ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΟΜΟΣ Α'—ΤΕΥΧΟΣ 10
Ἀθῆναι, Αὔγουστος 1908

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

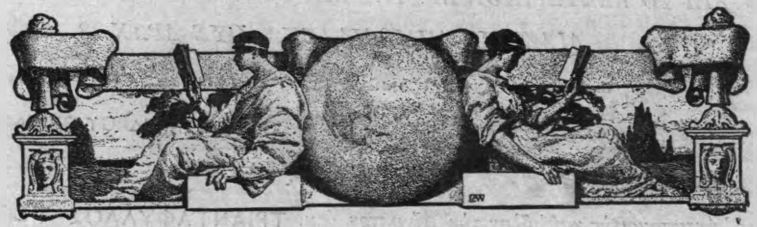

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γεωργικὴ Ἀναγέννησις	**Εὐγενίας Ζωγράφου**
Τὸ καταστραφὲν σύγγραμμα	**Ι. Γ. Καπετανστρατάκη**
Κατηγοροῦμεν τὸν σχολατικισμόν	**Ο. Α. Ρουσσοπούλου**
Ἐπιστολαὶ ἑνὸς ἰδιοτρόπου (Συλλογὴ)	**Ι. Φραγκιᾶ**
Ἡ Ἀστυνομία μας (Αἱ ἄδικοι ἐπικρίσεις)	**Ἀλεξ. Καμπᾶ**
Πιστωτικαὶ Ἑνώσεις (Σύστημα Schulze Delitz)	**Ἀναστ. Σπουργίτου**
Διαπρεπεῖς Ἑλληνίδες κατὰ τὸν 19ον Αἰῶνα (Ἀγγελικὴ Πάλλη)	**Σ. Δε Βιάζη**
Αἱ σειρῆνες	**Daramot**
Παραμύθια Ἑλληνικά. (Ἡ παπαδιά.— Ξυναίκα ἢ Βοΐδι.— Ὁ χαροκαϋμένος.	**Ι. Π. Σταματούλη**
Ἠθικαὶ ὑποχρεώσεις τῶν Διοικητῶν τῶν Λόχων. (Ἡ σημασία τῆς Σημαίας)	**ΚΑΒΑΝΣ**
Περὶ Χαλκοῦ	**Κωνστ. Μ. Μητσοπούλου**
Περὶ Ἄσματος (ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν)	**Σολ. Ν. Χωματιανοῦ**
Αἰγυπτιακὰ Γράμματα	**ΕΛΛΗΝΟΣ**
Δημήτριος Βικέλας	
Πρῶτο φιλὶ (Ποίησις)	**Μ. Σιγούρου**
Ἡ ἐλπίδα (Ποίησις)	**Εὐανόρ. Ζητ...**
Τὸ ἐν Ἀμερικῇ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος	
Τὰ Ζῶα τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου τοῦ Φαλήρου	**Εὐγ. Ζ.**
Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τοῦ Μηνὸς (Ἰούλιος)	
Θεατρικὴ Ἐπιθεώρησις	
Ο ΚΟΣΜΟΣ: Γ. Δροσίνης.— Γεωργικὴ Ἑταιρία.— Ἡ χωροφυλακή. — Ἀνάργυρος Σιμόπουλος. — Ἡ Μετανάστευσις.— ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ. — Βιβλία καὶ Περιοδικά.— Ἀλληλογραφία.	

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜ. 1.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡ. 12.—ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΔΡΑΧ. 8.—

Διεύθυνσις : ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83=ΑΘΗΝΑΣ

Ἀνταποκριτὴς καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὁ κ. **ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ**

Βιβλιοπώλης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐναντι Ἀβερωφείου Γυμνασίου.

Πᾶν χειρόγραφον, δημοσιευόμενον ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφεται.

Πᾶν σύγγραμμα, ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς ἐγγραφησομένων νέων συνδρομητῶν μας λογίζονται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

Ἀντιπρόσωπος καθ' ὅλην τὴν Ρωσσίαν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγνωρίζεται ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀναστάσιος Μάλτος. (Ὀδησσός.—Rue Pouschkine, No 66).

Lactagol

Προκαλεῖ ἄφθονο· γάλα εἰς τὴν μητέρα καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ὑγιείαν καὶ τὴν ζωὴν εἰς τὰ νήπια.

Χρισιμοποιεῖται καθ' ἑκάστην κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνην καὶ τὴν γαλούχησιν, συνιστᾶται δὲ ἐκθύμως ἀπὸ τὰς ἰατρικὰς κορυφάς.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ PEARSON

11 RUE PAYENNE—PARIS

Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα οἱ κ. κ. : **ΖΩΓΡΑΦΟΣ καὶ ΚΑΟΕΜΠΕ**

ΑΘΗΝΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΟΧΑΣ

ΔΡ. 50,000,000

Τὸ καφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα ἐν γένει ἀνήρχοντο τὸν Αὔγουστον 1906 εἰς δραχ. 260,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίνῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Κων)πόλει (ἐν Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Θεσσαλονίκῃ, Σμυρνῃ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ (Κρήτης) καὶ Χαρτούμ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ **„ΑΘΗΝΑΪΚΗ"**

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι :

Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ Συναλλαγματικῶν, προεξοφλήσεις, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, γραμματίων ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ Χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἐκδίδει συναλλαγματικάς, ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 % ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ **Ταμιευτηρίῳ** της καταθέσεις, **ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν** παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις τῶν πελατῶν της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον :

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας			**εἰς πρώτην ζήτησιν**	**3 ο)ο**
»	»	»	**μετὰ ἓξ μῆνας**	**3 1)2 ο)ο**
»	»	»	**μετὰ ἓν ἔτος**	**4 ο)ο**
»	»	»	**μετὰ δύο ἔτη** καὶ ἐπέκεινα	**3 ο)ο**

ΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἶνε ἀπεδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèque) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèque) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται·
καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἴσπραξιν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
Μ. ΧΥΜΟΥ
Ἐν Ὁδῷ Πατησίων ἀριθ. 13

Πλούσιον εἰς ποικιλίαν ἐκλεκτῶν εἰδῶν τῆς ζαχαροπλαστικῆς καὶ δυνάμενον ν' ἀνταποκριθῇ καὶ εἰς τὰς πλέον δυσκολωτέρας ἀπαιτήσεις. Ἐκλεκτικότης ὑλικῶν, πρόθυμος ὑπηρεσία ταχύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν καὶ τιμαὶ λογικαί. Δοκιμάσατε διὰ νὰ πεισθῆτε.

ΙΟΥΔΙΑ ΠΕΤΣΑ ΜΟΔΙΣΤΑ

(Ὁδὸς Ὁμήρου ἀριθ. 56)

Ἐργασία κατ' οἶκον. Δέχεται παραγγελίας. Οἰκονομία, ταχύτης, κομψότης. Ζητήσατε Ὁδὸν Ὁμήρου ἀριθ. 56 τὴν κ. ΙΟΥΔΙΑΝ ΠΕΤΣΑ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
Μετεφέρθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ Σταδίου νεότευκτον
ἰδιόκτητον μέγαρόν της

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἶνος ρητινίτης ἀγνότατος ἡγγυημένας καὶ ἀρίστης ποιότητος πωλεῖται χονδρικῶς εἰς συμφέρουσαν τιμήν.

Πληροφορίαι εἰς τὸ κατάστημα *Ἀνδρέου Π. Καμπᾶ* ὁδὸς Φιλελλήνων.

MELLE MARIE SLOOTEN

ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΑΡΙΘ. 1

(Ὄπισθεν Μητροπόλεως)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

Ἡ τελευταία τέχνη πρὸς κατασκευὴν γυναικείων πίλων. Ἡ γνησία **ΠΑΡΙΣΙΝΗ** *κομψότης, χάρις καὶ γοητεία διακρίνουσι τοὺς πίλους τῆς* **Melle Slooten.** *Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις πείθει περὶ τῆς ἀληθείας. Ὅσαι Ἀθήδες ἐπιδιώκετε τὴν Παρισινὴν χάριν, ἰδοὺ εὐκαιρία, ἐπωφεληθῆτε αὐτῆς. Συνιστῶμεν ἐκθύμως τὸ νέον αὐτὸ Κατάστημα.*

ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΑΡΙΘ. 1

Ο ΜΠΕΗΣ

43Α.–Σταδίου–43Α.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α' τόμος..... Φρ. 3.00

» Β' » ..... » 2.00

» Γ' » ..... » 1.50

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ..... » 2.00

Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ (*Ἱστορικὸν μυθιστόρημα*)..... » 5.00

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟΜΟΣ Α΄ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1908 ΤΕΥΧΟΣ 10

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

Α΄.

Ὅταν ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» εἶδεν ὅτι μετ' οὐ πολὺ εἰσέρχεται εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ πρώτη της σκέψις ἦτο νὰ ἐργασθῇ,ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων της, πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ὡραίου ὀνείρου της, ὅπερ ἀνέκαθεν τὴν ἐβαυκάλιζε καὶ τὴν ἐθέρμαινε. Καὶ ἦτο τὸ ὡραῖον ὄνειρόν της, καὶ εἶνε,καὶ θὰ εἶνε,ἡ **Γεωργικὴ Ἀναγέννησις τοῦ τόπου**. Ἄνευ αὐτῆς τὰ πάντα μάταια, ἄσκοπα, ἐξαντλητικὰ διὰ τὸ Ἔθνος, διὰ τὸν τόπον μας. Ἐκεῖθεν θὰ προκύψῃ ἡ ἀληθὴς ζωή, ἡ εὐρωστία ἡ οἰκονομική, ἡ ὁποία θέλει συνεπαγάγῃ τὴν ἠθικὴν εὐρωστίαν,καὶ ἡ ἀλματικὴ πρόοδος τοῦ τόπου. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε τόσον φανερόν, ἀναμφισβήτητον, ἁπλοῦν, ἐνέχει τόσην ἀλήθειαν ἐν ἑαυτῷ, ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ ἔχῃ ἀντίθετον γνώμην.

Οὐδεὶς δύναται νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν νοημοσύνην του ἀντιφρονῶν πρὸς ταῦτα, ὅπως οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντικρύσῃ τὸν ἥλιον ἀφ' οὗ γνωρίζει ὅτι προσατενίζων αὐτὸν τὴν ὄψιν ἀφαιρεῖται. Καὶ ὅμως ὡσεὶ μία συσκότισις γενικὴ νὰ ἐπικάθηται καὶ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὸν νοῦν καὶ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων ἡμῶν οὐδεὶς ἐσκέφθη μέχρι τοῦδε νὰ ἐργασθῇ ἐκθύμως,εὐρέως,ἐνθουσιωδῶς, ὁλοψύχως,μετὰ θέρμης,ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης.Φαίνεται ὅτι ὅπως ἡ τεραστία λάμψις τοῦ ἡλίου μᾶς ἀφαιρεῖ καὶ μᾶς θαμβόνει τὴν ὅρασιν ὅταν τὸν προσατενίζωμεν, οὕτω καὶ ἡ τεραστία ἀλήθεια τῆς ἰδέας αὐτῆς μᾶς θαμβόνει τὸ πνεῦμα καὶ μᾶς ἀφαιρεῖ τὴν ὀρθὴν σκέψιν ὅταν στρέφωμεν τὴν προσοχήν μας πρὸς αὐτήν. Εἶνε μία ψυχολογικὴ κατάστασις τοῦ Ἔθνους ἀνεξήγητος ἴσως ἐξουδετεροῖ πᾶσαν καλὴν διάθεσιν καὶ ματαιοῖ πᾶσαν σοβαρὰν ἀπόφασιν. Εἰς ἄλλα Ἔθνη ὅμως, ἔχοντα διαυγῆ τὴν διάνοιαν ὀρθὴν τὴν κρίσιν, καὶ πλήρη συναίσθησιν τῶν ὑποχρεώσεών των, γίνεται ἐργασία συστηματική, ἐπίμονος, διαρκής, φωτεινὴ ὑπὲρ τῆς Γεωργίας ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον πάντος Ἔθνους ποθοῦντος νὰ σταδιοδρομήσῃ νικηφόρως ἐν τῇ γενικῇ τῶν Ἐθνῶν ἁμίλλῃ.

Αὐτὴν τὴν ἀδράνειαν, αὐτὴν τὴν νάρκην ὀφείλομεν πάντες νὰ σκεφθῶμεν νὰ τὴν μεταβάλωμεν εἰς ἐνέργειαν καὶ δρᾶσιν ὑπὲρ τῆς Γεωργίας τοῦ τόπου. Καὶ ἂν πρὸς τοῦτο δὲν μᾶς ὠθεῖ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον, αἱ πρὸς τὸν τόπον αὐτὸν ὑποχρεώσεις, λόγοι φιλοτιμίας πλέον καὶ ἐθνικῆς ἁμίλλης μᾶς ἐπιβάλλουσι νὰ ἐργασθῶμεν συντόνως, νὰ θέσωμεν τὰς βάσεις νέου βίου,νέων ἰδεῶν, νέων βλέψεων στηριζομένων ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς Ἀναγεννήσεως. Καὶ εἶνε καιρὸς πλέον νὰ ληφθοῦν σοβαρὰ μέτρα διὰ τὴν Γεωργικὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε καιρὸς ν' ἀνοίξουν νέοι ὁρίζοντες διὰ τὸν τόπον μας καὶ νὰ τεθοῦν αἱ βάσεις νέας Γεωργικῆς ζωῆς καὶ ἐργασίας.

Τὰ Ἔθνη πάντα μετὰ πόθου, συστηματικῶς, περιεσκεμμένως, ἐργάζονται διὰ τὴν Γεωργίαν καὶ Ζωοτεχνίαν.

Αὐτὴ ἡ Τουρκία παρακολουθοῦσα τὰς Γεωργικὰς προόδους ἄλλων ἐθνῶν μορφοῦται βαθμηδόν, καὶ ἐφ' ὅσον εἶνε τοῦτο δυνατόν, εἰς Ἔθνος Γεωργικῆς ἀξίας καὶ ἐπιβολῆς. Ἔχει ἀνωτάτην Γεωργικὴν Σχολὴν ***κατ' οὐδὲν ὑστεροῦσαν τῶν Γαλλικῶν τοιούτων.*** Ἔχει δύο πρακτικὰς Σχολὰς ἄριστα διωργανομένας καὶ ἱπποφορβεῖον τελείως κατηρτισμένον. Ἔχει τὸν Γεωργικὸν Ἐπιθεωρητὴν ἑκάστου νομοῦ καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ***εἰς ὃ ἐργάζονται ἐπιστήμονες πρώτης γραμμῆς*** φιλοτιμούμενοι νὰ ἐπιφέρωσιν ὅσον οἷόν τε πλείονας βελτιώσεις καὶ νὰ εἰσαγάγωσι τὰς τελειοτέρας μεθόδους. Ἔχει σταθμοὺς ὑποδειγματικούς. Ἔχει ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὸν πόθον νὰ μορφώσῃ, να διδάξῃ, νὰ καλλιτερεύσῃ τὸν βίον τοῦ χωρικοῦ διὰ τῆς Γεωργικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Καὶ ἂν ἡ Τουρκία ἐργάζεται σοβαρῶς, ἡ διατελοῦσα διοικητικῶς εἰς χείρονα θέσιν ἀπὸ κάθε ἄλλο γνωστόν Κράτος, δύνασθε νὰ φαντασθῆτε τὰ ἄλλα ἔθνη πῶς ἐργάζονται καί τίνα μέσα μεταχειρίζονται. Εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ γεωπόνος τῆς Κυβερνήσεως, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὰ τελειότερα μηχανήματα, ὡς ἄλλος ἀπόστολος τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς, περιτρέχει τὰ διάφορα χωρία τῆς Αἰγύπτου καὶ διδάσκει ἐπιτοπίως τοὺς Φελλάχους εἰδοποιῶν ἐγκαίρως πότε ὡρισμένως θὰ ἐπισκεφθῇ τὸ τάδε χωρίον καὶ ὅσοι ἐκ τῶν κατοίκων ἐπιθυμοῦσιν ἂς συγκεντρωθῶσι διὰ ν' ἀκούσουν τὰ διδάγματά του καὶ ἴδωσι τὰ πειράματά του. Ἀναπτύσσει λ. χ. μεθοδικῶς πῶς νὰ λαμβάνωσιν ἐκ τοῦ γάλακτος περισσότερον βούτυρον, χωρὶς νὰ χάνωσι χρόνον πολὺν καὶ χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πολλοὺς κόπους. Λαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ τὴν **écremeuse** τὴν παρουσιάζει εἰς τοὺς χωρικούς, τὴν διαλύει, τοὺς δεικνύει πῶς νὰ τὴν ἑτοιμάζουν πρὸς λειτουργίαν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ των τὴν ἐργάζεται. Οἱ χωρικοί, οἱ φελλάχοι ἐκπληκτοι βλέπουν τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ. Ὁ Ἄγγλος γεωπόνος δὲν ὀκνεῖ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν διδασκαλίαν του καὶ ὅταν πεισθῇ ὅτι ἐγένετο τελείως ἀντιληπτὸς **δανείζει** τὸ ὄργανον εἰς τοὺς χωρικοὺς ἵνα καὶ μόνοι των ἐργασθῶσι καὶ ἀντιληφθῶσι τὴν χρησιμότητά του. Μεταβαίνει εἰς ἄλλο χωρίον ὅπου πράττει τὰ αὐτὰ καὶ μετὰ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα ἐπανέρχεται καὶ φέρει νέαν διδασκαλίαν καὶ νέα ὄργανα διδαχῆς, ἀναλαμβάνει τό δανεισθὲν ἢ τὰ δανεισθέντα καὶ προχωρεῖ εἰς ἄλλα χωρία πρὸς εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του. Τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τοιαύτης ἐργασίας εἶνε κατάδηλον ὁπόσον λαμπρὰ ἀποβαίνουσιν. Ὅπου μέχρι πρὸ ὀλίγου ἐπεκράτει ἡ ἀμάθεια καὶ τὸ σκότος, ἀναλάμπει αἰφνης τὸ φῶς καὶ ἡ γνῶσις. Οὕτως ἐργάζονται τὰ Ἔθνη τὰ ὁποῖα ποθοῦσι τὴν πρόοδόν των. Καὶ ἡ ἱστορία τῆς Γεωργίας τῶν συγχρόνων Ἐθνῶν εἶνε πλήρης ἀπὸ σελίδας αἱ ὁποῖαι περιγράφουσι καὶ τοῦ Κράτους τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τῆς Κοινωνίας τὴν στοργὴν καὶ τοῦ ἀτόμου τὰς προσπαθείας. Μόνον ἡ Ἑλλὰς κατ' ἐξαίρεσιν σχετικῶς ἀδρανεῖ. Καὶ εἶνε καιρὸς πλέον νὰ παύσῃ ἡ ἀδράνεια καὶ ἐκεῖ ὅπου σήμερον ἐπικρατεῖ ἡ ἐφεκτικότης παρ' ὅλων τῶν ἐκλεκτῶν στοιχείων τοῦ τόπου, δέον νὰ προβάλλῃ συνησπισμένη μία δύναμις ἀκμαία, ἀκατάβλητος, ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Ἀναπλάσεως τῆς Ἑλλάδος. Εἰς δεύτερον ἄρθρον θὰ συνεχίσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἰδέας μας καὶ θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς νὰ προκαλέσωμιεν τὴν προσοχὴν πάντων τῶν δυναμένων νὰ συντρέξωσιν τὸ ἔργον τῆς «Ἐπιθεωρήσεως».

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

Ἔφθασα παρὰ τῷ θνήσκοντι φίλῳ μου κατόπιν ἐπειγούσης προσκλήσεως.

Εὗρον τὸν ἄρρωστον καθήμενον ἐπὶ τῆς κλίνης. Τὸ βλέμμα του εἶχε γίνῃ ἤδη ἁπλανὲς ἐν τούτοις οὐδόλως ἐδυσκολεύθη νὰ μὲ ἀναγνωρίσῃ. Ἐφαίνετο ὅτι μὲ περιέμενεν ἀνυπομόνως. Ἐπλησίασα καὶ τὸν ἠσπάσθην. Μετὰ τοὺς τετριμμένους ἐνθαρρυντικοὺς λόγους ἐκάθησα εἰς τὸ ἄκρον τῆς κλίνης καὶ ἐβυθίσθην εἰς σιωπήν.

Ὁ ἑτοιμοθάνατος ἐσιώπησεν ἐπ' ὀλίγον καὶ ἔπειτα εἶπε μετὰ φωνῆς ἀδυνάτου διακοπτομένης ἐκ συγκινήσεως.

«Εἰς ἐκεῖνο τὸ συρτάριον τοῦ γραφείου ἔχω ἓν χειρόγραφον τὸ ὁποῖον εἰς οὐδένα δύναμαι νὰ ἐμπιστευθῶ. Πόσον εὐτυχὴς θὰ ἀπέθνησκον ἐὰν τὸ ἔβλεπον κατεστραμμένον! Εἶμαι παραλυτικός! Ἀδύνατον νὰ τὸ φθάσω».

»Εἶμαι γέρων, φίλε μου, ἄνευ συζύγου ἄνευ τέκνων καὶ διὰ τοῦτο ἐξέλεξα σὲ τὸν πιστὸν φίλον ὡς ἐκτελεστὴν τῆς τελευταίας θελήσεώς μου. Ἐμπρός, φίλε μου, λάβε τὸ χειρόγραφον καὶ ρίψε το εἰς τὴν θερμάστραν».

Ἠγέρθην νὰ ἐκτελέσω τὴν παραγγελίαν του. Ἤνοιξα τὸ συρτάριον καὶ ἔλαβον τὸ χειρόγραφον. Ἦτο ἀρκετὰ ὀγκώδες καὶ ἐφαίνετο παλαιόν, πρὸ πολλοῦ ἀμεταχείριστον. Τὸ ἔφερα εἰς τὸ στόμιον τῆς θερμάστρας καὶ τὸ ἀφῆκα. Μετ' ὀλίγον τὸ πᾶν εἶχεν ἀπολεσθεῖ.

Ὁ γέρων φίλος μου ἀφῆκε στεναγμὸν ἀνακουφίσεως καὶ ἐψιθύρισε. «Ἔπρεπε νὰ τὸ κάμω διὰ νὰ σώσω τὸ ὄνομά μου ἀπὸ τὰ ὑβριστικὰ σκώμματα τῆς ἀνθρωπότητος». Ἔπειτα στραφεὶς πρὸς ἐμὲ μοῦ εἶπε συγκεκινημένος.

«Εὐχαριστῶ, φίλε μου, χάρις εἰς σὲ ἀποθνήσκω ἥσυχος». Καὶ αἱ λέξει αὗται ἦσαν αἱ τελευταῖαί του διότι ἀμέσως περιέπεσεν εἰς τὴν ἀναισθησίαν τοῦ θανάτου.

Ἐξερχόμενος τοῦ δωματίου τοῦ νεκροῦ παρετήρησα φύλλον χάρτου ἐρριμμένον ἐπὶ τοῦ δαπέδου. Ἔκυψα καὶ τὸ ἔλαβον ἀσυναισθήτως.

Ὅταν ἔφθασα εἰς τὴν οἰκίαν μου εὗρον ὅτι τὸ φύλλον τοῦτο ἀπετέλει σελίδα χειρογράφου βιβλίου. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην μου τὸ καταστραφὲν χειρόγραφον καὶ μὲ ἐξώθησε νὰ παραβάλω ἐκεῖνο μὲ τὸ ἀνὰ χεῖρας.

Εὗρον τὰ δύο ἔργα ὅμοια κατά τε τὸ σχῆμα, τὸ χρῶμα τῆς μελάνης καὶ τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα τόσον ὥστε νὰ θεωρήσω βέβαιον ὅτι τὸ φύλλον τοῦ χάρτου ἀπετέλει μέρος τοῦ χειρογράφου συγγράμματος. Ἐσκέφθην μάλιστα ὅτι δυνατὸν τοῦτο νὰ διέφυγε τῶν χειρῶν ἐμοῦ τοῦ ἰδίου καθ' ὃν χρόνον ἐπλησίαζα τὴν θερμάστραν ἀφοῦ ἄλλως τὸ ὅλον ἔργον, ὡς ἐνθυμήθην, δὲν ἀπετέλει ἓν δεδεμένον βιβλίον ἀλλὰ φύλλα κεχωρισμένα ἀλλήλων.

Ἡ παράδοξος ἐπιθυμία τοῦ γέροντος φίλου μου νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ χειρόγραφον εἶχε θίξει λίαν τὴν περιέργειάν μου εἰς τρόπον ὥστε ἠσθάνθην τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναγνώσω τὴν σελίδα ἥτις περιῆλθεν εἰς χεῖράς μου.

«Ἡ ὑπερφυσικὴ δὲ δύναμις, ἤρχιζεν ἡ σελὶς, τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι ἐπροσωποποίησαν μὲ τὸ ὄνομα «Θεὸς», εἶνε τὸ πνεῦμα, τὸ ἄυλον, τὸ ὁποῖον παντοῦ εὑρίσκεται τόσον μεταξὺ τῶν ζώων ὅσον καὶ τῆς φύσεως».

«Τὸ πνεῦμα τοῦτο διέπει τὸ σύμπαν. Ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτῶνται οἱ νόμοι τῆς κινήσεως τοῦ κόσμου καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔλαβον τὴν ἀρχήν των τὰ πάντα».

«Ἡ παρουσία αὐτοῦ γίνεται πανταχοῦ ὁρατὴ, εἰς τὴν φύσιν εἰς τὰ ὄντα. Εἰς τὰ ὄντα τὰ ἄψυχα εἰς τὰ ὄντα τὰ ἔμψυχα. Καὶ εἰς μὲν τὰ πρῶτα παρουσιάζεται ὑπὸ τὴν μορφὴν τῶν «φυσικῶν νόμων» εἰς δὲ τὰ δεύτερα τῆς «ζωῆς».

«Καὶ ἰδιαιτέρως τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐπὶ ἑκάστῳ τῶν ἐμψύχων ἐνεργεῖ διαφόρως ἕνεκεν τῆς διαφόρου εὐαισθησίας μεθ' ἧς ἡ ὕλη τῶν ὄντων τούτων εἶνε ὡπλισμένη, ὡς πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ».

«Οὕτως εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου τὸ ὅλον, ἰδίᾳ ὅμως ὁ ἐγκέφαλος, ὁ κατ' ἐξοχὴν σταθμὸς τῶν ἐνεργειῶν τοῦ πνεύματος, ἔχει δημιουργηθεῖ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, διὰ τῶν νόμων τῆς φύσεως λίαν εὐαίσθητος εἰς τὰς προσβολὰς αὐτοῦ, παρουσιάζει ὃν ὅπερ ὑπείκει σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰ κελεύσματα τὰ ἰδικά του ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ τῆς ὕλης».

«Εἰς τὰ ἄλλα ὅμως ζῶα, τὰ καλούμενα ἄλογα, τὸ πνεῦμα εὑρίσκει ἔδαφος ἐνεργείας διασκευασμένον οὕτως ὥστε νὰ εἶναι ὀλιγώτερον εὐπαθὲς ἀπέναντί του καὶ διὰ τοῦτο δὲν κατορθώνει νὰ ὑποτάξῃ παντελῶς ὑπὸ τὴν βούλησιν αὐτοῦ τὸ ἄλογον ὄν, ἀλλὰ μόνον μερικῶς καὶ εἰς βαθμὸν ἐλάχιστον, παρουσιάζον ἅπασαν τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ «ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως».

«Ἡ διαφορὰ λοιπὸν μεταξὺ τῶν λογικῶν καὶ ἀλόγων ὄντων, ἐκ τούτων καταφαίνεται, δὲν ἀνήκει εἰς τὴν διαφορὰν τοῦ πνεύματος ἀλλὰ τῆς ὕλης».

«Τοῦτο ἄλλως εἶναι φανερόν. Πολλάκις ὁ ἄνθρωπος ἕνεκεν αἰτίας τινὸς περιπίπτει εἰς κατάστασιν ἡ ὁποία ὁμοιάζει τὰ μέγιστα πρὸς τὴν τῶν ἀλόγων ζῴων, εἰς τὴν καλουμένην παραφροσύνην. Βεβαίως δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τοῦτο προέρχεται ἕνεκεν ἐξαφανίσεως ἢ ἀλλοιώσεως τοῦ πνεύματος ἀφοῦ ὡς γνωστὸν τὸ πνεῦμα εἶναι ἄϋλον. Ὄντως θὰ ἦτο λίαν ἀφελὲς νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐπιστήμη, πολλάκις θεραπεύουσα τὴν ρηθεῖσαν κατάστασιν, ὅτι ἐπανάγει τὸ ἄϋλον ὁπόθεν ἀπῆλθεν ἢ ἐξασκεῖ θεραπείαν ἐπ' αὐτοῦ».

«Ἡ κατάστασις τῆς παραφροσύνης ἐπέρχεται, κατὰ τὴν ἰδέαν μας, κατόπιν μικρᾶς μεταβολῆς τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ὕλης καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἐγκεφάλου εἰς τρόπον ὥστε τὸ πνεῦμα νὰ ἔχῃ ἔδαφος ὀλιγώτερον εὐπαθὲς εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ ἢ πρότερον».

«Εὐθὺς δὲ ὡς ἡ ἐπιστήμη κατορθώσει νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν πρώτην κατάστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ὕλης, τὸ πνεῦμα εὑρίσκεται πάλιν πρὸ τῆς αὐτῆς εὐαισθησίας, ἐνεργεῖ καὶ ὑποτάσσον ἐκ νέου τὴν ὕλην ὑπὸ τὰ κελεύσματά του σημειόνει τὴν «ἐπαναφορὰν τοῦ λογικοῦ».

«Δι' ὅλων τούτων ἓν πρᾶγμα σκοποῦμεν νὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι ***τὰ ἄλογα ὄντα ὡς καὶ τὰ λογικὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν βούλησιν τοῦ αὐτοῦ πνεύματος***, τὰ μὲν ὀλιγώτερον τὰ δὲ περισσότερον ἀναλόγως τῆς προδιαθέσεως, κατά τε τὴν διασκευὴν καὶ τὴν σύστασιν τῆς ὕλης ἀπέναντι τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ».

«Καὶ ἤδη φανταζόμενοι τὰς προόδους τοῦ μέλλοντος δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ λυπηθῶμεν τοὺς ἀπογόνους ἡμῶν. Ἀλλοίμονον εἰς αὐτούς!»

«Οὕτως ἡ ἐπιστήμη, πάντοτε ἡ θαυματουργὸς ἐπιστήμη, θὰ κατορθώσῃ, σὺν τῷ χρόνῳ, νὰ κατασταστήσῃ τὴν ὕλην ἐν τοῖς ἀλόγοις εὐαισθητοτέραν εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ πνεύματος. Τούτου γενομένου τὰ ἄλογα ζῶα ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος, θὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ πνεύματος. Τότε τὸ «ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως» θὰ μεταβληθῇ εἰς «λογικὸν» καὶ τὰ ζῶα θὰ κατασταθοῦν λογικά, ἴσως ὅσον καὶ ὁ ἄνθρωπος».

«Ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ μέλλοντος!»

«Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ἀδιαφοροῦμεν ἐὰν τοῦ παρόντος ὁ ἄνθρωπος γελάσῃ εἰρωνικῶς μὴ δυνάμενος νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ ἄλογον ἐκεῖνο ὃν τὸ ὁποῖον σήμερον μεταχειρίζεται τόσον σκαιῶς, ὅτι

θὰ τὸν φθάσῃ αὔριον εἰς τὴν προνομιοῦχον θέσιν του !».

Ἐνταῦθα ἡ σελὶς περατοῦτο ἀφοῦ προέβιβε διὰ τῶν ὀλίγων γραμμῶν της, ἂν οὐχὶ τὴν ἀξίαν, τὸ ἰδιότροπον ὅμως τοῦ καταστραφέντος συγγράμματος.

Ἀπορία μεγάλη βασανίζει τὸν νοῦν μου.

Διατὶ ὁ γέρων συγγραφεὺς ἐροβήθη τὰ σκώμματα ;

Ἄρα γε συνῃσθάνθη ὅτι αἱ γραμμαὶ τοῦ ἔργου του δὲν ἦσαν ἢ παραληρήματα, ἢ μήπως ἐθεώρησε τὴν ἀνθρωπότητα τοσοῦτον τυφλὴν ἐξ ἐγωϊσμοῦ ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ διακρίνῃ τὴν ἐν αὐταῖς διαλάμπουσαν ἀλήθειαν ;

ΙΩΑΝ. Γ. ΚΑΠΕΤΑΝΣΤΡΑΤΑΚΗΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝ ΤΟΝ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΙΣΜΟΝ

[Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΜΑΣ ΙΔΙΑ ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ]

«Ὁ ἄκρατος σχολαστικισμὸς πρέπει νὰ παταχθῇ ἀμειλίκτως πρὶν ἢ ἀγάγῃ τὸ Ἔθνος εἰς τελείαν καταστροφήν.»

Ο. Α. Ρ.

Κρούομεν σήμερον τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝ τὸν ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΙΣΜΟΝ, ὅστις ἀποτελεῖ αὐξόχρημα ἐθνικὴν πληγήν.

Τὸ μικρόβιον τῆς ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΟΣ εἰσέδυσε πανταχοῦ· εἰς τὰ σχολεῖα τῶν ἀρρένων, εἰς τὰ τῶν θηλέων, εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῶν διδακτικῶν βιβλίων καὶ πανταχοῦ ἀλλοῦ, ὅπου δὲν χρειάζεται, ὑπάρχει δὲ φόβος νὰ μᾶς καταπνίξῃ ὡς ὁ ὄφις τὸν Λαοκόοντα.

Ἂς μᾶς συγχωρήσῃ ὁ τὴν «χρυσοΰφαντον πορφύραν» τοῦ ὑπεραττικισμοῦ ἡμφιεσμένος ἀρχαῖος φίλος μας, ὁ μικρὸς μὲν τὸ δέμας, ἀλλὰ μαχητὴς ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν ἃς ἀντιπροσωπεύει, ἂν διαφωνῶμεν πρὸς αὐτόν.

Τὸν ἐκτιμῶμεν ὡς ἄτομον, ἀλλὰ θεωροῦμεν τὴν δρᾶσιν του ὡς ἐθνικῶς μὴ ἐπωφελῆ! ἐπιεικῶς εἰπεῖν !

Μνημονεύοντες δὲ αὐτοῦ δὲν ἐνοοῦμεν τὸ ἄτομον,ὅπερ θὰ ἦτο ἄνευ σημασίας (sans valeur) ὡς τοιοῦτον, ἐν τῷ μεγίστῳ ζητήματι περὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται, ἀλλὰ τὸν «τύπον» τοῦ λογιωτατισμοῦ ὃν ἐκπροσωπεῖ τοῦτο καὶ εἰς ὃν συμπεριλαμβάνονται πάντες οἱ ὁμόρρονες αὐτῷ.

Ὁ σχολαστικισμὸς δὲν ἐνθουσιάζει, ἀλλὰ νάρκώνει, ἀποστεώνει καὶ ἀπολιθώνει τὰ περὶ αὐτόν. Διὰ τοῦτο ἦνε ἀνάγκη νὰ *ἐξοβελισθῇ* παντοχόθεν καὶ νὰ *ἐντοπισθῇ* εἰς μόνην τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπισμημίου, ὅπου ἦνε ἀβλαβής, ὅπου ἴσως δὲν δύναται νὰ βλάψῃ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ζητήματος γλώσσης, ἀλλὰ περὶ ἰδεῶν ὡς φερ' εἰπεῖν αἱ τοῦ λογιωτάτου τῆς Βαβυλωνίας, καθ' ἃς *χάριν λεξιδίων* πρέπει νὰ χάνῃ τις τὴν οὐσίαν τῶν ὑποθέσεων. Ἐκεῖνος, ὡς γνωστόν,δὲν κατώρθωνε μὲ τὴν γλῶσσάν του οὔτε μίαν ἀναφορὰν νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὸν διοικητήν, ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς φυλακῆς.

Ἦνε γνωστὸν καὶ τὸ δηλοῦμεν ἀπεριφράστως πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως, ὅτι ἐν τῇ γλωσσικῇ ὑποθέσει εἱμεθα *ὑπὲρ τῆς μέσης ὁδοῦ*, ἀποκρούοντες τὰ ἄκρα ἀμφοτέρων τῶν ἀλληλομαχομένων μερίδων, ἐφ' ὅσον ἐνοεῖται ἐπιτρέπεται εἰς ἡμᾶς, ὡς μὴ ἐπαΐοντας, νὰ ἔχωμεν γνώμην ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ τούτου ζητήματος.

Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν δὲν πρόκειται περὶ γλώσσης· δύναται νὰ ἦ νε σχολαστικὸς καὶ ὁ χυδαϊστής, ὡς καὶ ὁ ὑπεράγαν Ἀττικίζων. Ὁ σχολαστικὸς δύναται νὰ ἦ νε καὶ ἀλλοεθνής. *Θεωροῦνται δὲ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς σχολαστικοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες χάριν λεξιδίων καὶ τύπων θυσιάζουσι τὴν οὐσίαν, ἀντιτίθενται εἰς τὴν Πρόοδον καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ὀπισθοδρόμησιν.*

*

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων μας εἴμεθα τῆς γνώμης, ἣν ἐπανειλημμένως ἐκηρύξαμεν καὶ τὴν ὁποίαν τόσον ὡραῖα διετύπωσεν ὁ Γερμανὸς Αὐτοκράτωρ ἐν τῷ λόγῳ του τῷ ἐκφωνηθέντι ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἐν Δάντσιχ Πολυτεχνικοῦ Πανεπιστημίου διὰ τῶν ἑξῆς :

« Ἡμεῖς σπουδάζομεν εἰς τὰ σχολεῖα διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ ὄχι διὰ νὰ γίνωμεν φιλόσοφοι.»

Τὸ σχολεῖον πρέπει νὰ παρέχῃ εἰς τὸν μαθητὴν ἀμφοτέρων τῶν φύλλων ἅπαντα τὰ στοιχεῖα διὰ νὰ δυνηθῇ οὗτος νὰ ἀγωνισθῇ τὸν δύσκολον ἀγῶνα τοῦ βίου.

Πρέπει νὰ ἐννοήσωσι τοῦτο οἱ ἁρμόδιοι, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἔσφαλλον καὶ σφάλλουσιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ὄχι μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἄρρεν φῦλλον, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὅσον ἀποβλέπει εἰς τὸ θῆλυ.

Δὲν ἀποκλείομεν τὴν ἀνάγκαν τῆς ὑπάρξεως ἀνωτέρας σχολῆς θηλέων, ὡς ἦνε αἱ Höhere Töchter schulen τῆς Γερμανίας, διὰ τὰς ὀλίγας, ἀλλὰ φρονοῦμεν, ὅτι ἡ συσσώρευσις ὅλων τῶν Ἑλληνίδων εἰς σχολεῖα ὡς τὰ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας, μὲ πρόγραμμακλασικώτατον καὶ μὲ διδασκαλίαν μὴ ἀμιγῆ ἀκράτου σχολαστικισμοῦ, μὲ διδασκάλους καθηγητὰς τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, δὲν συντελεῖ εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Ἔθνους.

*

Ἦνε ἀνάγκη πρὸς Θεοῦ νὰ γίνωσιν ὅλαι αἱ Ἑλληνίδες διδασκάλισσαι ἢ *δασκάλες*, ὡς συνήθως ἀποκαλοῦνται, ὁμιλοῦσαι καὶ γράφουσαι εἰς γλῶσσαν ἐξεζητημένως ὑπερκαθαρεύουσαν καὶ ἀφύσικον ἐν μέρει, μὴ ἔχουσαι δὲ οὐδὲ τὰς στοιχειώδεις ἀναγκαίας γνώσεις διὰ τὸν πρακτικὸν βίον καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς ;

Ποῖος ὁ πρώτιστος προορισμὸς τῆς Ἑλληνίδος καὶ πάσης ἄλλης νεάνιδος τῆς σήμερον ;

Νὰ γείνῃ καλὴ μήτηρ, δυναμένη νὰ μορφώσῃ τὰ τέκνα της εἰς καλοὺς πολίτας,θ' ἀπαντήσωσιν ὅλοι μιᾷ φωνῇ.

Ἔστω !

Ἀλλὰ σχολαστικαὶ μητέρες θὰ μορφώσωσι σχολαστικὰ τέκνα καὶ ἰδοὺ εἰς *μέγιστος κίνδυνος διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ.*

Φαντασθῆτε μίαν γενεὰν ὁλόκληρον ἀποτελουμένην ἀπὸ λογιωτάτους, ὡς ὁ τῆς Βαβυλωνίας, καὶ εἰπέτε μας τί δύνασθε νὰ περιμένητε ἀπὸ τοιοῦτον ἔθνος; Μὲ τὸν σχολαστικισμὸν δὲν προοδεύουσι σήμερον τοὐλάχιστον τὰ ἔθνη. Ἔχομεν ἀνάγκην πρακτικῶν ἀνθρώπων, πρακτικῶς μορφωμένων καὶ δυναμένων νὰ ἐργασθῶσιν οὕτως, ὥστε τὸ ἔθνος μας τελεσφόρως νὰ συναγωνίζηται ἐν τῇ διεθνεῖ ἀμίλλῃ.

Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν περιορίζεται ἕως ἐδῶ. Ἔχει καὶ ἄλλην ὑψίστην σημασίαν κοινωνικήν, ἥτις δὲν ἐμελετήθη οὐδὲ κατενοήθη ἀκόμη προσηκόντως. Ὅπως ἐξηλίχθη ὁ βίος μας καὶ ὅπως ηὔξησαν αἱ ἀνάγκαι τῆς ζωῆς οὐδὲ τὸ ἥμισυ τῶν κορασίων τῆς ἀστικῆς τάξεως φθάνει εἰς τὸν θεωρούμενον ὡς μόνον καὶ κύριον προορισμόν του, τὸν γάμον. Αἱ ἀπολαναὶ τῶν πλείστων νέων ἀνδρῶν δὲν ἀρκοῦσι πρὸς σύμπηξιν καὶ συντήρησιν οἰκογενείας.

Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν οὗτοι διὰ ν' ἀποκατασταθῶσι ζητοῦσι προῖκα. Τίς ὅμως ἀστὸς οἰκογενειάρχης ἔχων δύο ἢ πλείονας θυγατέρας ἦνε εἰς θέσιν νὰ δώσῃ τὸ ποσὸν ἐκεῖνο ὡς προῖκα, ὅπερ ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως διὰ τὴν ἱδρυσιν τῆς σημερινῆς οἰκογενείας ;

Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν τὰ πλεῖστα κοράσια τῶν ἀστικῶν τάξεων μένοντα ἄνευ ἀποκαταστάσεως καὶ ἀναμένοντα, ὡς οἱ Ἰουδαῖοι, εἰς μάτην τὸν Μεσίαν !

Οὕτω δὲ τήκονται καὶ μαραίνονται ἐν ἀργίᾳ καὶ ἀπραξίᾳ καὶ ἐπιπροσθέτως ἀποτελοῦσι βάρος δυσφόρητον διὰ τὸν οἰκογενειάρχην πατέρα ἢ ἀδελφόν, ὅστις ἦνε ὑποχρεωμένος νὰ συντηρῇ τόσας ἀέργους.

Ἀφοῦ δὲ ἡ ἀργία ἦνε μήτηρ κακίας, οἱ δὲ ἄεργοι δικαίως θεωροῦνται ὡς «ἄχθη ἀρούρης», μέλη ἄχρηστα, ἂν μὴ ἐπικίνδυνα, τῆς κοινωνίας δύναται πᾶς τις νὰ ἐννοήσῃ πρὸ ποίου μεγάλου καὶ κινδυνοφόρου κοινωνικοῦ προβλήματος εὑρισκόμεθα. Τί ὠφελεῖ τὰς νεάνιδας αὐτὰς ἂν ἀπεστήθισαν τὸν Ὅμηρον ἢ τὸν Πίνδαρον καὶ ἄν ἦνε εἰς θέσιν νὰ γράφωσιν ἐκθέσεις, αἵτινες θὰ τύχωσι τῆς ἐγκρίσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ ρηθέντος φίλου ἡμῶν, τοῦ κριτοῦ τῶν βιβλίων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἀρσακείῳ,ὅστις μετὰ μεγίστης αὐστηρότητος ἔκρινε τὰ ὑποβληθέντα αὐτῷ ἔργα κ' ἐζήτησε τὴν ἀπόρριψιν ὅλων συλλήβδην καὶ ἀθρόων,διότι δὲν ἦτο ἴσως εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ *τὴν οὐσίαν*, προκειμένου περὶ χημικῶν, φυσικῶν, βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν θεμάτων, *ἐνῷ ἡ οὐσία ἦτο ἀπειράκις σπουδαιοτέρα ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει.*

Καὶ τοῦτο διότι πρώτην φορὰν συνετάχθησαν, ὡς ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Νόμου, βιβλία ἐνέχοντα τόσην ἀρθονίαν γνώσεων χρησίμων διὰ τὸν πρακτικὸν βίον, ὧν οὐδὲ ἄκρῳ δακτύλῳ ἥψατο ὁ κριτὴς οὗτος καὶ οἱ ὁμόφρονες αὐτῷ.

Ἦνε ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ μεταρρυθμισθῇ ὁ νόμος καὶ ν'ἀνατιθηται εἰς τὸ ἑξῆς ἡ κρίσις τῶν βιβλίων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς μορφωμένους δημοδιδασκάλους.

Πρὸ παντὸς δὲ πρέπει νὰ λείψωσιν ἀπὸ τὴν κριτικὴν ἐπιτροπὴν οἱ καθηγηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες διὰ πᾶν ἄλλο ἦνε κατάλληλοι ἢ διὰ νὰ κρίνωσι τοιαῦτα βιβλία, ὡς ἀπέδειξεν ἀκριβῶς ὁ τελευταῖος διαγωνισμός.

Ἐπὶ τῇ ευκαιρίᾳ ταύτῃ δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ συζητηθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς καθάρσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ Παν]μίου, εἰς ὁποῖον ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν. Τόσον μόνον σημειοῦμεν σήμερον ὅτι τὸ ἄριστον ἀποκεντρωτικὸν σύστημα ἀπέτυχεν ἐν τῷ Παν]μίῳ, διότι ἐφηρμόσθη ἄνευ ἐλέγχου πραγματικοῦ καὶ μετεβλήθη εἰς παρῳδίαν καθόσον ἐδημιουργήθη ἐκεῖ ἀνεύθυνος ὀλιγαρχία, πᾶν ἄλλο ἢ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀληθοῦς ἀποκεντρώσεως ἐκπροσωποῦσα.

Χρησιμεύει δέ, κακῶς βεβαίως, ὡς ἐπιχείρημα εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἀποκεντρώσεως.

*

Ἀλλ' ἦνε καιρὸς νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ θέμα μας. Ἀνάγκη νὰ μεταβληθῇ ἀρδην τὸ σύ-

στημα τῆς ἐκπαιδεύσεως, οὐ μόνον τῶν ἀρρένων ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν θηλέων.

Ἀνάγκη νὰ ἐκπαιδεύωνται καὶ τὰ κοράσιά μας πρακτικῶς.

Ἂς διατηρηθῇ ἓν μόνον σχολεῖον πρὸς μόρφωσιν διδασκαλισσῶν. Τὰ λοιπὰ ἂς μεταρρυθμισθῶσιν εἰς ἐπαγγελματικὰς σχολὰς πάσης διαβαθμίσεως.

Ἡ Ἕνωσις τῶν Ἑλληνίδων ἔδωκε τὸ ἀξιέπαινον παράδειγμα διὰ τῆς δημιουργίας τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ νοικοκυρικῆς σχολῆς της. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τὸ μικρὸν τοῦτο βῆμα. Πρέπει εἰς πᾶσαν πόλιν, εἰς πᾶσαν κώμην νὰ ὑπάρχῃ ἀνὰ μία σχολὴ *πρακτικὴ θηλέων*, ἀνάλογος πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ περιβάλλοντος.

Ἂς ἀνατρέφωμεν τὰ κοράσιά μας εἰς χρησίμους ἐργάτιδας μελίσσας, ἂς δώσωμεν εἰς αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, ὅπως δύνανται νὰ ζήσωσι διὰ της ἐντίμου ἐργασίας του. Τὸ ζήτημα τῆς διὰ τοῦ γάμου ἀποκαταστάσεως ἂς ἀφήσωμεν εἰς δευτέραν γραμμήν, θὰ ἦνε τότε αὕτη πολὺ εὐκολωτέρα καὶ ὁμαλωτέρα.

*

Πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ σοβαρωτάτη σκέψις καὶ ἐνέργεια, ὅπως πεισθῶσιν ἅπαντες παρ' ἡμῖν ὅτι δὲν ἶνε τὸ ἐπάγγελμα τῆς διδασκαλίσσης τὸ μόνον ἐπιτρεπόμενον, τὸ μόνον ἀξιοπρεπὲς διὰ τὰς νεανίδας.

Βλέπομεν ἄλλας ἐπιδοθείσας εἰς τὴν Ἰατρικὴν καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, βλέπομεν ἄλλας γινομένας νοσοκόμους καὶ μαίας. Ἄλλαι τέλος ἐπεδόθησαν εἰς τὰς ἐμπορικὰς σπουδάς. Πέρυσιν ἀπελύθη ἡ πρώτη διπλωματοῦχος τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς τῆς Ἀκαδημίας, ἐκ Κεφαλληνίας καταγομένη. Μόλις ἀπολυθεῖσα εὗρεν ἀμέσως προσοδοφόρον θέσιν ἐν τοῖς γραφείοις μεγάλης Ἑταιρίας ἐνταῦθα, ὅπου ἐργάζεται ἐπιμελῶς καὶ εὐσυνειδήτως, ἱκανοποιοῦσα τοὺς προϊσταμένους της καὶ τοὺς ἐν τῇ ξένῃ ἀδελφούς της, οἵτινες δὲν ἶνε πλέον ὑποχρεωμένοι νὰ τὴν συντηρῶσι· πρὸ παντὸς δὲ ἱκανοποίησε τὴν φιλοτιμίαν της, διότι δὲν ἶνε ἄεργον καὶ ἄχρηστον μέλος τῆς κοινωνίας. Τὸ αἴσθημα δὲ τοῦτο τὴν καθιστᾶ βεβαίως εὐτυχῆ διότι τὴν μόνιμον εὐτυχίαν ἐν τῷ βίῳ οὐδὲν ἄλλο φέρει ἢ ἡ *ἐκ τῆς ἐργασίας εὐλογία*.

Ο. Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΝΟΣ ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΥ*

[ΣΥΛΛΟΓΗ ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΡΑΓΚΙΑ]

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΡΙΤΗ

Η ΠΥΞΙΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΚΟΥ

Φίλε μου,

Προχθὲς, ὡς ἐνθυμεῖσαι βέβαια, ἦτο ἡμέρα γλυκυτάτη τοῦ μόλις ἀρξαμένου Ἀπριλίου. Μετὰ τὰ μολύβδινα νέφη καὶ τὰ ψύχη τοῦ χειμῶνος, ἄ! πόσον γλυκὺ εἶναι τὸ μειδίαμα τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ χρυσοῦ ἡλίου ἐπὶ τῆς πρασίνης χλόης τῶν ἀγρῶν! Ἔφερα τὰ βήματά μου πρὸς τὴν ἐξοχήν, διψῶν ἐν τῇ σιγῇ ἠρεμίαν καὶ γαλήνην.

Αἱ πόλεις καὶ ἡ ἐν αὐταῖς ζωὴ εἶναι θέατρα διηνεκοῦς πολέμου τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους, κρυφίου ἢ φανεροῦ, ἀλλ' ἀκαταπαύστου, ἀμειλίκτου. Τὰ διάφορα ἐγώ, εἴτε ἐν τῇ εὐγενεῖ ἁμίλλῃ τῆς ἐν πολιτισμῷ προόδου καὶ θεμιτοῦ πλουτισμοῦ, εἴτε ἐν τῇ εἰδεχθεῖ μορφῇ τῆς διὰ τοῦ φθόνου, τῆς συκοφαντίας καὶ τοῦ ἐγκλήματος ἐπικρατήσεως, οὐδὲν ἄλλο πράττουσιν ἢ νὰ πολεμῶσι πρὸς ἄλληλα. Οὕτως ἄλλως τε εἶναι ὁ ἄγραφος καὶ ὑπέρτατος νόμος πάσης ζωῆς: ἡ διὰ τοῦ πολέμου αὐτοσυντήρησις.. Τὰ Κράτη, ὡς μεγάλα Ἐγώ, πολεμοῦσι πρὸς ἄλληλα πόλεμον ἐξοντώσεως, εἴτε μὲ τὰ ὅπλα ἀνὰ χεῖρας ἐν τῷ σταδίῳ τῶν μαχῶν, εἴτε ἐν πλήρει εἰρήνῃ διὰ τῆς διπλωματίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

Πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλας αἱ πόλεις, διεκδικοῦσαι προνόμια ἢ σύνορα, αἱ οἰκογένειαι, ἀγωνιζόμεναι ν' ἀνυψωθῶσι ἡ μία ὑπὲρ τὴν ἄλλην. Ἐρίζουσι καὶ μάχονται κατ' ἀλλήλων αὐτὰ τὰ μιλη τῶν ἐθνῶν, των κρατῶν, τῶν πόλεων, τῶν χωρίων καὶ αὐτῶν τῶν οἰκογενειῶν. Τί λέγω; Ἐρίζει καὶ μάχεται αὐτὸ τὸ ἄτομον πρὸς ἑαυτὸ σχεδὸν ἀδιαλείπτως· διότι τί ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἐμφύλιος πόλεμος ὁ διηνεκὴς ἀγών, ὃν διεξάγει ὁ νοῦς κατὰ τῆς καρδίας, ἡ βούλησις καὶ τὸ λογικὸν κατὰ τῶν κτηνωδῶν ἐνστίκτων, ἡ συνείδησις κατὰ τῶν παθῶν καὶ τἀνάπαλιν, ἐντὸς ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου! Εἶπὲ ζωὴν καὶ λέγεις πόλεμον.

Καὶ αὐτὸν τὸν πόλεμον,φρίκην ὄντως! ἐπιβάλλει αὐτὴ ἡ φύσις πανταχοῦ. Τὰ θηρία κατασπαράττουσιν ἄλληλα πρὸς ἰδίαν τροφήν, μέχρις οὗ σπαραχθῶσι καὶ αὐτὰ ὑπὸ ἄλλων πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐν γένει τὸ ζῷον καταστρίφουν τὰ φυτὰ πρὸς ἰδίαν συντήρησιν, λεπτότατα ἀριστουργήματα τῆς φύσεως, ἔχοντα καὶ αὐτὰ ἐπίσης ἓν ἐγώ, ζωὴν ἰδίαν, γέννησιν, ἀκμήν, ἐρωτικὴν συλάφειαν καὶ

* Ὁ κ. Ἰωάν. Φραγκιᾶς κατέχων συλλογὴν ἐπιστολῶν πρὸ πολλοῦ ἐκλιπόντος φίλου του, ὅττις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Εὐαγ. Θαλλίδης, πολλὰ κοινωνικὰ καὶ φιλοσοφικὰ ζητήματα ἐπραγματεύθη, εὑρηρεστήθη νὰ ἀποστείλῃ ὑμῖν τρίτην ἐπιστολὴν πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ «Ἑλληνικῇ Ἐπιθεωρήσει».

καὶ τεκνοποιΐαν. Ἐν τῷ παγκοσμίῳ δὲ τούτῳ ἀγῶνι κατάρχει ἓν καὶ μόνον ἀλλὰ πελώριον δικαίωμα: Τὸ δικαίωμα του ἰσχυροτέρου καὶ δολιωτέρου.

Καὶ ὅμως διὰ τὸν φιλόσοφον, τὸν ζητοῦντα τὴν ἀπόλυτον ἀλήθειαν, τὴν καθαρὰν καὶ ἀπηλλαγμένην προλήψεων καὶ πλάνης, οὔτε διάφορα ἐγὼ ὑπάρχουσιν, οὔτε πόλεμος ἁρα μεταξὺ αὐτῶν. Ἡ ὕλη, εἰ καὶ διηρημένη εἰς τμήματα, ὡς οἱ ἀστέρες καὶ τὰ συστατικὰ τῶν σωμάτων μόρια, εἴτε συνηνωμένη εἰς ὀργανικὰ καὶ ἀνόργανα σώματα, ὑπὸ διάφορα εἴδη ἢ χημικὰ στοιχεῖα ἢ μορφὰς μυριοτρόπως ἀλλοιούμενα, εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή, εἰς καὶ μόνος ὄγκος ἐν τῷ ἀπείρῳ ρηδενί. Αἱ δὲ ψυχαί, ἐὰν τὰς ὑποθέσῃς ὑπαρχούσας ἀνεξαρτήτως τῆς ὕλης, ἄϋλοι οὖσαι καὶ διὰ τοῦτο οὔτε σχῆμα ἔχουσαι οὔτε πεπερασμένον χῶρον κατέχουσαι, κατ' ἀνάγκην, συγχέονται πρὸς ἀλλήλας,ἄρα ἀποτελοῦσιν ἓν μόνον ὁμογενὲς καὶ ἀδιαίτον ἐγώ, ὡς ὁ ὠκεανὸς ἢ ὁ ἀήρ, ὁ ἐξ ἐλαχίστων μὲν κατὰ τὸν ὄγκον σταγόνων ἢ μορίων συγκείμενος, ἀποτελῶν ὅμως ἐν τῇ ἀντιλήψει ἡμῶν μίαν μόνην μονάδα.

Τοιαῦτα ἐσκεπτόμην βαδίζων μόνος πρὸς τὴν ἐξοχήν, ὅτε αἰφνιδίως, εἰς καμπήν τινα τῆς ὁδοῦ συνάντησα πένθιμον συνοδείαν, βραδέως πορευομένην πρὸς τὸ κοιμητήριον. Προηγεῖτο εἷς ἱερεὺς μὲ τὸ πετραχήλιόν του, κρατῶν ἕνα σταυρόν, ἠκολούθει ἓν φέρετρον, κρατούμενον ὑπὸ τεσσάρων χωρικῶν καὶ ὀπίσω τούτων ἐβάδιζαν δίκα περίπου ἄνθρωποι. Οὔτε στέφανοι, οὔτε τὰ ἄλλα γελοῖα κοσμήματα διπόμπευον τὴν πρὸς τὸν τάφον πορείαν ἐκείνου τοῦ νεκροῦ.

Ὁ θάνατος ἐκεῖ δὲν ἦγεν Ἀπόκρεω. Ἔβαινεν ἀμεταμφίεστος καὶ εἰλικρινής. Μόνον ἄνθη τινὰ τοῦ ἀγροῦ ἦσαν ἐρριμμένα ἐπὶ τοῦ φερέτρου, ἐφ' οὗ ἔκειτο ἐν λευκῇ περιβολῇ νεκρὰ μία κόρη περίπου δεκαεξ ἐτῶν.

Ἀμέσως μετὰ τὸ φέρετρον ἐβάδιζον οἱ δύο χωρικοὶ γονεῖς τῆς νεκρᾶς μελανείμονες, ὁ μὲν πατήρ, ἑξηκοντούτης περίπου, στεγνὰ ἀλλὰ καὶ στυγνὰ καὶ ἁπλανῆ ἔχων τὰ ὄμματα ἐκ τῆς ὀδύνης, ἡ δὲ μήτηρ θρηνοῦσα καὶ συσπωμένη ὑπὸ λυγμῶν ἀδιαλείπτως.

Ἡ νεκρά, ὡς ἔμαθον ὕστερον, ἦτο τὸ τελευταῖον ἐκ τῶν ἑπτὰ τέκνων των, ὧν τὰ ἓξ πρεσβύτερα εἶχον καὶ αὐτά, τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, καταβῆ πρότερον εἰς τὸν τάφον. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τελευταίου τούτου τέκνου, ἤρχιζε διὰ τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς τὸ ἀπέραντον κενόν, τὸ μαῦρον καὶ κατάψυχρον χάος.

Ἠκολούθησα καὶ ἐγὼ τὴν κηδείαν ἐκείνην, ἀγνωῶ διατί. Ἴσως ἐσκέφθην ὅτι ἡ προσθήκη ἑνὸς ἀκόμη συνοδίτου (*) θὰ ἔρριπτε μίαν ἔτι σταγόνα παραμυθίας εἰς τὸ πικρὸν πέλαγος τοῦ πένθους τῶν γονέων τῆς νεκρᾶς.

Εἰσήλθομεν εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Δένδρα, μάρμαρα, σταυροί, ἐπιγραφαί, ἄνθινοι στέφανοι, ξηροὶ καὶ χλωροί, ὁσμὴ χώματος ὑγροῦ, κανδῆλαι ἀνημμέναι, δύο ἢ τρεῖς ἱερεῖς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ψιθυρίζοντες εὐχὰς ἐπὶ μισθῷ ἐπάνω τάφων. Μαυσωλεῖα ἐκ βαρυτάτων μαρμάρων ἐπὶ νεκρῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους βέβαια θὰ ἠγάπησαν γαῖαν ἐλαφράν, αὐτοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες τοὺς ἐπίεσαν διὰ τόσου βάρους. Ὦ, τί οἰκτραὶ ἀντιθέσεις καὶ ἀντιφάσεις ὄντων λογικῶν!

Ἡ νεκρὰ εἶχεν ἤδη καταβιβασθῇ εἰς ἕνα λάκκον, ὁ νεκροθάπτης ἐπλήρου αὐτὸν διὰ χώματος καὶ οἱ συνοδεύσαντες τὴν κηδείαν ἀνεχώρουν μετὰ τῶν γονέων τῆς ταφείσης. Ἐγὼ ὅμως ἔμενον ἀκόμη βλέπων τὸν νεοσκαφῆ ἐκεῖνον τάφον καὶ μυρίαι σκέψεις διήρχοντο διὰ τοῦ νοός μου, ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας γεννᾷ συνήθως ἡ θέα τοῦ θανάτου ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν αἴσθησιν τῆς ζωῆς.

— Τί σκέπτεσαι, κύριε Θαλλίδη; ἤκουσα αἴφνης νὰ μοὶ λέγῃ τις ὄπισθέν μου.

Ἐστράφην καὶ εἶδον τὸν ἰατρὸν Λέοντα Τ., ὅστις μὲ παρεστήρει ὑπομειδιῶν.

Γινώσκεις βέβαια τὸν ἰατρὸν τοῦτον, βαθὺν ἐπιστήμονα καὶ ἐντιμότατον ἄνθρωπον. Εἶχεν ἔλθει ἐκεῖ συνοδεύων καὶ αὐτὸς ἄλλην κηδείαν, ὡς μοὶ εἶπε.

— Προσπαθῶ νὰ συλλάβω τὴν οὐσίαν τῆς ζωῆς ἐκ τῆς θέας τοῦ θανάτου, τῷ ἀπήντησα.

— Ἐὰν νομίζῃς ὅτι δύναμαι νὰ σὲ βοηθήσω εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν, εἶμαι προθυμότατος, εἶπε.

— Θὰ εἶχες τὴν εὐγνωμοσύνην μου δι' αὐτὴν τὴν πολύτιμον ἐκδούλευσιν, ὑπολαβὼν εἶπον ἐγώ. Διότι σὺ ὡς ἰατρός, γινώσκων τὴν λειτουργίαν τῆς ζωῆς, θὰ ἦσο ἁρμοδιώτατος ἵνα μοὶ διδάξῃς τί εἶναι ἡ ζωὴ καὶ τί ὁ θάνατος.

— Εἶμαι ἁπλοῦς ὡρολογοδιορθωτής, εἶπεν ὁ ἰατρός, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι δὲν δύναμαι ν' ἀντικαθιστῶ τὰ ἐφθαρμένα ἐλατήρια ἢ τοὺς τροχούς.

— Νομίζεις λοιπόν, ἠρώτησα, ὅτι ὁ ζῶν ἄνθρωπος εἶναι ὡρολόγιον κινούμενον;

— Εἶναι μία ἁπλῆ μηχανή, κ. Θαλλίδη, ἀπείρως πολυσύνθετος βέβαια, ἀλλὰ πάντοτε μηχανὴ ἐξ ὀργάνων ὑλικῶν καὶ δυνάμεων οὕτω πως συνδεδυασμένων, ὥστε τὸ ζῶον, ἄρα καὶ ὁ ἄνθρωπος, νὰ ζῇ, νὰ αἰσθάνηται ἑαυτόν, νὰ κινῆται, νὰ τρέφηται, ν' αὐξάνῃ, ν' ἀναπαράγῃ ἑαυτόν, νὰ ἐνθυμῆται, νὰ κρίνῃ, ν' ἀγαπᾷ, νὰ μισῇ καὶ ἐν γένει νὰ ἐνεργῇ καὶ πάσχῃ ὅ,τι τὸν βλέπομεν νὰ πράττῃ καὶ νὰ αἰσθάνηται. Εἶναι μηχανὴ τόσον ἀπειροποίκιλως συντεθειμένη, ὥστε καὶ νὰ νομίζῃ ὅτι ἔχει ἐντός της ψυχὴν ἀθάνατον.

— Περίεργον πρᾶγμα, ἰατρέ μου, εἶπον ἐγώ. Ὥστε λοιπὸν αὐτό, τὸ ὁποῖον ὀνομάζομεν ψυχήν, δύναμιν

*) Ὁ γράφων Εὐαγ. Θαλλίδης εὐτυχῶς δὲν ἔζη πλέον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἀφ' ἧς ἡ ἑλληνικὴ λέξις «συνοδίτης» παρεμορφώθη εἰς τὴν ἐξαμβλωτικὴν «συνοδός». Ἄλλως θὰ μοὶ ἔγραφε καὶ περὶ τούτου ἰδιαιτέραν πλήρη ἀγανακτήσεως ἐπιστολήν. Ἰω. Φρ.

δηλ. πνευματικὴν καὶ ἄϋλον καὶ αὐτοτελῆ, μὴ συναποθνήσκουσαν μὲ τὸ σῶμα ἀλλ' ἀποχωριζομένην αὐτοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου καὶ μεταβαίνουσαν ἐπάνω ἢ κάτω, δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ, αὐτὸ τὸ ὁποῖον τέλος πάντων ζωοποιεῖ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ ὁποῖον ἐκφράζομεν διὰ τῆς λέξεως **ἐγώ**, λέγεις ὅτι δὲν εἶναί τι ἀνεξάρτητον τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὡς χελώνη ἐντὸς τοῦ ὀστράκου της, δὲν εἶναί τι ἀθάνατον, μερὶς τοῦ Θεοῦ κλπ., δὲν ὑπάρχει καθ' ἑαυτό, ἀλλ' εἶναι φαινόμενον, ἢ ἀποτέλεσμα παραγόμενον ἐκ τῆς λειτουργίας τῶν ὑλικῶν ὀργάνων τοῦ ζῶντος ἀνθρώπου καὶ τῶν διαφόρων δυνάμεων αὐτῶν ;

— Ἀκριβῶς τοῦτο λέγω, καὶ τὸ ἀποδεικνύω ἁπλούστατα, ἀπήντησεν ὁ ἰατρός. Ἐὰν δι' ἑνὸς ὀργάνου συλλάβω καὶ συντρίψω τὸ ἐλατήριον τοῦ ὡρολογίου μου ἐν ᾧ κινεῖται ἡ κίνησις τοῦ ὡρολογίου ἤτοι ἡ ζωή του, θὰ παύσῃ ἀμέσως. Τὸ ὡρολόγιον θ'ἀποθάνῃ. Ἐὰν συλλάβω καὶ πιέσω ἢ τρυπήσω τὴν καρδίαν τοῦ ζῶντος ἀνθρώπου, ἡ μηχανὴ τῆς ζωῆς θὰ σταματήσῃ. Ὁ ἄνθρωπος θ'ἀποθάνῃ. Διὰ ποῖον λόγον ὁ εἷς τῶν δύο τούτων θανάτων θὰ διαφέρῃ τοῦ ἄλλου, ἀφοῦ καὶ τὸ ὡρολόγιον καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὀργανισμὸς ἐκ διαφόρων ὑλικῶν ὀργάνων ἀποτελούμενοι ;

— Ὥστε λοιπὸν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐπιχειρήματα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ἡ τηλεπάθεια, ὁ πόθος τῆς ὑστεροφημίας...;

— Ὅλ' αὐτὰ εἶναι, ἁπλούστατα, μία πλάνη, τὴν ὁποίαν ἡ φιλαυτία προπαρεσκεύασεν, ἡ ἀμάθεια ἵδρυσεν, ἡ θρησκεία ἀνεκήρυξε καὶ ἡ πολιτεία ἐξεμεταλλεύθη. Ἐν δευτερόλεπτον, κ. Θαλλίδη, ἓν δευτερόλεπτον μετὰ τὴν τελευταίαν μας πνοήν, τὸ πᾶν δι' ἡμᾶς τετέλεσται. Οὔτε ὁ κόσμος θὰ ὑπάρχῃ πλέον δι' ἡμᾶς οὔτε ἡμεῖς διὰ τὸν κόσμον. Ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐπιζῶμεν πλέον, ἀλλ' οὐδὲ θὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὑπήρξαμέν ποτε καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχομεν.

— Πολὺ φοβερὸν πρᾶγμα αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγεις, ἰατρέ, εἶπον ἐγώ.

— Εἶναι φοβερὸν τῷ ὄντι διὰ τοὺς ζῶντας, διότι, ἐνῷ τοὺς ἀφαιρεῖ τὴν ἐλπίδα ἄλλης καλλιτέρας ζωῆς, ἀφ' ἑτέρου τοὺς καταβιβάζει εἰς ἁπλοῦν ὄγκον ὠργανωμένης ὕλης. Διὰ τοῦτο ἡ ἀλήθεια αὕτη δὲν πρέπει νὰ λέγηται ποτε εἰς τὰ πλήθη, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν κρύπτωμεν ἐπιμελέστατα ἐντὸς ἡμῶν, διότι ἄλλως καθιστῶμεν ἄνευ ὠφελείας τινὸς δυστυχῆ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἀφίνομεν ἐλεύθερον πρὸς τὸ ἔγκλημα καὶ παραλύομεν τὴν κοινωνίαν.

— Τῇ ἀληθείᾳ, ἰατρέ, τῷ εἶπον, εἶμαι τόσον ἀμαθὴς εἰς τὰ τοιαῦτα καὶ τόσον ποθῶ νὰ διδαχθῶ μερικὰ πράγματα ὥστε θὰ σὲ παρεκάλουν θερμῶς νὰ μοὶ ἀπαντήσῃς εἰς τινας ἀπορίας, αἱ ὁποῖαι μοὶ μένουν ἀκόμη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος. Ἐδῶ εἰμεθα μόνοι. Οἱ ὑποκάτω μας νεκροὶ δὲν ἀκούουν, ὡς λέγεις. Ἂς καθήσωμεν παράμερα ἐδῶ, ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸν τάφον. Εἶναι ἀκόμη ἐνωρὶς διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν. Καὶ ἔχεις μὲν νὰ ἐπισκεφθῇς τοὺς ἀρρώστους σου ὑπόθες ὅμως καὶ ἐμὲ μεταξὺ αὐτῶν καὶ θεράπευσέ με ἀπὸ τὴν ἄγνοιαν, τῆς ὁποίας χειρότερον νόσημα ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν γνωρίζω. Λάβε με διὰ μαθητήν σου καὶ ἀπάντησέ μοι εἰς μερικὰς ἐρωτήσεις μου.

Ὁ ἰατρὸς συγκατένευσε καὶ ἐκαθίσαμεν καὶ οἱ δύο ἐπάνω εἰς τὸ μνῆμα ἑνὸς πλουσίου, πρώην βουλευτοῦ, ὡς ἐφαίνετο ἐκ τῆς ἐπιτυμβίου ἐπιγραφῆς.

(*Ἀκολουθεῖ*)

ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΘΑΛΛΙΔΗΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΑΣ *)

ΑΙ ΑΔΙΚΟΙ ΕΠΙΚΡΙΣΕΙΣ

Β'.

Ἄλλως δὲ ἀσχέτως πρὸς τὴν τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος ἐνέργειαν ἢ εὐθύνην ὁ ἀστυνομικὸς θεσμὸς δὲν προέβλεψεν, ὡς ἐν τοῖς προηγουμένοις εἴπομεν, περὶ μονίμου συστήματος βασίμου καὶ σταθερᾶς ἐκπαιδεύσεως, ἀξιώσας τὴν σύστασιν τοῦ ἤδη ἀποτελεσματικῶς λειτουργοῦντος *Σχολείου τῶν Ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς*, περὶ οὗ καὶ ἰδιαιτέρως ἐγένετο λόγος ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἑλλην. Ἐπιθεωρήσεως» ;

Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἐπίσης θὰ ἀντείπωσιν ὅτι βραδύνει ἡ ἐκπαίδευσις. Κατὰ τίνα ὅμως τρόπον θὰ μᾶς πείσωσιν, ὅτι δύναται νὰ εἶναι ἔγκαιρος ἡ τῶν χιλιάδων ὁπλιτῶν ἐκπαίδευσις ὅταν δὲν ἀποδεικνύωσιν ὅτι τὸ Κράτος εὐκολύνεται νὰ παράσχῃ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἑκατοντάδων ὁπλιτῶν μέσα, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας τῆς τοπικῆς καὶ γενικῆς Ἀστυνομίας δύναται νὰ συντελῆται ἀπροσκόπτως

*) Συνέχεια ἐκ σελίδος 264.

καὶ τελεσφόρως καὶ μετὰ τὴν εἰς τὸ Σχολεῖον ἀπόσπασιν τοῦ ἱκανοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁπλιτῶν ; Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι θὰ ἀρκεσθῶσιν, οἱ ἀντειπόντες, εἰς τὸν ἐφαρμοζόμενον τρόπον τῆς ἐν τῷ Σχολείῳ ἐκπαιδεύσεως ὅταν αὕτη συντρέχηται διὰ τῆς ἐν τοῖς θαλάμοις πάντων τῶν σταθμῶν καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὁπλίτας συντελουμένης ὑπὸ τῶν βαθμοφόρων συμπληρωματικῆς καὶ συστηματικῆς τοιαύτης.

Ἐὰν τὰ περιστατικὰ ταῦτα πείθωσιν, ὅτι αἱ ἐνίοτε ἐλεγχόμεναι ἀτυχεῖς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐνέργειαι εἶναι, ὡς ἐρρήθη, φυσικὴ ἀκολουθία τῆς ἀπὸ μακροῦ δημιουργηθείσης καταστάσεως, ἐὰν δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη προυπῆρχε τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ, ἐν δὲ τῷ Σώματι τῆς Χωροφυλακῆς δὲν ἐπαυσεν ἀσκουμένη ἡ πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν τελείαν τοῦ θεσμοῦ ἐφαρμογὴν προσπάθεια, ἐπιτάσσεται, φρονῶ, νὰ ἀποδεχθῶμεν, ὅτι ἐν ᾧ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ἀντίκρουσιν δυσαρέστων εἰκόνων, πρὸ τῆς παρελεύσεως τοὐλάχιστον τῆς ἀναποφεύκτως πρὸς τὸν τελικὸν σκοπὸν ἀπαιτουμένης χρονικῆς διαρκείας, πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μᾶλλον καταλλήλου ἀστυνομικοῦ καθεστῶτος, νὰ σεβασθῶμεν δὲ τὴν θέσιν τοῦ σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, ὅπερ δι' ὑπερβαλλούσης καὶ συνεχοῦς ἐργασίας προσπαθεῖ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰς ἀνωμαλίας τῆς καταστάσεως καὶ νὰ παγιώσῃ τὰς βάσεις ἀληθοῦς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

*

Πάντες ὀφείλουσι νὰ ἐνισχύσωσι τὸν ἀστυνομικὸν θεσμόν, μεριμνῶντες ὄχι ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐνθαρρύνσεως τῶν ὑπ' αὐτὸν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐργαζομένων. Ἔχουσι καθῆκον πρὸς τὴν πατρίδα, διότι τὸ συμφέρον αὐτῆς περιφρουρεῖ ἡ διαμόρφωσις συστηματικοῦ ἀστυνομικοῦ καθεστῶτος.

Θεσμὸς ἀρτιφανής, θεσμὸς μεταβαλῶν τὸν ὀργανισμὸν καὶ τὰς βάσεις τῆς Ἀστυνομίας, θεσμὸς παραλαβὼν ὡς θεμέλιον πάντα τὰ ὑπὸ τόσον μεμολυσμένην ἀτμόσφαιραν βιώσαντα πρόσωπα καὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, δὲν δύναται, ὅσον καὶ ἂν ἐργασθῶσιν οἱ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐνγένει ἀσχολούμενοι, νὰ ἐπιτύχῃ ἐν συντόμῳ χρόνῳ ἢ γιγαντιαίοις βήμασι τὴν σκοπουμένην μεταβολήν. Ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο χρόνος, συνεχὴς ἐργασία καὶ ἐμβριθὴς ἐκτίμησις τῶν περιστάσεων. Ἐλαττώματα καὶ ἕξεις ἐν μακρῷ χρόνῳ ἀποκτηθεῖσαι δὲν ἐξαλείφονται ταχέως. Ἡ πλήρης τοῦ νόμου ἐφαρμογὴ δὲν ἀπαιτεῖ προσπάθειαν μόνον πρὸς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς διαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ· πρέπει πρὸς τούτοις νὰ βασισθῇ εἰς ἀδιάλειπτον καὶ ἀποτελεσματικὴν κυβερνητικὴν μέριμναν τείνουσαν νὰ ἐπιτυγχάνῃ ἑκάστοτε τὰς ἐκ τῶν γενικῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, τῶν νέων ἰδεῶν καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων ἀπαιτουμένας βελτιώσεις εἴτε εἰς τὴν ἐν γένει διοίκησιν εἴτε εἰς τὴν ἀναμφισβητήτως πλημμελῆ κοινωνικὴν ἀνατροφήν.

Μακρὰ καὶ ἐπιμελὴς ἐργασία ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία τῆς προόδου τῶν εὐνομουμένων Κρατῶν ὡς καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν θεσμῶν αὐτῶν. Ὅλα ταῦτα διῆλθον περίοδον ἀτυχημάτων καὶ στασιμότητος. Ὑπερεπήδησαν ὅμως τὰς ἐλλείψεις των καὶ τὰ μειονεκτήματά των ταῦτα καὶ ἐπέμειναν εἰς τὴν ἐργασίαν, διότι ἐν αὐτῇ διέβλεπον τὴν πρόοδον.

Τὴν πρόοδον ὅμως τῶν Κρατῶν δὲν ἐγγυᾶται εἰ μὴ ἡ σύντονος καὶ εὐρεῖα ἐργασία καὶ δὴ ἐκείνη, ἥτις, εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς καὶ ὑπηρεσιακὰς τάξεις παρατηρουμένη, ἐνισχύεται διὰ τῆς ἀλληλοβοηθείας καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐνθαρρύνσεως.

Ἐν τῇ ἐνισχύσει ταύτῃ τὸ ἀστυνομικὸν ἡμῶν σύστημα δύναται νὰ μονιμοποιήσῃ τὰς βάσεις αὐτοῦ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ κοινωφελῶς.

Παρατηρεῖται ὅμως τοιαύτη ἐνίσχυσις ; Βεβαίως ὄχι. Αἱ ἑκάστοτε συστηματικαὶ ἐπικρίσεις καὶ ἐπιθέσεις, ὡς ἐρρέθη, μᾶς πείθουσιν ὅτι ἐκ τοὐναντίον ἡ ἐκπλήρωσις ὑποχρεώσεως εἶναι ἡμελημένη.

Οἱ σπεύδοντες εἰς τὰς ἐπικρίσεις δὲν ἐξετάζουσιν ἐμβριθῶς τὰ πράγματα.

Βασιζόμενοι εἰς τὰς ἐν τῇ Βουλῇ ἐπερωτήσεις, ἰσχυρίζονται ὅτι πολλὰ εἰσὶ τὰ διαπραττόμενα τῶν ἀστυνομικῶν πταίσματα, ἡ πληθὺς δὲ τούτων ἀποδεικνύει ἡ ἀστοχίαν τοῦ συστήματος ἢ ἀνικανότητα τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἀλλ' ἐρωτῶμεν. Τοῦ διαχειριζομένου τὴν Ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν Σώματος ἀπαρτιζομένου ἐκ πλειόνων τῶν 6000 ὁπλιτῶν καὶ ἐξ 150 ἀξιωματικῶν, εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ σημειοῦται ἑκάστοτε καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς Ἑλλάδος ἱκανὸς ἀριθμὸς σφαλμάτων εἴτε τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν διοίκησιν εἴτε τὴν ὑπηρεσίαν ἀφορώντων ; Ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία δὲν ἄγει φυσικῶς εἰς τοιαύτας ἐλλείψεις ; Εἶναι ἀδύνατον νὰ πιστευθῇ ὅτι αἱ ἐλλείψεις αὗται δὲν εἶναι ἀπότοκοι ἄλλως τῆς πληθύος καὶ τῆς ποικιλίας τῶν χαρακτήρων· Διὰ τοῦτο βεβαίως καὶ ὑφίστανται αἱ ἀνάλογοι πρὸς καταστολὴν αὐτῶν προβλέψεις ἔν τε τῇ Νομοθεσίᾳ καὶ ἐν ταῖς διεπούσαις τὴν διοίκησιν διατάξεσιν.

*

Καὶ ὑπὸ τὴν ἀναμφισβήτητον αὐτὴν ἐκδοχὴν ἐξετασταίον, ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν παραβάσεων τῶν ὀργάνων εἶναι ὑπερβάλλων, δὲν ἐπῆλθε δὲ ἐγκαίρως ὁ ἔλεγχος τῆς διοικήσεως ἢ τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως αὐτῆς θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς ἀσφαλῆ κρίσιν. Ἐν καταφατικῇ περιπτώσει θὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἐπίκρισις. Τοιαύτη ὅμως περίπτωσις οὔτε συνέτρεξεν οὔτε συντρέχει. Ἐξήχθησαν μόνον, ἐκ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων, ἀόριστα συμπεράσματα καὶ ταῦτα παρεσκεύασαν δυσμενῆ γνώμην εἴτε

ἐν αὐτῇ τῇ Βουλῇ εἴτε ἐν τῷ τύπῳ. Ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ἀβάσιμον καὶ ἄδικον τῆς τοιαύτης γνώμης διαμόρφωσιν, ὅταν πάντα τὰ πταίσματα τοῦ πολυπληθοῦς αὐτοῦ Σώματος ἀνακοινῶνται εἰς τὴν Βουλήν, μεταβαλλομένην οὕτως εἰς αἴθουσαν ἀναφορᾶς τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεως καὶ Ὑποδιευθύνσεων, ἔστω καὶ ἂν ἐπῆλθεν ἐγκαίρως ὁ ἀναγκαῖος διοικητικὸς ἔλεγχος καὶ ἡ καταστολὴ αὐτῶν εἴτε διὰ τῆς ἀνατροφῆς εἴτε διὰ τῆς τιμωρίας; Καὶ εἶναι δυνατὸν ἐπίσης νὰ μὴ συντρέξῃ ἡ ἔκπληξις τοῦ κοινοῦ ὡς συνέπεια τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἥτις ἐν ᾧ εἶναι ἄφευκτος συνέπεια τῆς ἐνεργείας 6300 ἀνδρῶν παρίσταται ἐν τούτοις ὡς ὑπερβάλλουσα λίαν καὶ ἀπελπιστική;

Φρονοῦμεν ὅτι τοιαῦται ἐνέργειαι δὲν ἐξυπηρετοῦσι τὰ γενικὰ συμφέροντα.

Εἴμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀμέσου ἐλέγχου, ἀλλ' ἐλέγχου ἁρμοδίου καὶ δικαίου. Τοιοῦτος ἔλεγχος εὐεργετεῖ τὸ ἐκτελοῦν τὴν Ἀστυνομίαν Σῶμα καὶ ἐξασφαλίζει τὴν βελτίωσιν.

Ἡ ἄσκοπος σπουδὴ δὲν ἀποδεικνύει πάντοτε ἐμβρίθειαν καὶ δικαιοσύνην, δὲν συμβαδίζει δὲ πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ θεσμοῦ καὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἐργασίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΜΠΑΣ

ΠΙΣΤΩΤΙΚΑΙ ΕΝΩΣΕΙΣ

ΣΥΣΤΗΜΑ SCHULZE DELITZ

Ἕτερον κακόν, ὅπερ ἐπικρέμαται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν μικρὰς τέχνας ἐργαζομένων, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς εὑρέσεως κινητοῦ κεφαλαίου καὶ τὸ τῆς καταβολῆς τοκογλυφικῶν τόκων. Ἡ περίστασις αὕτη καθίστησιν ἐν τῷ σημερινῷ ἐλευθέρῳ συναγωνισμῷ προβληματικὴν καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τῶν μικροεπαγγελματιῶν τούτων, καθ' ὅσον, οὗτοι ὑριστάμενοι τὴν ὑπέρογκον πρόσθετον δαπάνην τοῦ τοκογλυφικοῦ τόκου, θέλουσι βεβαίως καταβληθῇ ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τοῦ κεφαλαιούχου μεγάλου ἐπιχειρηματίου τοῦ δυναμένου νὰ δανείζηται μὲ τόκους μικρούς. Τὸ κενὸν τοῦτο, τὰς ἀνάγκας ταύτας τῆς μεσαίας ἐπαγγελματικῆς τάξεως, ἐφ' ὧν βασίζεται ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμις τῶν ἐθνῶν, ἐπλήρωσεν ἡ ἐφευρετικότης δύο ἀνδρῶν, δύο μεγάλων ἀνδρῶν, εἰς οὓς αἱ τάξεις αὗται ὀφείλουσιν ἄϋδιον εὐγνωμοσύνην καὶ μετ' αὐτῶν ἅπασαι αἱ κοινωνίαι ἁπάντων τῶν ἐθνῶν. Οὗτοι εἰσὶν ὁ Schulze Delitz καὶ ὁ Raphheisen, οἵτινες ἐδημιούργησαν τὰς πιστωτικὰς λεγομένας ἑνώσεις.

Τούτων διακρίνομεν δύο κεφαλαιώδη εἴδη κατὰ τοὺς ταύτας δημιουργήσαντας:

Σύστημα Schulze Delitz, πιστωτικαὶ ἑνώσεις, σωματεῖα προκαταβολῶν, λαϊκαὶ τράπεζαι, banques populaires, peoples Banks. Ὁ σκοπὸς τῶν ἑνώσεων τούτων εἶναι ὁ αὐτὸς τῶν κοινῶν πιστωτικῶν τραπεζῶν· αὗται εἰσὶ συνάμα πιστολῆπται καὶ πιστοδόται· ζητοῦσι καὶ λαμβάνουσι πιστώσεις ὅπως παρέχωσι πιστώσεις. Τὰ κύρια ὅμως γνωρίσματα, τὰ ἰδιαίτερα ἐκεῖνα χαρακτηριστικά, ἅτινα θέτουσιν ὅρια ὡρισμένα εἰς τὰς ἑνώσεις ταύτας καὶ προσδίδουσι τρόπον τινά, ἰδιορρυθμίαν καὶ τύπον ἰδιαίτερον καὶ κεχωρισμένον, διακρίνοντα ταύτας ἀπὸ τὰ λοιπὰ τραπεζιτικὰ κατασκευάσματα εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

Λύται ἱδρύονται χάριν τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς μελῶν· δι' αὐτὰ καὶ μόνον εἰσὶ προωρισμέναι αἱ πιστώσεις καὶ εἰς αὐτὰ μόνον πρέπει νὰ παρέχωνται.

Οἱ λαμβάνοντες τὰ πιστώσεις εἰσὶν αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀποτελοῦντες τὸ τὰς πιστώσεις παρέχον σωματεῖον κατὰ συνέπειαν ὁ κίνδυνος καὶ τὰ κέρδη εἰσὶ κοινά.

Ὁ ἄμεσος σκοπὸς τῆς ἑνώσεως δὲν ἔγκειται εἰς τὸ κερδαίνειν καὶ διανέμειν μεγάλα μερίσματα εἰς τοὺς μετόχους· ὁ σκοπὸς τῆς ἑνώσεως κεῖται εἰς τὸ προσκομῖσαι κεφάλαια εἰς τὰς τάξεις ἐκείνας, αἵτινες ἄλλως δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ εὕρωσι· συνεπῶς οἱ ζητούμενοι τόκοι δὲν πρέπει νὰ εἶναι μεγάλοι· ὀφείλουσι νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὴν θέσιν τῆς ἀγορᾶς, τοιοῦτοι, οἷς θὰ κατέβαλε καὶ ὁ μεγαλήτερος ἐπιχειρηματίας.

Αἱ παρεχόμεναι πιστώσεις πρέπει νὰ εἶναι μικραί, διὰ χρόνον βραχύν, χάριν μόνον ἀποκτήσεως κινητοῦ κεφαλαίου, τοιούτου ὁηλ. χρησίμου πρὸς κίνησιν τῆς ἐργασίας. Ἡ παροχὴ μεγάλων πιστώσεων ἔστω καὶ εἰς φερεγγυότερα σχετικῶς μέλη θὰ ἀντέκειτο εἰς τὸν σκοπὸν καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ διακυβεύσῃ τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς ταύτης τῆς συνεργασίας ἐάν τις τῶν μεγαλειτέρων τούτων πιστοληπτῶν περιείρχετο εἰς χρηματικὰς στενοχωρίας.

Παρ' αὐταῖς ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τῆς εἰς ὁλόκληρον ἀλληλεγγύου εὐθύνης ἁπάντων τῶν μελῶν διὰ τὰ χρέη τῆς ἑταιρείας· καὶ ἐνταῦθα κεῖται ἡ λύσις τοῦ δυσχεροῦς προβλήματος τῆς ἐξευρέσεως κεφαλαίου διὰ τὰς τάξεις ταύτας· ὁ μικρὸς ἐπαγγελματίας μεμονωμένος, ὡς ἄτομον, ἀδυνατεῖ νὰ εὕρῃ ἔστω καὶ τὸ μικρότερον κεφάλαιον.

Πολλοὶ ὅμως τούτων συναπτιζόμενοι εὐχερῶς δύνανται ὑπὸ ἀλληλόχρεων εὐθύνην νὰ δανεισθῶσιν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν εἶναι ἀπεριόριστος. Τὴν δύναμιν, ἣν προσκτῶσιν οἱ μικροεπαγγελματίαι οὕτω συνεταιριζόμενοι ἀπέδειξεν ἐμπράκτως ὁ Schülze. Αἱ ἑνώσεις του Schülze δὲν εἶναι ἱδρύματα φιλανθρωπικά· δὲν προσδοκῶσι προστασίαν παρ' οὐδενὸς οὔτε παρὰ τῆς πολιτείας· ὁ Schülze δὲν ζητεῖ παρα μόνον πλήρη ἐλευθερίαν, ἥτις μόνη καθίστησι δυνατὴν πᾶσαν πρόοδον, ὥστε παρουσιάζεται ἐντελῶς ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν κοινωνισμόν, ὅστις τὰ πάντα ἐπιδιώκει διὰ τῆς πολιτείας. Ἐπιζητεῖ δ' ἐπίσης νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὰ μέλη αὐτοπεποίθησιν καὶ ἀξιοπρέπειαν ἀπογορεύων ἐν γένει τὰς ἀμίσθους θέσεις· κατ' ἀρχὴν ἀπαράβατον οὐδεὶς πρέπει νὰ παρέχῃ δωρεὰν ὑπηρεσίας· ἅπαντες οἱ ἀναλαμβάνοντες οἱονδήποτε ὑπούργημα ἐν ταῖς ἑνώσεσι ταύταις ὀφείλουσι νὰ μισθοδοτῶνται καὶ τοιουτοτρόπως ὁ ἔλεγχος καὶ αἱ εὐθύναι καθίστανται πραγματικώτεραι.

Ἐνωτικὸν κεφάλαιον ἀποκτᾶται διὰ ὑποχρεωτικῶν καταβολῶν τῶν μελῶν, αἵτινες γίνονται ἢ ἀμέσως ἅμα τῇ παραδοχῇ τινος ὡς μέλους ἢ καταβάλλονται βαθμηδὸν διὰ μερικῶν ἑβδομαδιαίων ἢ μηνιαίων συνεισφορῶν ἢ καὶ λογιζομένων ὡς τοιούτως τῶν εἰς τὸ μέλος ἀναλογούντων κερδῶν Τοιουτοτρόπως τὰ σωματεῖα ταῦτα καθίστανται καὶ ταμιευτήρια, παρορμουμένων τῶν μελῶν εἰς ἀναγκαστικὴν φειδὼ καὶ ἀποκτώντων τοιουτοτρόπως μετοχὴν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν. Τὰ κέρδη κρατοῦνται μέχρι συμπληρώσεως μετοχῆς ὁι' ἕκαστον μέλος.

Ἐκτὸς τοῦ μετοχικοῦ τούτου κεφαλαίου ἐπιδιώκεται καὶ ὁ σχηματισμὸς ἀποθεματικοῦ διὰ συνεισφορῶν, διὰ κρατήσεων ἐκ τῶν κερδῶν, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει πρὸς κάλυψιν ζημιῶν.

Ὡς πρὸς τὴν παροχὴν τῶν δανείων τούτων ἀπαιτεῖται ἡ μεγίστη προσοχή· διὰ τοῦτο τὰ μέλη ὀφείλουσι νὰ ἀνήκωσιν εἰς ὡρισμένην τοπικὴν περιοχήν, νὰ εἶνε γνωστὰ μεταξύ των καὶ γνωστοῦ ἠθικοῦ· ὀφείλει δ' ἐπίσης μετὰ μεγίστης προσοχῆς νὰ ἐξετάζηται ὁ σκοπὸς τοῦ δανείου ἐὰν εἶναι παραγωγικός, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ἐνταῦθα πρόκειται καὶ ἡ εὐθύνη ἁπάντων τῶν μελῶν καὶ μόνον ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἐνεργείας δύνανται νὰ νὰ ἀποσοβηθῶσιν οἱ κίνδυνοι καὶ νὰ ἀποβῇ ἡ ἐνέργεια των σωματείων τούτων ἐξόχως εὐεργετική.

Ὁ Schülze ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1808 εἰς τὸ Δέλιτζ, τῆς Πρωσσικῆς Σαξωνίας, καὶ ἵνα ὑπερ ὀνομασίαν προσέθεσεν εἰς τὸ ὄνομά του. Ἡ ἔξοχος αὐτοῦ ὁρᾶσις ἀναφαίνεται ἀπὸ τοῦ 1848· μέχρι τοῦ 1853 ἱδρυσεν ἑπτὰ λαϊκὰς τραπέζας· ἡ κακόπιν πρόοδος τῶν ἑταιριῶν τούτων εἶναι καταπληκτική, ὀφειλομένη εἰς τὸν ἀποστολικὸν πράγματι ζῆλον καὶ εἰς τὴν ἀκαταπόνητον ὁραστηριότητα καὶ ἐνέργειαν τοῦ ἀνδρός.

Κατὰ τὸ 1892 ὑπελόγιζαν 1044 πιστωτικὰς ἑνώσεις κατὰ τὸ σύστημα Schülze Deliz μὲ 514. 525 μέλη, μετὰ κεφαλαίου καταβεβλημένου 114 000,000 καὶ ἀποθεματικοῦ 29.500.000.

Ἐκτὸς τῶν ἑταιρικῶν τούτων κεφαλαίων διέθετον ἔτι 436 ἑκατομ. προερχόμενα ἐκ δανείων, τὸ ὅλον ὅθεν τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν χρημάτων ἀνήρχετο εἰς 728 ἑκατ, τὸ δὲ σύνολον τῶν ἐργασιῶν εἰς 2,6 δισεκ. καὶ τὰ καθαρὰ κέρδη εἰς 8,8 ἑκατομ..

Α. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΘ' ΑΙΩΝΑ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΛΛΗ

(Συνέχεια)

Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔδρασε καὶ ἡ *Ἀγγελικὴ Πάλλη* καὶ ἐξετιμήθη καὶ ἐδοξάσθη δεόντως.

Ὁ πατήρ της ἦτο Ἠπειρώτης καὶ ἡ μήτηρ της Πελοποννησία. Λόγῳ δὲ ἐμπορίου, διέμενον εἰς τὴν Λιβόρνον, ἔνθα καὶ ἐγεννήθη ἡ *Ἀγγελικὴ* τῇ 22 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1798. Δείξασα ἡ κόρη ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εὐφυΐαν ἐξαίρετον, φαντασίαν ποιητικὴν καὶ κλίσιν εἰς τὰ γράμματα προσήχθη ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς εἰς διδασκάλους διὰ νὰ διδαχθῇ παρ' αὐτοῖς οὐχὶ μόνον τὰ ἰταλικὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἑλληνικά. Τοσοῦτον δὲ προέκοψεν εἰς τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά, ὥστε ἀπὸ νεωτάτης ἡλικίας ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τοὺς ποιητάς. Καὶ τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς ἦτο κάτοχος καὶ ἐνήμερος πάντοτε ἦτο τῆς προόδου τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας.

Ὁ πατήρ της ἦτο φιλοκερδὴς ἔμπορος, ἀλλὰ τὰς Μούσας ἐφιλοξένη εὐχαρίστως εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἄλλως τε ἡ ποίησις εἶνε ὡς ὁ ἥλιος πανταχοῦ εἰσέρχεται ὅλους θερμαίνει καὶ ὅλους εὐχαριστεῖ. Ἡ πρωνομιοῦχος κόρη του Ἀγγελικὴ ἦτο ἐκ φύσεως ποιήτρια. Ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς ἀφθόνως ἐξήρχοντο οἱ αὐτοσχεδίαστοι Ἰταλικοὶ στίχοι, οἱ ὁποῖοι ἐθαυμάζοντο ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς ποιητὰς καὶ τεχνοκρίτας. Μνημονικὸν ἀσύλητον ὑπὸ λήθης ἔχουσα καὶ λίαν στεγανόν, μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ βίου της ἀπεστήθιζε σχεδὸν ὅλην *Ἐλευθερωμένην Ἱερουσαλὴμ* τοῦ Τάσσου καὶ μέγα μέρος τῶν τραγῳδιῶν τοῦ Ἀλφιέρη.

Τὸ ὄνομα τῆς Πάλλη ἀπὸ στόματος εἰς στόμα περιεφέρετο ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν ἕνεκα τῶν αὐτοσχεδιάστων ποιήσεών της. Τῇ ἐδίδετο οἱονδήποτε θέμα καὶ ἐκείνη ἐμέσως αὐτοσχεδίαζε τὸ ποίημα. Τοσαύτην δὲ εὐμολίαν εἶχεν ὥστε ἠδύνατο νὰ αὐτοσχεδιάσῃ τραγῳδίαν. Μία δὲ τούτων εἶναι καὶ ἡ τραγῳδία *Θυέστη*, ἡ ὁποία ἀκολούθως μετὰ μικρῶν ἐπιδιορθώσεων ἐδημοσιεύθη.

Ἡ Πάλλη ἦτο ἤδη μία τῶν ἐπιφανῶν γυναικῶν. Πολλοὶ τῶν ἐπισημοτάτων ἀνδρῶν μετέβησαν εἰς τὴν

οἰκίαν της, διὰ νὰ συνδέσουν μετ' αὐτῆς φιλίαν, διὰ νὰ θαυμάσουν τὸν ἐκ τῶν χειλίων ἐξερχόμενον ἁρμονικὸν στίχον. Μεταξὺ τούτων ἦσαν ὁ Μαντζώνης καὶ ὁ Λαμαρτῖνος.

Μία ἑσπέρα ἐν τῇ συναστροφῇ ὁ λόγος ἦτο περὶ τῆς ματαιότητος τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Ὁ μέγας τῆς Ἰταλίας ποιητὴς Μαντζώνης συνεπέραινε: «Τὸ πᾶν ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι ματαιότης». Ἀλλὰ καὶ ὁ Γαλάτης ποιητής, ἐπανέλαβε μετὰ τῆς δεούσης προφυλάξεως :

«Oui tout est vanité ici bas, mais l' amour... »l' amour n est pas une vanité !»

Ἄλλη ἑσπέρα τοῦ 1827 ἔτους, ἡ Πάλλη ἐνώπιον τῶν δύο τούτων μεγάλων ποιητῶν τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας αὐτοσχεδίαζε περὶ τῶν θλίψεων τῆς Σαπφοῦς καὶ ἀμφότεροι τόσον συνεκινήθησαν καὶ ἐνθουσιάσθησαν, ὥστε αὐτοσχεδίασαν ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ του γλώσσῃ στροφάς, παραβάλλοντες τὴν Ἑλληνίδα δεσποινίδα πρὸς τὴν ποιήτριαν Σαπφώ.

Ἰδοὺ τοῦ Μαντζώνη οἱ στίχοι :

Prole eletta dal ciel, saffo novella
Che la prisca sorella
Di tanto avanzi in bei versi celesti
E in santi modi onesti,
Canta della infelice tua rivale
Del siculo sleale
Dello scoglio fatal. M' attrista : ed io
Ai numeri dolenti
T' offro il plauso migliore, il pianto mio,
Ma tu credilo intanto ad alma schietta.
Che d' insigne vendeita
L' Ombra illustre per te placata fora
Se il villano amator vivesse ancora. (1)

Τοὐτέστιν :

«Ἐκλεκτὸν γόνος τοῦ Οὐρανοῦ, νέα Σαπφώ, ἡ ὁ-«ποία τὴν ἀρχαίαν ἀδελφὴν τόσον ὑπερτερεῖς μετὰ «τῶν οὐρανίων σου στίχων καὶ τῶν ἁγίων ἐντίμων τρό-«πων, ψάλλε τὴν ἀτυχῆ σου ἀντίζηλον, τὸν ἄπιστον «Σικελὸν καὶ τὸν μοιραῖον βράχον. Θλίβομαι καὶ ἐγὼ «εἰς τὰ ὀδυνηρά, σοῦ προσφέρω τὸν καλλίτερον τῶν «ἐπαίνων, τὰ δάκρυά μου. Ἀλλὰ πίστευσέ το ἐν-«τούτοις εἰλικρινῶς, ὅτι, ἀπὸ περιφανῆ ἐκδίκησιν ἡ «ἔνδοξος σκιὰ διὰ σοῦ θὰ κατεπραύνετο ἐὰν ὁ ἀγενὴς «ἐραστὴς θὰ ἦτο ἀκόμη ἐν τῇ ζωῇ».

(1). Ὅρα *Alessandro Manzoni ed i suoi autografi. Firenze* 1871 σελ. 35 καὶ ἑπομ.—*Appendice ai Ricordi e alle biografie Livorneri—Livorno* 1877. — *R. Bonghi Opere inedite e rare di Alessandro Manzoni*, τόμος Α' Μιλάνῳ 1883 σελ. 159—161—Πρβλ. καὶ τὰς βιογραφίας τῆς Ἀγγελικῆς Πάλλη τοῦ Ο. Κ. Βαλέκκη ἐν Π-νερόλῳ 1875 καὶ τοῦ Φαλκούτση ἐν Λιβόρνῳ 1878.

♣

Ἡ Πάλλη δὲν ἦτο μόνον κάτοχος τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς ἰταλικῆς γλώσσης, ἀλλὰ καὶ γαλλικῆς καὶ τῆς ἀγγλικῆς. Τόσον καλὰ ἤξευρε τὰ γαλλικά, ὥστε καὶ γαλλιστὶ ἔγραψε δράματα. Ἐκ τῶν ἄγγλων συγγραφέων πολὺ ἐξετίμα τὸν Σέκσπηρ καὶ τὸν Βύρωνα. Ἡ εὐφυΐα της καὶ ἡ ἐκπαίδευσίς της καὶ αἱ γνώσεις της συνηνοῦντο μετὰ πολλῶν προτερημάτων τῆς καρδίας, ἅτινα πάντοτε ἀνυψοῦσι τὸν ἄνθρωπον καὶ δὴ τὴν γυναῖκα. Ἦτο ταπεινόφρων, ἀγαθή, προσηνὴς καὶ εὐγενὴς πρὸς πάντας, περιεφρόνει τὰς χαμερπείας ἠδιαφόρει διὰ τοὺς μοχθηροὺς καὶ φθονεροὺς, οἵτινες, πάντοτε προσπαθοῦσι νὰ συκοφαντήσουν καὶ νὰ διαβάλουν κάτι εἰς βάρος τῶν ἀνωτέρων των, γενναία τὴν καρδίαν καὶ θαρραλέα ὡς σπαρτιάτις καὶ πατριῶτις εἰλικρινής.

Γινομένη σύζυγος τοῦ πλουσίου Ἰωάννου Παύλου Βαρθολομαίη. διεκρίθη διὰ τὴν συζυγικὴν πίστιν τὴν οἰκογενειακὴν ἀφοσίωσιν, καὶ τὴν μητρικὴν στοργήν. Ἦτο τοῦ συζύγου της πιστὸς σύμβουλος, ἄγγελος παρήγορος. Τὰ πάτριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ συζύγου της ἐνεθάρρυνε παρακολουθοῦσα αὐτὸν καὶ μετὰ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ, ὅπου ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς Πατρίδος τὴν ἐκάλει. Καὶ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, καὶ εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἑστίαν καὶ ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκετο, πάντοτε ἐτήρει τί ἰδεῶδες, πάντοτε εἰργάζετο διὰ τὴν *Ἰδέαν* καὶ προσεπάθει ν' ἀνυψώσῃ τὸ ἰδανικὸν τοῦ συζύγου καὶ νὰ ἐγχαράξῃ βαθύτατα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ υἱοῦ της τὴν *Ἰδέαν* τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ καθήκοντος. Τὰ ἀτυχήματα δὲν τὴν ἀπεθάρρυνον ποτὲ,μάλιστα ἀνέδειξαν ζωηρότερα τὰς πολυτίμους ἰδιότητας τοῦ χαρακτῆρός της τῆς δυνάμεως τῶν ψυχικῶν προτερημάτων καὶ τῆς ἀνδρικῆς ἰσχύος συνηνωμέναι μετὰ τῆς γυναικείας γλακύτητος. Ὅτε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ συζύγου ἤρξαντο νὰ μὴ εἶνε ἀνθηρά, καὶ ἰδίᾳ ἕνεκα τῶν πολλῶν συνεισφορῶν καὶ δαπανῶν κατὰ τὸν πόλεμον τῆς ἰταλικῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ 1848—1849, ἡ Πάλλη δὲν ἀπεθαρρύνθη, δὲν ἀπελπίσθη, προσεπάθει νὰ τηρήσῃ τὸ ἰδανικὸν τοῦ συζύγου. Λαβοῦσα δὲ τὸ δυστύχημα ἔπειτα νὰ χάσῃ νέον τὸν ἀγαπητὸν σύζυγον αὐτῆς, ὅστις τὴν ἐλάτρευεν, ἔμεινεν ἡ αὐτὴ ἐκείνη, μὲ τὸ ἴδιον θάρρος, εὑρίσκουσα ἀνακούφισιν εἰς τὴν στοργὴν τοῦ υἱοῦ της Λουκιανοῦ, ἀξιωματικοῦ τοῦ ἱππικοῦ τῆς Ἰταλίας καὶ εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ ἀδελφοῦ της Μηχαὴλ Πάλλη, καὶ εἰς τὰς μελέτας της.

(Ἀκολουθεῖ) ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

ΑΙ ΣΕΙΡΗΝΕΣ

I

Ἐκεῖ πλησίον εἰς τὸ παράθυρον τ' ὁλόφωτον ἀπὸ τῆς φθινούσης ἡμέρας τὸ φῶς, ὄπισθεν τῆς μικρᾶς τραπέζης ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους τελεῖ χρέη μαθητικοῦ γραφείου, ὁ μικρὸς Μίμης διαβάζει τὸ μάθημά του—μάθημα ἁπλῆς ἀναγνώσεως,—ἐν τῷ μεγάλῳ θαλάμῳ τῷ μυστηριωδῶς ἤδη φωτοσκιασμένῳ οὗ τὸ ἕτερον παράθυρον εἶνε κλειστὸν καὶ σκοτεινόν. Ἔχων ἀνοικτὰς πρὸ αὐτοῦ τὰς « Ἀναγνώσεις τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων συγγραφέων» διαβάζει τὸ μάθημά του διὰ τὴν ἐπαύριον καὶ ἀρθρόνει οὕτω τὰς λέξεις βραδέως, μεγαλοφώνως, ἐνίοτε διακεκομμένως, σχεδὸν πάντοτε ψαλμῳδικῶς. Ὁ μικρὸς Μίμης θὰ εἶνε ἀνθρωπάκος τόσος δά, διότι διαβάζει μὲ πολλὴν δυσκολίαν καὶ ἐνῷ κάθηται ἐπὶ προσκεφαλαίου, μόλις φαίνεται ὑπεράνω τῆς τραπέζης τὸ ξανθό του κεφαλάκι τὸ λουόμενον ἀπὸ τὸ ἄφθονον ὄσω καὶ ἄτονον φῶς τοῦ παραθύρου.

Ἀκριβῶς ἀπέναντι αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἔναντι πλευρὰν τοῦ μεγάλου θαλάμου, ἐκεῖ ὅπου ἡ σκιὰ ὁλοὲν πυκνοῦται, ἐπὶ εὐρέως διβανίου φαίνεται ἀμυδρῶς ὁ κ. Κωστῆς Κρονίου, κρατῶν τὸν πῖλον ἐπὶ τῶν γονάτων, βλέπων εὐθέως πρὸ αὐτοῦ,σπανίως στρέφων τ' ὄμμα πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ διβανίου καθημένην μητέρα τοῦ μικροῦ Μίμη, ἡ ὁποία ἐξ ἐναντίας εἶνε ὅλη ἐστραμμένη πρὸς αὐτόν. Οἱ δύο οὗτοι συνομιλοῦσιν—αὐτὴ μὲν παρὰ τὸ κλειστὸν καὶ σκοτεινὸν παράθυρον, σχεδὸν δυσδιάκριτος, μὲ ἀσφαλῶς λευκάζουσαν τὴν ὄψιν, ἐκεῖνος μᾶλλον πρὸς τὸ φῶς μὲ προτομὴν εὐσταλῆ μὲ πρόσωπον καταπληκτικῆς εὐρυθμίας μὲ κόμην μαύρην.

Μᾶλλον ὅμως εἶνε ἡ γυνὴ ἡ ὁμιλοῦσα, προσκλίνουσα ὁλοὲν πλειότερον πρὸς τὸν ἄνδρα, φέρουσα ὁλοὲν ἐγγύτερον τὴν προτομήν της.

Ὁ μικρὸς Μίμης, δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀκούσῃ τί λέγουν. Ὁμιλοῦσι παραπολὺ σιγὰ. διὰ νὰ μὴ τὸν ταράττουν βεβαίως. Καὶ οὗτος ἐξακολουθεῖ οὕτως ἐν τῇ σχετικῇ σιωπῇ ἀναγινώσκων μετὰ δυσκολίας τὸ μάθημά του.

«Αἱ Σειρῆνες, ἀναγινώσκει, ἦσαν θυγατέρες τῆς Μελπομένης καὶ τοῦ Ἀχελώου παίζουσαι ἐν Σικελίᾳ ποτὲ μετὰ τῆς Πεσρεφόνης....»

Ὁ μικρὸς Μίμης σταματᾷ. Δὲν κατορθόνει ν' ἀρθρώσῃ ἀλανθάστως τὸ ὄνομα Περσεφόνη. Τὸ σ ἐκφέρεται ἄνευ τοῦ ρ. Ἡ ἐκφέρεται πρὸ τοῦ ρ.

Ἀποπειρᾶται αὖθις. «Πεσ... Πεσρ... », τέλος θριαμβευτικῶς «Περσ... σεφόνης!»

Καὶ ἐπαναλαμβάνει ἐξ ἀρχῆς τὴν φρᾶσιν.«Παίζουσαι ἐν Σικελίᾳ ποτὲ μετὰ τῆς Π...» ἀλλ' ἡ γλῶσσα ἐνδοιάζει καὶ προφέρει πάλιν «μετὰ τῆς Πεσρεφόνης...»

Σηκόνει τότε τὸ ξανθό του κεφαλάκι.Τὸ προσωπάκι του εἶνε κάτωχρον, ἀχανὴς ἀγωνία φαίνεται εἰς τὰ κατάμαυρα μεγάλα του μάτια. Ἐπ' ὀλίγον μένει ἀκίνητος.

Αἴφνης πέρνει τὸ βιβλίον του, στρέφεται ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου, καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ ἐρεισινώτου δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν κατέρχεται. Βαίνει ἤδη πρὸς τὴν μητέρα του ὁ μικρὸς ἀνθρωπάκος. Τί νὰ θέλῃ ; Νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ; Νὰ συμμερισθῇ τέλος καὶ αὐτὸς, τοὐλάχιστον διὰ τῆς ἀκοῆς, συνδιαλέξεως ἡ ὁποία ἐπὶ τοσοῦτον παρατείνεται ἄνευ αὐτοῦ; Ἢ θέλει μόνον ὀλίγα χάδια διὰ νὰ ξεχάσῃ τὴν ἀγωνίαν του ;

— Μαμά !

Ἀλλ' ἡ Μαμὰ δὲν τὸν ἀκούει. Ὁμιλεῖ καὶ ὁμιλεῖ ὁλοὲν πλησιέστερα.

— Μαμά !

Ἡ Μαμὰ στρέφεται ἀποτόμως.

—Τί θέλεις πάλιν ; Πήγαινε νὰ διαβάσῃς !

—Μὰ Μαμά !

—Σοῦ εἶπα νὰ πᾷς νὰ διαβάσῃς. Τὸ ξέρεις ὅτι μ' ἐσκότισες ;

Ὁ μικρὸς Μίμης ἐπανέρχεται εἰς τὴν θέσιν του. Τὰ μεγάλα του μάτια δὲν ἐκφράζουν μόνον ἀγωνίαν τώρα. Διότι ἀλλόκοτος λύπη, ἀλλόκοτος ἀπελπισία εἶνε τώρα εἰς τὸ στηθάκι του. Αἰσθάνεται ὅτι εἶνε μόνος, ὁλομόναχος καὶ τοῦ ἔρχεται νὰ κλάψῃ, ὡς ὅταν εἰς μέρος ὅπου ἦτο πολὺς κόσμος εὑρέθῃ ἔξαφνα χωρισμένος ἀπὸ τὸν Μπαμπᾶ του καὶ ἀπὸ τὴν Μαμά του...

Μὲ κλᾶμα εἰς τὴν φωνὴν ἀρχίζει πάλιν καὶ διαβάζει. Ἀλλὰ δὲν ἀποπειρᾶται κἂν πλέον ν' ἀρθρώσῃ τὴν λέξιν Περσεφόνη.Καθὼς δὲν θέλει οὔτε νὰ συλλογισθῇ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὴν ἐπαύριον ἐνώπιον τοῦ διδασκάλου θὰ συγχίσῃ πάλιν τὰ δύο σύμφωνα. Διαβάζει πάρα κάτω. « Ἡ Δήμητρα, ψαλμῳδεῖ αὖθις, ὀργισθεῖσα μετεμόρφωσεν αὐτὰς εἰς τέρατα τηρηθείσης μόνης τῆς παρθενικῆς αὐτῶν μορφῆς. Ἦσαν δὲ τρεῖς. Ἡ Παρθενόπη ἐκιθάριζεν, ἡ Λευκωσία ᾠδέι, ἡ δὲ Λίγεια ἐμελῴδει...»

Καὶ ἡ συνδιάλεξις πέραν εἰς τὸ διβάνι ἔχει ἐπαναληφθῇ. Καὶ ἡ γυνὴ εἶνε πλησιέστατα τοῦ κ. Κρονίου, τείνουσα νὰ πέσῃ πρηνὴς, μὴ στηριζομένη ἢ ἐπὶ τῆς μιᾶς χειρὸς μόνον,ἐν ἀνακάμψει τῆς ὀσφύος ὀπισθέσῃ, ἔχουσα πλέον ὅλην τὴν προτομὴν ἐντὸς τοῦ ἐκεῖ ὀλίγου φωτός, καὶ εἶνε γυνὴ νεαρωτάτη. Ἀνακύπτει οὕτως ἀπὸ τοῦ σκότους ἡ προτομή της εὐσταλής, παρθενικωτάτη, μὲ τὰ κάτω τοῦ σώματος κεκρυμμένα ἐν τῇ σκιᾷ, ἀνη-

συχαστικά, ἀδηλα, — ἀνακύπτει καὶ ἀνατείνεται εὐκαμπτος,.λιγηρά, ἀληθὴς προτομὴ σειρῆνος!
Καὶ εἶνε οἱονεὶ ὑγραὶ μαρμαρυγαὶ αἱ ἐπὶ τῆς ξανθῆς της κόμης, αἱ ἐπὶ τῆς ἐσθῆτός της ὀλισθαίνουσαι ἀνταυακλάσεις.Καὶ εἶνε ἡ ὄψις της ἀλλοκότως πάλλευκος.Καὶ εἶνε οἱ ὀρθαλμοί της γλαυκοί. Καὶ μελῳδοῦσα εἶνε ἡ φωνή. .

Διότι ἡ συνδιάλεξες ἐξακολουθεῖ, ὁμιλοῦσι πάντοτε σιγανῇ τῇ φωνῇ, ἀλλ' ἔστιν ὅτε λέξεις τινὲς ἢ καὶ ὁλόκληροι φράσεις ἐκφέρονται μεγαλοφώνως.

Τοὺς ἀκούει ὁ μικρὸς Μίμης; Ἀλλὰ ποῖος ἠξεύρει πότε ἀκούουν τὰ μικρὰ παιδιά! Μήπως δὲν ἔχουν πολλάκις τεντωμένα τὰ μάτια τους ἀπάνω μας καὶ ὅμως δὲν ἐννοοῦν τί τοὺς λεμε; Μήπως ἄλλοτε δὲν ἐπαναλαμβάνουν πιστῶς μετὰ πάροδον χρόνου πολλοῦ λόγους τοὺς ὁποίους ἡμεῖς εἴπαμεν πρὸς ἄλλους ἐνῷ αὐτὰ εἶχαν στήσει μακρὰν φαρδὺν κουβένταν μὲ τοὺς μολυβένιους των στρατιώτας...

. . . . . .

Ἐν τῷ μεγάλῳ θαλάμῳ εἶνε πλέον σκότος ψηλαφητόν. Ἤδη ἀπὸ πολλοῦ ὁ κ. Κρονίου ἀπῆλθε.

Παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τῆς οἰκοδεσποίνης δὲν ἠθέλησε νὰ παραμείνῃ περισσότερον. Ἡ νεαρὰ γυνὴ μένει ἔτι ἐπὶ τοῦ διβανίου. Ὁ μικρὸς Μίμης καταλιπὼν τὸ γραφεῖον τριγυρίζει ὁλοὲν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐπιμόνου σιωπῆς τῆς μητρός του δὲν τολμᾷ νὰ πλησιάσῃ.

Λίζνης ἡ θύρα ἀνοίγεται.

—«Ἄ! μπαμπᾶ μου!» καὶ ὁ μικρὸς ἀνθρωπάκος τρέχει καὶ σηκόνει ψηλὰ τὰ χέρια καὶ χώνει τὸ κεφαλάκι του ἀνάμεσα εἰς τὰ γόνατα τοῦ πατρός του. Ὁ κ. Καλλίδης σκύβει καὶ τὸν φιλεῖ. Ἔπειτα, τὸν πιάνει ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ

— Πῶς ἐπέρασες τὸ ἀπόγευμά σου Δίνα;

— Εἶχα τὸν Κωστῆ ἐδῶ.

— Ἄ! ἐπὶ τέλους! λέγει περιχαρὴς ὁ κ.Καλλίδης. Ἤξεύρεις ὅτι εἶχ' ἀρχίσει νὰ πιστεύω ὅτι δὲν μὲ ἀγαπᾷ πλέον καθόλου, εἶνε περαστικὸς εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὀλίγους μῆνας μόνον ἀκόμη θὰ μείνῃ καὶ ὅμως σχεδὸν δὲν τὸν βλέπομεν πλέον ἐνῷ εἴμεθα τόσῳ πολὺ ἀχώριστοι ἄλλοτε! Πῶς ἤθελα νὰ ἔρχεται! Ἡ ἀδιαφορία του μοῦ κάμνει πάρα πολὺ κακό. Μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ πιστεύω πλέον τίποτε εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον ὅταν θά παύσω νὰ πιστεύω εἰς τὴν φιλίαν του... Καὶ τί ἐλέγατε Δίνα;

— Τί ἐλέγαμεν; Διάφορα. Νά, μοῦ ἔλεγε διὰ τὴν ΚυρίανΣαντᾶ ἡ ὁποία ἀπὸ προχθὲς εἶνε ζωντοχήρα. Ἄ! μὰ τὴν ἀλήθειαν, ξύλο ποῦ θέλουν μερικαὶς γυναῖκες! Νὰ τὰ ἔχῃ ὅλα σ' αὐτὸν τὸν κόσμον καὶ ν' ἀφίνῃ τὸν ἄνδρα της, τὰ παιδιά της γιὰ ἕνα ὁ ὁποῖος ἕως χθὲς τῆς ἦτο ξένος, γιὰ κάμποσα γλυκὰ λόγια ποῦ τῆς εἶπε σ' ἕνα δυὸ χορούς! Ἄ! νὰ εἶχα ἐξουσία!...

— Βέβαια ὅλα τὰ φαινόμενα τὴν καταδικάζουν ἀπαντᾶ ἠρέμως ὁ κ. Καλλίδης. Ἀλλὰ ποῖος ἠξεύρει τί φοβερὰ δι' αὐτὴν τραγωδία κρύπτεται ὑπὸ τὸν χωρισμὸν αὐτόν. Μὴ κρίνῃς, ἔτσι ἀμέσως. Πιθανὸν ἡ ἔνοχος νὰ μὴ εἶνε αὐτή...

Ἄ! αὐτὸ δὰ ἔλειψε τώρα νὰ τὴν παρουσιάζῃς καὶ ὡς ἀθῶαν περιστεράν.Μὴ πέρνῃς τὸ μέρος τῶν γυναικῶν αὐτῶν διότι μὲ κάμνεις καὶ γίνομαι ἔξω φρενῶν... Θὰ σοῦ ἤρεσεν ἐὰν ἐγώ; ...

Ὁ κ.Καλλίδης προχωρεῖ ζωηρῶς πρὸς αὐτήν. Θέτει τὸ γόνυ ἐπὶ τοῦ διβανίου καὶ θωπευτικώτατα ἀνακλίνει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικός του ἐπὶ τοῦ βραχίονός του. Ἔπειτα ἐνῷ διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς παίζει μὲ τοὺς βοστρύχους τῶν κροτάφων της μειλιχιώτατα.

—Ἄ! Τίνα τί εἶνε αὐτὰ ποῦ λέγεις; Σύ; Ἀλλὰ ποῖος ὡμίλησε διὰ σέ; Ἔπειτα πῶς θὰ ἔκαμνες σὺ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα; Ἤξεύρεις ὅτι ἡ ἀγάπη σου εἶνε ἡ ζωή μου. Ὅτι χαρὰν ἄλλην δὲν γνωρίζω ἀπὸ τὴν χαράν μας! Ὅτι ὁ κόσμος ὅλος εἶνε δι' ἐμὲ τὸ σπιτάκι μας καὶ ὅτι ὁρμους σ' αὐτὴν τὴν ζωὴν δὲν ἠξεύρω ἄλλους ἀπὸ ἐκείνους ποῦ διαβήκαμε μαζί! Πῶς θὰ ἔκαμνες ἕνα τέτοιο πρᾶγμα; Ἀλλὰ στὸν κόσμον αὐτὸν δὲν θὰ μποροῦσα πειὰ νὰ περιπατήσω μόνος χωρὶς τὴν ἀγάπη σου, ἀλλὰ δὲν θὰ μποροῦσα νὰ ζήσω καὶ ἂν ἔμενα στὴν ζωὴ γι' αὐτὸ ἐδῶ τὸ παιδί, ἀλλὰ θὰ ἤμουν κάτι τι ὀκτρότερον νεκροῦ,θὰ ἤμην νεκρὸς ἄταφος. Ἔπειτα καὶ ἡ φωνή του μόλις ἠχοῦσα εἶνε ἤδη μαλακωτάτη, ἔπειτα σὺ μὲ ἀγαπᾶς, Δίνα, δὲν εἶνε ἀλήθεια ὅτι μὲ ἀγαπᾶς;

— Σὲ ἀγαπῶ ἀπαντᾷ μαλακῶς ἡ νεαρὰ γυνή.

— Ὦ Δίνα! καὶ ὁ ἀνὴρ μένει θλίβων ἐν τῇ ἀγκάλῃ του τὴν ἀγαπημένην κεφαλήν.

—«Μπαμπᾶ, δὲν θὰ μὲ διαβάσῃς ἀποψε;

Εἶνε ὁ μικρὸς Μίμης ὁ ὁποῖος εἶχε μείνῃ μόνος.

—«Θὰ σε διαβάσω παιδί μου στάσου ν' ἀνάψωμεν φῶς.... »

Ἤδη ὑπὸ τὸν φαεινὸν κύκλον τοῦ ἠλεκτρικοῦ λαμπτῆρος ὁ μικρὸς Μίμης κάθηται ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ πατρός του καὶ ἀναγινώσκει. Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐπὶ τοῦ διβανίου ἔχει ἀναλάβει τὴν προτέραν στάσιν, τείνουσα νὰ κατακλιθῇ πρηνής, μὴ στηριζομένη ἢ ἐπὶ τῆς μιᾶς χειρὸς μόνον, ἐν ἀνακάμψει τῆς ὀσφύος ὀριέσσῃ ἔχουσα ὅλην τὴν προτομὴν ἐν τῷ τολλῷ φωτί. Ἔχει ἀναλάβει τὴν προτέραν στάσιν καὶ ἀναμιμνήσκεται.

Καὶ ὁ μικρὸς Μίμης ἐξακολουθεῖ.

«...Ἤλθομεν ἐκεῖ, εἴδομεν μακρόθεν τὸ κάλλος τὸ ἀμύθητον, εἴδομεν κατακεκαλυμμένην τὴν νῆσον ἀπὸ λευκὰ ὀστᾶ....»

Λίζνης διακόπτει τὴν ἀνάγνωσιν.

— Πατέρα, ἐρωτᾷ, τί πρᾶγμα ἦσαν αἱ Σειρῆνες;

Ὁ κ. Καλλίδης μειδιᾷ.

— Μὰ τὸ λέγει μέσα παιδί μου.

— Ναί,μπαμπᾶ,μὰ θέλω νὰ μοῦ τὸ εἰπῇς ἐσύ.

— Νά, ἦσαν γυναῖκες τῆς θαλάσσης αἱ ὁποῖαι ἦσαν κατὰ τὸ ἥμισυ γυναῖκες καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ τέρατα.

— Μά, πῶς, μπαμπᾶ, εἶνε γυναῖκες, ποῦ νὰ εἶνε κατὰ τὸ ἥμισυ γυναῖκες καὶ κατα τὸ ἥμισυ τέρατα;

— Ἐ,παιδί μου,ἀναφωνεῖ αἴφνης ἡ νεαρὰ γυνή, θὰ μάθῃς μίαν ἡμέραν ὅτι εἶνε καὶ γυναῖκες ποῦ εἶνε ὁλάκεραι τέρατα...

Ὁ κ. Καλλίδης μειδιᾷ καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Δίναν.

— Ἐξακολουθεῖς, βλέπω, νὰ εἶσαι πολὺ ὀλίγον ἐπιεικὴς πρὸς τὴν κυρίαν Σαντᾶ.

— Καὶ τί ἔκαναν μπαμπᾶ, αὐταὶ αἱ σειρῆνες;

— Νά, ἔμεναν σ' ἕνα τόπο παράλιο καὶ ἐτραγουδοῦσαν τόσον γλυκὰ ὥστε ὅσοι τοὺς ἤκουαν δὲν μποροῦσαν πλεον νὰ φύγουν. Ἔμεναν ἐκεῖ διὰ παντὸς, ἐγένοντο κακοὶ κ' ἐξεχνοῦσαν τὸ σπιτάκι τους. τὴν γυναικοῦλά τους, τὰ παιδάκια τους! Ἔπειτα αἱ κακαὶς αὐταὶς γυναῖκες ἀφοῦ τοὺς ἀπεκοίμιζαν μὲ τὸ τραγοῦδι τους τοὺς ἐκρήμνιζαν κατὰ τῶν σκοπέλων.

Ὁ μικρὸς Μίμης μένει πρὸς στιγμὴν σκεπτικός. Ἔπειτα αἴφνης.

— Δὲν ἀγαπῶ ἐγὼ τὸν κ. Κρονίου!

— Τί εἶπες;

— Ἡ κυρία Καλλίδου εἶχε στραβῇ ἤδη ὅλη πρὸς αὐτούς. Ἀνήσυχος, μόλις προσθάνει νὰ εἰπῃ πρὸς τὸν ἄνδρα της.

— Ἔλα τώρα καὶ σύ, ζητεῖς νὰ βγάλῃς νόημα ἀπὸ λόγια μωροῦ παιδιοῦ.

— Δὲν ἀγαπῶ ἐγὼ τὸν κ. Κρονίου! ἐπαναλαμβάνει ζωηρότατα ὁ μικρὸς Μίμης.

— Ἄφησε, Δίνα,νὰ ἰδοῦμε. Γιατὶ δὲν τὸν ἀγαπᾷς παιδί μου;

— Γιατί δὲν τὸν ἀγαπῶ; Νά! γιατὶ εἶπε τὴν Μαμά μου σειρῆνα.

— Τί;

— Νά, ἐνῷ ἡ Μαμά μου τοῦ ὡμιλοῦσε προτήτερα ἔτσι πολὺ πολύ, τῆς εἶπεν ἔξαφνα «ὦ σειρήν! σειρήν! »

Ὁ Καλλίδης εἶνε κάτωχρος. Δὲν ἔχει τὴν δύναμιν ν' ἀτενίσῃ τὴν γυναῖκά του. Ἔχει ἐν τούτοις πάντοτε τὴν δύναμιν νὰ εἰσδύσῃ βαθύτερα εἰς τὸ φοβερὸν ἄγνωστον.

— Ἐ! λέγει εἰς τὸν μικρὸν Μίμην, θὰ τῆς τὸ εἶπε ἔτσι στ' ἀστεῖα. Καὶ ἡ Μαμά σου δὲν ἐθύμωσε, δὲν τὸν ἐμάλωσεν;

— Ἡ Μαμά μου; Ἡ Μαμά μου; Δὲν ἠξεύρω. Ἄκουσα μόνον πῶς εἶπε· «Τί τ' ὄφελος, ἀφοῦ σὺ ἐννοεῖς νὰ κάμῃς τὸν Ὀδυσσέα; Ἐννοεῖς, βλέπεις, αἰώνια νὰ ἔχῃς βουλωμένα τ' αὐτιά σου!» Μπαμπᾶ, πές μου, εἶνε ἀλήθεια πῶς ὁ κ. Κρονίου ἔχει αἰώνια βουλωμένα τ' αὐτιά του;

DARAMOT

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Η ΠΑΠΠΑΔΙΑ

Ἦταν συνήθεια 'στὰ παληὰ τὰ χρόνια ἅμα πέθενε κανένας παππᾶς κι' ἄφηνε παππαδιὰ νηὰ νὰ ρωτᾶν τὴν παππαδιὰ πρὶν θάψουν τὸν παππᾶ. «Παππαδιά! ἂν παντρευτῆς ξανά, τὸν παππᾶ θάν »τὸν θάψουν δίπλα· κι' ἂν δὲνπαντρευτῆς θὰ τὸν »θάψουν θρονιαστό. Τί λές;» Ἂν ἡ παππαδιὰ ἔλεγε πῶς δὲν παντρεύεται ἔθαβαν τον παππᾶ θρονιαστό, ἂν ἔλεγε πῶς θὰ παντρευτῆ τὸν ἔθαβαν δίπλα. Ἤρθε καιρὸς κι' ἀπέθανε ἕνας παππᾶς κι' ἡ παππαδιά του ἀπ' τὰ κλάψυματα καὶ τὰ μοιρολόγια ἔκανε τὸ κόσμο νὰ ραΐζῃ ἡ καρδιά του καὶ νὰ τρέχουν ποτάμια τὰ δάκρυα. Τότε τὸ χωριὸ ρωτάει τὴν παππαδιὰ καὶ τῆς λέει «Παππαδιά! θὰ »παντρευτῆς ἢ δὲν θὰ παντρευτῆς; Δίπλα ἢ θρό»νιαστὸ θέλεις νὰ θάψουμετὸν παππᾶ» ; Ἠπαππαδιὰ μὲ τὰ ἀπαρηγόρητα κλαύυματα λέει στὸ χωριό. «*Γιὰ πέρα δίπλα βάλτε τον! δὲν ξέρω τί μὲ βρίσκει!*»

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΒΟΪΔΙ

Ἕνας εἶχε τὴ γυναῖκά του κι' ἐπερνοῦσε χρυσῆ ζωὴ γιὰ τὴ πολλὴ ἀγάπη ποῦ τῆς εἶχε. Τὸ χωριὸ ἐκαμάρωνε τ' ἀνδρόγυνο καὶ τὸ ζῆλευε. Μὲ καιρὸ ἔπεσε βαρειὰ στὸ στρῶμα ἡ γυναῖκα κι' ἐπέθανε. Γείτονες, πατριῶται καὶ στενοὶ ἐτρέξανε ὅλοι στὸ σπίτι γιὰ συντροφιὰ καὶ παρηγοριὰ κείνου ποῦ τοῦ 'πέθαν' ἡ γυναῖκα, κι' ἕνας μὲ τὸν ἄλλον ἔλεγαν· πῶς θὰ βαστήξῃ τή λύπη καὶ τὴ στενοχώρια του· ὕστερ' ἀπὸ τόσ' ἀγάπη ποῦ τῆς εἶχε. Κεῖνος ὅμως πὸχασε τὴ γυναῖκά του ἔκλεισε τὸ στόμα του, οὔτε ἄχ δὲν εἶπεν οὔτε ἔκλαψε. Δικοί του καὶ γειτόνοι τότε εἶπαν, πῶς ὁ πόνος τοῦ ἀνδρὸς ποῦ ἔχασε τὴ γυναῖκα του, βράζει μέσα του καὶ θὰ τὸν φάῃ Μὲ λίγο καιρὸ τοῦ ψόφησ' ἕνα βόϊδι κι' ἅμα τοῦ ψόφησε τὸ βόϊδι τοῦ μαύρισ' ὁ κόσμος, ἔβαλλε τῆς φωναῖς, ἔμπηξε τὰ κλάμματα καὶ σήκωσε τὴ γειτονιὰ ὅλη στὸ πόδι. Τρέχουν ὅλοι οἰκοι καὶ γειτόνοι καὶ τοῦ λένε· ντροπὴ σου καύμένε νὰ χαλᾷς τὸ κόσμο γιὰ ἕνα παληροβόϊδο ποῦ σοῦ ψόφησε. Ἐσὺ ἔχασες τὴ γυναῖκά σου καὶ δὲν ἔκανες ἔτσι. Ναί, τοὺς λέει κεῖνος ποῦ τοῦ ψόφησε τὸ βόϊδι· ἔχετε δίκηρ· ἀπ τὸ καιρὸ ποῦ πέθαν' ἡ γυναῖκα μου, μοῦ εἶπαν νὰ μοῦ δώσουν τριάντα γυναῖκες· μὰ κανένας δὲ μοῦ εἶπε νὰ μοῦ δώσ' ἕνα βόϊδι.

Ο ΧΑΡΟΚΑΫΜΕΝΟΣ

Ἐνὸς πέθαν' ἡ γυναῖκά του κι' ἐχάλασε τ.ν κόσμο ἀπ' τῆς φωναῖς καὶ κλάψματα. Σὰν πήγαιναν τὴ πεθαμένη σ'τὴν Ἐκκλησιὰ νὰ τὴν θάψουνε, ὁ ἄντρας ὅλο ἔκλαιγε, κι' ἀπὸ πίσω ὀρὺ γρηαῖς ἐλέγανε. Νηὸς εἶν' ἀκόμα· πρέπει νὰ ξαναπαντρευθῆ· νὰ πάρη τὴν τάδε· ἢ τὴν τάδε. Ἄκουσ' ὁ χαροκαϋμένος τὴν ὁμιλία, ποῦ ἔκαναν ἡ δυὸ γρηαῖς καὶ μισοκλαίγοντας, γυρίζει καὶ τοὺς λέει, ντέτε ντέ! μυστήριο θὰ κάμετε!.

Ι. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗΣ

ΗΘΙΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΤΩΝ ΛΟΧΩΝ*

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Οὐδεμίαν δὲν πρέπει νὰ παραμελῆ περίστασιν ὁ Λοχαγός, ὅπως ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ἄνδρας του τὴν πρὸς τὴν σημαίαν λατρείαν καὶ ρίψῃ οὕτω εἰς τὰς καρδίας των τὸ σπέρμα ἐκεῖνο τῆς ἀνδρείας, τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως, ὅπως εὑρίσκεται εἰς τὸ ὕψος τῶν θυσιῶν, ἃς ἡ Πατρὶς δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ.

Τίς εἶναι ὁ στρατιώτης, ὅστις δὲν ἀρέσκεται ν' ἀναπολῇ μετ' αἰσθήματος θρησκευτικῆς εὐλαβείας καὶ ἡδύτητος τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο ρῖγος, ὅπερ τὸν διέσεισεν ὁλόκληρον, ὅτε διὰ πρώτην φορὰν εἶδεν ἐνώπιόν του, ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐκείνῃ στιγμῇ τοῦ ἐνόπλου στρατεύματος, τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς πατρίδος ;;

Δὲν νομίζει ἀκόμη, ὅτι ἀκούει τὴν φωνὴν τοῦ Συνταγματάρχου ἢ τοῦ ἀξιωματικοῦ του διατάσσουσαν: Φὲρτ ἄρμ., παρουσιᾶστε ἄρμ., εἰς τὴν σημαίαν ;; Καὶ ἀμέσως ὕστερον, ν'ἀντηχοῦσιν εἰς τὰ ὦτά του τὸ ἰσχυρὸν τῶν σαλπίγγων ἤχημα καὶ οἱ ἀναρπάζοντες καὶ ἐνθουσιῶντες ἐκεῖνοι ἦχοι τῆς μουσικῆς ;;

Μετὰ δὲ τοῦτο, ἐν τῷ μέσῳ τῆς συμφωνίας ταύτης ἤτις θέτει εἰς κίνησιν τὸν ἀέρα ὅσῳ καὶ τὴν καρδίαν του, νὰ βλέπῃ τὸν Διοικητὴν τοῦ συντάγματος, τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον τὸν γηράσαντα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐμφανιζόμενον ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀντικειμένου καὶ χαιρετῶντα αὐτὸ μετ' ἐπιβαλλούσης σοβαρότητος.!!

Ἐν τελετῇ ταύτῃ ὁ στρατιώτης κατενόησεν, ὅτι τὸ ράκος τοῦτο ὅπερ περιδάλλουσι μετὰ τόσου σεβασμοῦ εἶνε κάτι τι!! Καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ κάτι τι φέρει εἰς τὰς πτυχὰς αὐτοῦ **Τιμὴν** καὶ **Πατρίδα** ὅπερ συνώνυμον τοῦ θάρρους καὶ τῆς πειθαρχείας ἅτινα ὁ Λοχαγὸς ὀφείλει διαρκῶς νὰ δεικνύῃ εἰς τοὺς στρατιώτας του ὡς ἀποτελοῦντα τὸ ἀντικείμενον, δι' ὅπερ μάχεται, δι' οὗ θριαμβεύει, καὶ δι' ὃ ἀποθνήσκει, ἂν δὲν δύναται νὰ νικήσῃ. «Στρατιῶτα, βλέπε τὴν σημαίαν σου,!! Θὰ σοὶ δώσῃ κνήμιας ἀντοχήν», ἔλεγε Συνταγματάρχης τις εἰς τοὺς ἄνδρας του ὅτε καθ' ὁδὸν ἔμενον ὀπισθεν.

«Στρατιῶτα,βλέπε τὴν σημαίαν σου» Θὰ εἴπῃ : ὁ Λοχαγὸς Θὰ σοὶ διδάξῃ τὸ καθῆκον σου! ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀρχηγούς σου,ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα».

Ἀναφέρεταί που ἐν τοῖς κανονισμοῖς, ὅτι πᾶς στρατιωτικὸς, ὀφείλει νὰ χαιρετᾷ τὴν σημαίαν!.

Ὁ λοχαγὸς δέον νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἄνδρας του νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὁ χαιρετισμὸς αὐτὸς δὲν πρέπει ν'ἀποδίδηται βεβιασμένως ἀλλὰ μετ' εὐχαριστήσεως καὶ προθυμίας, ὅτι χαιρετῶν τις τὴν σημαίαν, χαιρετᾷ τὴν Πατρίδα, καὶ δεικνύει τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν ὃν ἔχει πρὸς αὐτήν!! ὅτι τὸν χαιρετισμὸν τοῦτον δὲν τὸν ὀφείλει μόνον νῦν ὅτε εἶνε στρατιώτης ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Σύνταγμα τι διέρχεται! Εἷς στρατιώτης χαιρετᾷ τὴν Σημαίαν τοῦτο βεβαίως εἶνε ὡραῖον ἀλλὰ φαίνεται πολὺ φυσικόν. Σύνταγμά τι διέρχεται! Εἷς ἁπλοῦς ἰδιώτης ἵσταται καὶ χαιρετᾷ τὴν Σημαίαν! Τοῦτο τότε δὲν εἶνε μόνον ὡραῖον, εἶνε ἐξαίσιον,εἶνε ἐπιβάλλον, εἶνε θεῖον! Αἰσθάνεταί τις, ὅτι εἰς τὸ στῆθος τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅστις ἐγκατέλειπε τὸ στρατιωτικὸν ἔνδυμα, ὅπως ἀναλάβῃ καὶ αὖθις τὸ τοῦ ἐργάτου ἢ τοῦ κυρίου, πάλλει καρδία ἑνὸς στρατιώτου, ἑνὸς ἀνδρείου,ἑνὸς ἀνθρώπου ἀφωσιωμένου εἰς τὴν πατρίδα του καὶ σεβομένου τοὺς νόμους της. Αἰσθάνεταί τις ὅτι εἰς τὸ στῆθος αὐτὸ πάλλει καρδία ἀνθρώπου, ὅστις ἀναμφιβόλως θὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκόν του ὁπόταν ἡ εἰς κίνδυνον εὑρισκομένη πατρὶς ἤθελεν ἐπικαλεσθῇ τὴν ἀφοσίωσίν του καὶ τὸ θάρρος του! Ἀνθρώπου τέλος,ὅστις ἂν ἡ ἡλικία του δὲν τῷ ἐπιτρέπῃ πλέον νὰ φέρῃ τὸ ξίφος ἢ τὸ ὅπλον, ἀλλ' ὅστις θέλει εὕρει εἰς τὰ κινήματά του, καὶ τὴν φωνήν του καὶ τὴν ψυχήν του τὴν ὥθησιν ἐκείνην, ἢ τὸν λόγον ἅτινα εἰσὶν ἐπιδεκτικά, ὅπως ρίψωσιν εἰς τὰς καρδίας τῶν νέων τὴν ἀφοσίωσιν, τὸ ἱερὸν πῦρ, τὴν πολεμικὴν ἐκείνην ζέσιν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν, ὅστις κάμνει νὰ ἐγκαταλείπῃ τις πᾶν ὅ,τι φίλτερον ἔχει ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἑστίᾳ ἠρωμένην, σύζυγον, μητέρα, τέκνα, ὅπως μεταδῇ πρὸς πύκνωσιν τῶν ταγμάτων, ζῶντα τείχη ἀντιτασσόμενα κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος.

*) Συνέχεια ἐν σελ. 216.

Ἡμέραν τινά, κατὰ τὸ 1873, ἐν Γαλλίᾳ Σύνταγμά τι νεοσύστατον διήρχετο μικράν τινα τοποθεσίαν τῆς Ὠβέρνης συνορεύουσαν μὲ τὸ στρατόπεδον, ἐνῷ τὰ διάφορα στοιχεῖα τ' ἀποτελοῦντα τὸ στέλεχός του εἶχον συναθροισθῇ.

Εὐσεβεῖς χεῖρες εἶχον κατασκευάσει εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦτο ὡραιοτάτην σημαίαν μετὰ χρυσῶν κροσσῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας διεκρίνοντο ἐπίσης χρυσοῖς γράμμασι κεχαραγμένα ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ὡς καὶ αἱ μάχαι, ἐν αἷς εἰς ἄλλους καιροὺς εἶχε παραστῇ.

Ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας του καθήμενος λευκόθριξ γέρων, συμπαθεστάτης φυσιογνωμίας, ἐγείρεται αἴφνης!! εἶτα ἀνωρθούμενος ὡς νὰ ἦτο εἰκοσαετὴς φέρει τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα εἰς τὸ ὕψος τοῦ πίλου του, ἐνῷ συγχρόνως παχέα δάκρυα ρέουσιν ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς σημαίας τοῦ Συντάγματος προσηλωμένων ὀφθαλμῶν του.

Ἅμα ἡ Σημαία διῆλθε, τὸ σῶμα τοῦ γέροντος ἐκάμφθη ἐκ νέου ἡ δὲ κεφαλή του ἐπανέπεσεν ἐπὶ τοῦ στήθους του. Ἐρρίφθη ἐπὶ της ἕδρας του, ἐτοποθέτησε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ καὶ ἐφάνη βυθισθεὶς εἰς τὰς σκέψεις του.

Ἡ θέα τῆς Σημαίας τὸν εἶχεν ἀνανεώσει. Τῷ εἶχεν ἐπαναδώσει πρὸς στιγμὴν τὴν ἀνδρικὴν ἐκείνην ζωηρότητα, τὴν ὑπερήφανον ἐκείνην στάσιν τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, ἣν τῷ ἔδιδεν ἄλλοτε ὅτε, διὰ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος εἶχε μεταδῇ μακρὰν αὐτῆς, ὅπως πολεμήσῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν της.

Πρᾶξις ὡς αὐτὴ, τοῦ γέροντος ἐκείνου, εἶνε ὁ σπόρος τοῦ πατριωτισμοῦ!

Ἐπὶ πολὺν χρόνον οἱ στρατιῶται τοῦ Συντάγματος ὡμίλουν περὶ αὐτοῦ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἅμα καὶ θαυμασμοῦ! Ἕφερον τὴν ἐκ τούτου ἀνάμνησιν εἰς τὰς ἑστίας των,τὴν ἐδιηγήθησαν εἰς τὰς οἰκογενείας των καὶ εἶτα εἰς τὰ τέκνα των! Καὶ τίς οἶδεν ἂν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν, ἀναμιμνησκόμενος τοῦ γέροντος τῆς Ὠβέρνης, καθ' ἣν στιγμὴν ἐσκυμμένος ἐν τῷ ἀγρῷ του ἐπί τινος ἀρότρου τῆς ἐργασίας του, τίς οἶδεν,ἐὰν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν δὲν ἀνωρθώθη κατὰ τὴν διάβασιν Συντάγματός τινος καὶ δὲν ἔφερε τὴν χεῖρα εἰς τὸ ὕψος τοῦ μετώπου ἵνα χαιρετίσῃ τὴν σημαίαν;;

Τίς ἦτο λοιπὸν ὁ γέρων ἐκεῖνος ;;; Εἷς ἀρχαῖος στρατιώτης τοῦ ἰδίου ἐκείνου Συντάγματος κατὰ τὸ 1813!! Εἷς μαχητὴς τῆς Lutgen καὶ τῆς Raugen, τῆς Σαξωνίας (Πρώσσους καὶ Ρώσσους ἐνίκησεν ὁ Ναπολέων τὸ 1813). Ἐγειρόμενος, φέρων τὴν χεῖρα εἰς τὸ γεῖσον τοῦ πίλου του ὁ γέρος ἐκεῖνος, ἔδειξεν εἰς ὅλους πᾶν ὅ,τι πρέπει ἕκαστος νὰ ἐννοῇ διὰ τῆς πρὸς τὴν Σημαίαν λατρείας, ὡς καὶ τὴν ἀνάμνησιν ἣν πᾶς τις ὀφείλει νὰ τηρήσῃ πρὸς τὸ Σύνταγμα ἐκεῖνο, ἐν ᾧ ἔμαθε νὰ ποιῆται χρῆσιν τῶν βραχιόνων του καὶ τῆς εὐφυΐας του πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ τόπου του.

Τὴν ἀνάμνησιν ταύτην, πρέπει συχνὰ ὁ λαχαγὸς νὰ τὴν ἀναφέρει εἰς τοὺς ἄνδρας του καὶ λίαν ἐντόνως.

Ἡ δὲ ἀνάμνησις αὕτη δηλοῖ, ὅτι τὸ Σύνταγμα εἶνε τὸ σχολεῖον τοῦ καθήκοντος τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς τιμῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΛΒΔΝΣ

ΠΕΡΙ ΧΑΛΚΟΥ*

Ὁ Χαλκὸς καὶ τὰ κράματα αὐτοῦ.—Ὀρυκτὰ καὶ μεταλλεύματα αὐτοῦ.—Κοιτογνωσία τοῦ Χαλκοῦ καὶ ὑπολογισμὸς τῆς τιμῆς τῶν μεταλλευμάτων αὐτοῦ ἐν τῷ ἐμπορίῳ.—Παγκοσμία παραγωγὴ χαλκοῦ καὶ τῶν μεταλλευμάτων αὐτοῦ.—Χαλκουργία.

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ διευθυν. τοῦ Πολυτεχνείου

Β'. Παράδειγμα. Τὰ μεταλλεύματα πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸ μεταλλουργεῖον ὑπὸ τὰς ἑξῆς συμφωνίας. Ἐκ τῆς ἀξίας τῶν 100 χιλιογρ. χαλκοῦ τῶν εὑρισκομένων ἐν τοῖς μεταλλεύμασι, ὑπολογιζομένης ἐκ τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ καθαροῦ χαλκοῦ, 0' ἀφαιρεθῶσι 35, ἢ 27,50 ἢ 25 μάρκα ὡς ἔξοδα ἐκκαμινεύσεως διὰ μεταλλεύματα πτωχά, μέτρια ἢ πλούσια. Ἂν π. χ. ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ τόννου καθαροῦ χαλκοῦ ἦνε 70 λίρ.= 1400 μάρκα ἢ σελίνια, τὰ 100 χιλιόγρ. ἔχουσιν ἀξίαν 140 μαρκῶν. Ἐκ τούτων λοιπὸν 0' ἀφαιρεθῶσι τ' ἀνωτέρω ποσά. Ἡ ἐκφόρτωσις γίνεται ἐν Ἀμβούργῳ,ὅτε ἀμέσως ἀφαιροῦνται 3.25 μάρκα ἀνὰ 100 χιλιόγρ. βάρους τοῦ μεταλλεύματος (μετὰ τῆς ὑγρασίας), ἤτοι δι' ἕκαστον τόννον τούτου ἀφαιροῦνται 32,50 μ. ὡς ἔξοδα μεταφορᾶς κτλ. τοῦ μεταλλεύματος εἰς τὸ μεταλλουργεῖον. Ἡ χημικὴ δ' ἀνάλυσις θὰ γίνῃ ἠλεκτρολυτικῶς παρουσίᾳ καὶ τοῦ πωλητοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ χημείῳ τοῦ μεταλλουργείου. Ἐκ τῆς εὑρεθείσης δὲ ἑκατοστιαίας περιεκτικότης θὰ ἀφαιρεθῇ 1. 3 % χαλκοῦ.

Α'. περίπτωσις. Πτωχὰ μεταλλεύματα μετὰ 6 $^0/_0$ χαλκοῦ. Ἀγοραία τιμὴ τοῦ τόννου χαλκοῦ 70 λίραι = 1400 μάρκα.

140 μάρ. (βάσις 70 λίραι) δι' 100 χιλ. χαλκοῦ.
35 » ἀφαιροῦνται
105 »
60 $^0/_0$ περιεκτικότης χαλκοῦ
13 $^0/_0$ ἀφαιροῦνται
47 $^0/_0$ ὑπόλοιπον χαλκοῦ. Λοιπὸν $\frac{4.7 \times 105}{100}$ = 4.93 μορ.

διὰ τὰ 100 χιλιογραμ. μετάλλευμα. Ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ 4.93 μάρκα 0' ἀφαιρεθῶσι 3.25 μάρκα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον 1,68 μάρκα εἶναι ἡ ἀξία τῶν 100 χιλιογρ. μεταλλεύματος, ἐπομένως ἡ τιμὴ τοῦ τόννου (1000 χιλιογρ.) αὐτοῦ εἶναι 16.80 μαρκ. καὶ τῶν 3,000 τόν. 3,000 × 16.80 = 50.400 μαρκ.

Ἂν τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὡς καὶ τὰς ἑπομένας, συγκρίνωμεν πρὸς τὰς τοῦ πρώτου παραδείγματος, εὑρίσκομεν μεγίστης τιμῆς διαφοράν. Τοῦτο αἰτίαν ἔχει ὅτι, αἱ τοῦ πρώτου παραδείγματος δὲν εἶναι ἀπηλλαγμέναι τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς ἀπὸ Ἀμβέρσης εἰς τὸ μεταλλουργεῖον, αἵτινες ἀνέρχονται εἰς 32 περίπου μάρκας κατὰ τόννον μεταλλεύματος.

Αἱ τοῦ δευτέρου παραδείγματος περιπτώσεις εἶναι ἀπηλλαγμέναι τῶν δαπανῶν τῆς μεταφορᾶς εἰς τὸ μεταλλουργεῖον, αἵτινες οὐ σμικραί.

Β'. Περίπτωσις. Μέτρια μεταλλεύματα μετὰ 15 $^0/_0$ χαλκοῦ.

Ἀγοραία τιμὴ τόννου χαλκοῦ 70 λίραι = 1400 μάρκα.

Οἱ ὑπολογισμοὶ θὰ γίνουν ὁμοίως.

140.00 μάρκ. (βάσις 70 λίρ.) τὰ 100 χιλ. χαλκοῦ
27.50 » ἀφαιροῦνται
112.50
Ἐκ τῶν 15 $^0/_0$ χαλκοῦ
ἀφαιροῦνται 1.3 $^0/_0$ »
13 7 ὑπόλοιπον.
Ὅθεν $\frac{112.50 \times 13.7}{100}$ = 15.41 μαρκ.

τὰ 100 χιλιογρ. μετάλλευμα. καὶ 15.41 — 3.55 μαρκ. διὰ μεταφορὰν μένει καθαρὸν ποσὸν 12.16 μάρκ. δι' 100 χιλιόγρ. μετάλλευμα, ἐπομένως δι' ἕνα τόννον αὐτοῦ (= 1000 χιλιόγρ.) προκύπτει τιμὴ 121, 60 μάρκας. Οἱ 3,000 τόννοι μεταλλεύματος θὰ πληρωθῶσι 364.800 μάρκαι,

γ'. Πλούσια μεταλλεύματα μετὰ 22 $^0/_0$ χαλκόν.

Ἀγοραία τιμὴ καθαροῦ χαλκοῦ 70 λίρ = 1400 μάρκαι.

140 μάρκαι
25 ἀφαιροῦνται
115.
22 $^0/_0$ χαλκὸς
1,3 $^0/_0$ ἀφαιροῦνται
20.7 $^0/_0$ χαλκός. Ὅθεν $\frac{115 \times 20.7}{100}$ = 23.80 μάρκας

καὶ 23,80 — 3.25 μάρκ. διὰ μεταφορὰν = 20,55 μάρκ. δι' 100 χιλιογρ. μεταλλ· ἑπομένως δι' ἕνα τόν. 205,50 μάρ. καὶ διὰ 3.000 τόν. 3000 × 205 50. = 616.500 μάρκ.

δ'. Περίπτωσις. Πλούσια μεταλλεύματα μετὰ 25 $^0/_0$ χαλκόν.

Ἀγοραία τιμὴ τόννου χαλκοῦ 100 λίραι. = 2. 000 μάρκ. Οὕτω

200 μάρκαι — 25 $^0/_0$ χαλκὸς
25 ἀφαιροῦνται καὶ. .... — 1.3 ἀφαιροῦνται
175 μάρκαι — 23.7 $^0/_0$ χαλκός.

Ὅθεν $\frac{175 \times 23.7}{100}$ = 1,47 μάρκ.

καὶ 41,47 — 3.2 ₀ = 38.22 μάρ. δι' 100 χιλιογρ. μεταλλεύματος καὶ δι' ἕνα αὐτοῦ τόννον 382.20 Ὅθεν διὰ 3,000 μεταλλεύματος θὰ πληρωθῶσι 1,146,000 μάρκ.

Γ'. Παράδειγμα. Ὑπολογισμὸς τῆς κατὰ τόννον τιμῆς μεταλλευμάτων χαλκομιγοῦς σιδηροπυρίτου διὰ λιμένας τῆς Γερμανικῆς Θαλάσσης.

Ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς συστατικῶν θείου, χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἡ μεταλλουργία χρησιμοποιεῖ τὸ θεῖον καὶ χαλκόν, ὧν τὴν ἀξίαν μετὰ χημικὴν ἀνάλυσιν ὑπολογίζει. Κατὰ νεωτάτας δὲ μεταλλουργικὰς προσόδους ἐξάγουσιν ἔν τισι μεταλλουργείοις καὶ τὸν σίδηρον. Ὅταν ὅμως ταῦτα ἐμπεριέχωσι καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, τότε ἡ βάσις τοῦ ὑπολογισμοῦ εἶνε διάφορος. Ἑπομένως δίδομεν ἐνταῦθα τὰς τιμὰς θείου καὶ χαλκοῦ διὰ χαλκομιγῆ σιδηροπυρίτην.

Ι. Θεῖον. Ἡ ἑκατοστιαία μονὰς τοῦ θείου ὑπολογίζεται 0,35 ἕως 0,42 τῆς μάρκας. Ὅθεν πρὸς 0,40 μαρ. μετὰ 45 $^0/_0$ θεῖον ὁ τόνος τῶν σιδηροπυριτῶν ὑπολογίζεται εἰς 0,40 × 45 = 18 μάρκας. Μεταλλεύματα τῆς Νορβηγίας ἐλεύθερα ἀρσενικοῦ τιμῶνται κατά τι περισσότερον τῶν 0,40 μάρ. τῆς Ἱσπανίας δὲ ἀρσενικοῦχα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ 0,35 μαρ.

ΙΙ. Χαλκός. Ἐκ τῆς ἠλεκρολυτικῶς καθορισθείσης ποσότητος τοῦ χαλκοῦ ἐν τῷ σιδηροπυρίτῃ ἀφαιρεῖται πάντοτε 1 $^0/_0$.

α. Περίπτωσις. Ἀγοραία τιμὴ τόννου χαλκοῦ 1400 μάρκ. Μετάλλευμα σιδηροπυρίτου μετὰ 3. 7 $^0/_0$ χαλκόν, παραδοτέον ἐν Χουέλβᾳ (Ἱσπανία). 3.7 $^0/_0$ χαλκός. Τιμὴ ἀγοραία χαλκοῦ κατὰ τόννον 1400 μάρκ.
1 » ἔξοδα καμινείας — 150 μάρκ.
2.7 $^0/_0$ — 1250 μάρκ.

Ἑπομένως ἀξία χαλκοῦ $\frac{2.7}{100}$ 1250 μάρκ. = 33.75

β'. Περίπτωσις. Ἀγοραία τιμὴ τόννου χαλκοῦ 1560 μάρκαι. Μετάλλευμα σιδηροπυρίτου μετὰ 2.5 $^0/_0$ χαλκόν, παραδοτέον ἐν Χουέλβᾳ. Ὅθεν 2.5 $^0/_0$ χαλκός. Τιμὴ τόννου χαλκοῦ 1560 μάρκαι
1. $^0/_0$ ἔξοδα καμινείας — 150
1.5 $^0/_0$ » — 1440

Ἐννοεῖται ὅτι εἰς βάρος τοῦ πωλητοῦ εἶνε τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ τοῦ ἐμπορίου τοῦ χαλκοῦ καὶ στατιστικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς ἐτησίας παραγωγῆς μεταλλευμάτων καὶ καθαροῦ χαλκοῦ.

Ἐν τῷ διεθνεῖ τοῦ μεταλλικοῦ χαλκοῦ ἐμπορίῳ διακρίνουσι τέσσαρα αὐτοῦ εἴδη, καὶ ἐν μὲν Ἀμερικῇ δύο, ἐν Εὐρώπῃ δὲ ἕτερα δύο. Τῶν τῆς Ἀμερικῆς φέρουσι τὸ μὲν τὴν ἐπωνυμίαν *Lake* (τῆς λίμνης *Lake Suherior*), τὸ δὲ *ἠλεκτρολυτικὸς χαλκός*. Τῶν τῆς Εὐρώπης δὲ τὸ μὲν καλεῖται *Best Selected* (ἄριστα ἐκλελεγμένος), τὸ δὲ *χαλκὸς Standard ἢ Chili Bars* (*Standard* = νόμιμος, κανονικός. Ράβδος τῆς Χιλῆς).

Τὸ ποσὸν τοῦ *Standarb* χαλκοῦ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐλαττοῦται. Οὕτω τῇ 31 Δεκεμ. 1903 τὸ ποσὸν τοῦ ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς ἀποθήκαις χαλκοῦ κατῆλθεν εἰς 3305 τόννους καὶ ὅμως τοιαῦται μικραὶ ποσότητες ἐχρησίμευον ὡς βάσεις τῶν χρηματιστικῶν τοῦ Λονδίνου ἀγορῶν μετὰ μεταλλαγῶν, αἵτινες καθ' ἑκάστην ἀνήρχοντο εἰς 1000—2000 τόννους. Ἐκ τῶν εὐθηνοτέρου τούτου τῆς Χιλῆς χαλκοῦ μετὰ περιεκτικότητος 96 $^0/_0$ εἰς καθαρὸν χαλκὸν ζητοῦνται ἐτησίως μόνον 20-25000 τόννοι.

Πρὸ 15 ἐτῶν ὁ ἠλεκτρολυτικὸς χαλκὸς ὡς πρὸς τὸν *Best Selecteb* εἶχε τιμὴν μείζονα περὶ τὰς —5 λίρας, παρεσκευάζετο δὲ κατὰ μικρὰς ποσότητας σχεδὸν χημικῶς καθαρὸς μετὰ 99, 95 $^0/_0$ χαλκόν. Ἡ κατὰ τοὺς καθ' ἡμᾶς δὲ χρόνους παραγωγὴ τῆς Ἀμερικῆς ἀνέρχεται εἰς 250. 000 τόνους, οὕτως ὥστε ὁ ἠλεκτρολυτικὸς χαλκὸς κατέστη ὁ κύριος προμηθευτὴς τῆς καταναλώσεως καὶ τὸ τοῦ ἐμπορίου σύμβολον (*Marke*) καὶ συνεπῶς ἀπώλεσε τὴν μείζονα αὐτοῦ ἀξίαν. Ὡς ἐκ τούτου ὁ *Best Selected* χαλκὸς διατελεῖ ὡς πρὸς τὴν τιμὴν κατὰ ὀλίγας τινὰς λίρας ἀνώτερος.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τὸν *Rest Selected* χαλκὸν χρησιμοποιοῦνται μεταλλεύματα πρώτης, τάξεως, εἶνε ἡ γένεσις τοῦ συμβόλου συνδεδεμένη μετὰ μεγάλων δαπανῶν καὶ τὸ κέρδος, καίτοι ἡ τιμὴ μεγάλη, εἶνε σμικρόν. Ἐν τῇ πράξει ὁ ἠλεκτρολυτικὸς χαλκὸς κατέστη χειράφετος *(emanzipieren)* τοῦ *Standard*, ἄλλως ἔπρεπε νὰ ἦνε πολὺ ἀκριβώτερος διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ εἰς χαλκὸν περιεκτικότητα (99.95 $^0/_0$) τοῦ *Standard* ἐμπεριέχοντος 96 $^0/_0$ μόνον χαλκόν.

Τίς δὲ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν εἰς ἀγγλικὰς λίρας τῶν τεσσάρων τούτων τοῦ χαλκοῦ εἰδῶν κατὰ τὰ ἔτη 1905 καὶ 1906 καταδείκνυται ἐκ τοῦ κατωτέρω πίνακος, ἐμφαίνοντος τὴν ἐτησίαν μέσην αὐτῶν τιμήν.

	1905	1906
ἠλεκτρολυτ. χαλ.	72,λ. 15 σελ. 9 πέν.	89 λ. 3 σελ. 11 πέν.
Λίμνης (*Lake*).	72, » 19 » 5 »	90 » 9 » 1 »
Best Selected.	74, » 5 » 10 »	92 » 2 » 6 »
Standard	69, » 12 » 0 1/4	87 » 6 » 5 »

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου καταδείκνυται ὅτι ὁ χαλκὸς Best Selected εἶναι ὁ ἀκριβώτερος.

(Ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΑΣΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΟΡΟΥ

(ΥΠΟ ΥΓΙΕΙΝΗΝ ΕΠΟΨΙΝ)

Γ'. ΠΕΡΙ ΧΟΡΟΥ

(Συνέχεια)

Ὁ χορὸς, ἐν μέτρῳ γινόμενος, εἶναι ἄσκησις τὰ μάλα ὑγιεινή, καθ' ὃ θέτουσα εἰς κίνησιν πάντας τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὴν βούλησιν μῦς τοῦ σώματος. Ἡ ἄσκησις δ' αὕτη καθίσταται ἔτι ὑγιεινοτέρα ὁπόταν συνοδεύηται ἀπὸ τοῦ ἤχου καὶ τοῦ ρυθμοῦ τῆς τε φωνητικῆς καὶ ἐνοργάνου μουσικῆς, ἥτις ἐπιδρᾷ εὐαρέστως ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ ἡμῶν συστήματος.

Ἡ ἐπὶ τῆς ὑγιείας ὠφέλεια τοῦ χοροῦ εἶχεν ἀναγνωρισθεῖ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, καθ' οὓς ἐπετέλει οὗτος μέρος τῆς τότε θρησκευτικῆς λατρείας, ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τοῦ χριστιανισμοῦ, ὅστις διατηρεῖ ἔτι καὶ νῦν ἴχνη τούτου ἐν ταῖς τελεταῖς τῶν μυστηρίων τοῦ γάμου καὶ τοῦ βαπτίσματος.

Ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἠσκοῦντο εἰς τὸν χορὸν καὶ αὐτοὶ οἱ φιλόσοφοι. Ὁ Σωκράτης ἐν τῇ γεροντικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ ἔμαθε χορόν. Ὁ Ὅμηρος ἀναφέρει ὅτι οἱ Τρῶες ἐχόρευον μετὰ πάσης ἡδυπαθείας :

«*Ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροιτυποίησιν ἄριστον*».
(*Ἰλ. ω. 261*).

Ἐν Κρήτῃ δ' οἱ παῖδες ὑπεχρεοῦντο διὰ νόμου νὰ γυμνάζωνται χορεύοντες ἐνόπλως τὴν πυρρίχην ἢ τὸν πυρρίχιον χορόν.

Μόνον οἱ Ἀσιατικοὶ εὐγενεῖς καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἀπηξίουν νὰ χορεύωσι.

Ὁ χορὸς προσεγγίζει μᾶλλον πρὸς τὸ πήδημα ἢ πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἄσκησιν. Οὗτος, καὶ ἰδίᾳ *ὁ ἐγχώριος Ἑλληνικὸς καὶ ὁ Ἀλβανικὸς* συνίσταται εἰς ρυθμικὰς κινήσεις τοῦ σώματος, καὶ εἰς ἐκτέλεσιν μᾶλλον ἢ ἧττον ἁρμονικῶν βημάτων καὶ κινήσεων τοῦ

κορμοῦ ἢ τῶν ἄνω ἄκρων ποικίλην, γενομένην σχεδὸν πάντοτε, ὑπὸ τὸν ἦχον τῆς μουσικῆς ἢ τῆς φωνῆς. Ἀποτελεῖ δὲ καλλίστην καὶ εὐχάριστον ἄσκησιν, καθιστῶσαν τὸ σῶμα εὔστροφον παρέχουσαν αὐτῷ χάριν καὶ εὐτονίαν τὰ μάλα συμβάλλουσαν εἰς τὴν ὑγείαν. Δυστυχῶς ὅμως τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τοῦ χοροῦ ἐκμηδενίζονται ἐνίοτε, διότι ἐν πολλοῖς τὴν σήμερον ὁ χορὸς ἐκτελεῖται ἐντὸς τῶν οἰκιῶν, ἤτοι ἐντὸς κεκλεισμένων χώρων, καὶ σπανίως ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἐπὶ τῶν δημοσίων πλατειῶν. Ἐν ᾧ ἐὰν ἐξετελεῖτο ἐν τῷ ἐλευθέρῳ ἀέρι, καὶ ἐπολλαπλασιάζοντο αἱ κινήσεις τῆς προχωρήσεως καὶ ὑποχωρήσεως, τῇ μειώσει τῶν περιστροφικῶν, θὰ ἠδύνατο ν' ἀποβῇ ὅ,τι ἦτο καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ἤτοι ἡ ἄσκησις ἡ μᾶλλον αἰσθητή, ἡ μᾶλλον τελεία καὶ ἡ μᾶλλον ὑγιεινή.

Ὡς τοιοῦτος δ' ὁ χορὸς εἶνε ὠφέλιμος οὐ μόνον σωματικῶς ἀλλὰ καὶ ψυχικῶς, ἅτε διασκεδάζων τὴν μελαγχολίαν, τὴν λύπην καὶ τὴν νοσταλγίαν.

Ἠθελεν εἰσθαι βεβαίως δυσχερὲς ἐκ πρώτης ὄψεως ὅπως ζητήσωμεν νὰ καθορίσωμεν ἐπακριβῶς τὴν ἐποχὴν ἀφ' ἧς ἤρξατο ὁ ἄνθρωπος χορεύων. Βασιζόμενοι ὅμως ἐπὶ τῶν διδαγμάτων τῆς φυσιολογίας, ἥτις γνωρίζει ἡμῖν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐνστίκτως φέρεται πρὸς τὸν χορόν, ἔκ τινος ἐσωτερικῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ θέσῃ τὸ νευρικὸν αὐτοῦ σύστημα εἰς ὑπερδιέγερσιν, ἥτις ἐπακολουθεῖ εἰς πᾶσαν σύντονον κίνησιν τοῦ σώματος, φρονοῦμεν ὅτι δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὰς πρώτας αὐτοῦ σχέσεις πρὸς τὸν χορὸν συνῆψεν ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ πρώτῃ κοιτίδι, ἥτις ἐδέχθη αὐτὸν μετὰ τὴν κοσμογονίαν, ἤτοι ἐν τῷ δάσει, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔζη ἔτι νομαδικὸν βίον καὶ δὲν εἶχε συνοικισθεῖ πρὸς ἀποτέλεσιν κοινωνίας.

Συνέβη τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅ,τι συμβαίνει καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ζῶα, τὰ νεαρά, ὧν τινων οἱ ὀργανισμοί, κατὰ σοφὴν πρόνοιαν τῆς φύσεως, ἐνέχουσι ποσότητά τινα πλεοναζόντων χυμῶν, ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀναπαραγωγῆς. Ἐκ τούτου δὲ τότε, ἐὰν δὲν ἀπασχολῇ ταῦτα οὐδεμία ἄλλη ἐργασία πλειότερον ἀπαιτητική, σκιρτῶσι καὶ παραδίδονται εἰς χοροπηδήματα, ἐξ ἐνστίκτου ροπῆς τοῦ νὰ διεγερθῶσι νευρικῶς.

Ἐντεῦθεν βλέπομεν ὅτι πάντα τὰ ζῶα, καὶ ἰδίως τὰ νεαρά, χορεύουσι μετὰ τοσαύτης χάριτος, ἥτις σαγηνεύει τὸ βλέμμα ἡμῶν. Τίς δὲν ἐθαύμασεν ἐν τοῖς ἱπποδρομείοις τοὺς εὐγενεῖς καὶ ὑπερηφάνους ἵππους ἢ τοὺς εὐφυεῖς κύνας, χορεύοντας κανονικώτατα ὑπὸ τὸν ἦχον εὐμόλπου μουσικῆς, ἢ ποῖος δὲν ἔστη καταγοητευμένος πρὸ τοῦ χοροῦ τῶν ἀκάκων ἀρνίων, χορευόντων ἐπὶ τῆς βελουδίνης χλόης τῶν ἀγρῶν ; ἢ τίς δὲν παρηκολούθησε μετὰ θυμηδείας τὰ ζωηρὰ σκιρτήματα τρελλῆς καὶ πονηρᾶς γαλῆς μετὰ τὴν σύληψιν ποντικοῦ;

Ὅθεν ἐκ τῆς μελέτης τῆς ἱστορίας τῆς φύσεως συναγεται ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο χορεύων τὸ πρῶτον ἐν τοῖς τῶν παρθένων δασῶν, εἰς ἐποχὴν ἀφαντάστως παλαιάν, καθ' ἣν μόλις ἤνοιξε τὸ πρῶτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πρὸς τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ θὰ ἐχόρευε βεβαίως τότε ὅπως ἐχόρευον περὶς αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα καὶ τὰ ἄγρια θηρία, τὰ περικυκλοῦντα αὐτόν, καὶ ἅτινα ἐξηνάγκαζον τοῦτον νὰ ἕρπῃ ἐντὸς τῶν σπηλαίων ἢ ν' ἀναρριχᾶται εἰς τοὺς ἀπροσίτους καὶ ἀπορρῶγας βράχους ἢ εἰς τὰ ὑψηκόρυφα δένδρα τῶν δασῶν τούτων.

Ἴσως δ' ὅμως οὗτος, ὡς νοημονέστερος τῶν λοιπῶν ζώων, νὰ ἐχρησιμοποίει τότε ὡς ὀρχήστραν τὰς πρώτας ἀνάρθρους κραυγάς του, αἵτινες, κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ Δαρβίνου, δὲν διέφερον καὶ πολὺ ἀπὸ τὰ ὠρλιάσματα τῶν πιθήκων, ἢ νὰ παρηκολούθει τὴν ἀγρίαν μουσικήν, ἣν ἀπετέλουν οἱ σφοδροὶ ἄνεμοι μυκώμενοι ἐντὸς τῶν πυκνοφύλλων καὶ γιγαντιαίων δασῶν.

Χοροῦ ὑπάρχουσι πολλὰ καὶ διάφορα εἴδη παρὰ τοῖς διαφόροις ἔθνεσι, ἅπερ δυνάμεθα νὰ συνοψίσωμεν εἰς τὰ ἑξῆς κυριώτερα :

1). Τοὺς πολεμικοὺς χορούς, τοὺς ὁποίους χορεύουσιν ἰδίως οἱ ἐρυθρόδερμοι, συνοδεύοντες τούτους δι' ἀρειμανίων στάσεων καὶ τολμηρῶν πηδημάτων ἢ πολεμοχαρῶν ἐπιφωνημάτων. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν χορῶν τούτων δυνάμεθα νὰ ὑπαγάγωμεν καὶ τοὺς Ἐθνικοὺς ἡμῶν ἢ *Ἑλληνικοὺς* καλουμένους *χορούς*, τούς τε *ἀρχαίους*, τοὺς ὑπὸ ἄσματος συνοδευομένους, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐν ταῖς ἑορταῖς πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν γιγνομένους, καὶ τοὺς *νεωτέρους*, τοὺς ἐν εἴδει κύκλου ὑπὸ τῶν χορευτῶν χορευομένους, καὶ οἵτινες ἀρχαίγονον ἔχουσι τὴν καταγωγήν, ἀφοῦ ὁ Ἡσύχιος ἀναφέρει ὅτι ἡ λέξις *χορὸς* σημαίνει *τὴν ἐν κύκλῳ κίνησιν πολλῶν ὁμοῦ ἀτόμων*, ἡ ὁποία τις γίνεται εἰς τοὺς ἐγχωρίους ἡμῶν χορούς τοὺς οὕτω δὲ καλουμένους Ἑλληνικούς.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες πολεμισταὶ ἐχόρευον τὴν *πυρρίχην* ἢ τὸν *πυρρίχιον* καλούμενον *χορόν*, ὅστις ἦτο εἶδος ἐνοπλίου πολεμικῆς ὀρχήσεως. (ἐπονομασθείσης οὕτως ἀπὸ τοῦ εὑρετοῦ αὐτῆς Πυρρίχου. (Ἀθήν. 14. 630,) ἢ ἀπὸ τῆς ὑποπύρρου στίλβης τῶν χαλκῶν ὁ. πλων τῶν ἐνόπλων χορευτῶν), καθ' ὃν «*δύο στίχοι ἐνόπλων ἀνδρῶν ἢ παίδων* (Ἀθήν.), *ἐν ἄσματι καὶ ρυθμῷ προσήλαυνον ἀλλήλοις, ὅτε μὲν προελαύνοντες ὅτε δὲ ὑπείκοντες, καὶ δι' εὐκινήτων τοῦ σώματος στροφῶν παριστῶντες τὸν τρόπον τοῦ μάχεσθαι καὶ ἐκκλίνειν τὰς προσβολὰς καὶ βολὰς τῶν πολεμίων. (1)*

Ὁ Ὅμηρος ἀναφέρει ὅτι ἐν Κνωσσῷ τῆς Κρήτης (2) ὑπῆρχεν ἴδιος χορευτικὸς τόπος, ἔνθα ἐχόρευον ἰδίους χορούς πρὸς τιμὴν τῆς Ἀριάδνης, καλούμενος «*Κνώσια ὀρχήματα*» (Σοφ. Α. 700).

(Ἕπεται συνέχεια)

Σ. Ν. ΧΩΜΑΤΙΑΝΟΣ
Ἐπίατρος

(1) Εὐρωπ. Ἀνδ. 1136 Πλάτ. νόμ. 7. 815. Ξενοφ. «πυρρίχην βλέπων = ἐνόπλιον καὶ πολεμικόν τι.

(2) Κνωσσὸς = Πρωτεύουσα τῆς νήσου Κρήτης ἐπὶ τῆς Β. παραλίας. ἕδρα τοῦ Μίνωος, νῦν δ' ἐρείπια πρὸς Ν. τῶν Χανίων.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Δὲν θὰ ἦτο ἴσως περιττὸν νὰ κάμω, ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς φίλτς « Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως», λόγον περὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς ὅσον καὶ θαυμασίας ἀπαντήσεως, ἣν οἱ Ἕλληνες τῆς Αἰγύπτου ἔδωσαν εἰς τὰς ὕβρεις καὶ συκοφαντίας τοῦ Λόρδου Κρόμερ, τοῦ συγγραφέως τοῦ βιβλίου «Modern Egypt». Τὸ ἐνταῦθα Ἑλλην. Ἐμπ. Ἐπιμελητήριον, ἀντάξιον τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ συνέταξε καὶ ἐδημοσίευσεν ἐκτενῆ ἀπάντησιν, ἐν ᾗ ἐξετάζει μὲ ἀκαταμάχητον δύναμιν ἐπιχειρημάτων καὶ μὲ σαφήνειαν κατὰ πόσον εἶνε ἀληθεῖς καὶ βάσιμοι αἱ κατηγορίαι, τὰς ὁποίας ὁ εὐγενὴς Λόρδος, ὁ ἐσχάτως ἐγκαταλείψας τὴν θέσιν τοῦ Ἄγγλου Ἁρμοστοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπέρριψε παραλόγως ὅσον καὶ μοχθηρῶς ἐναντίον ἑνὸς ὁλοκλήρου Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐντίμων ἀνθρώπων.

Κατηγορήθησαν ὑπὸ τοῦ Κρόμερ οἱ Ἕλληνες εἰς οὓς πρωτίστως ὀφείλεται ἡ βελτίωσις τῶν διαφόρων ποιοτήτων τοῦ βάμβακος, τῶν ὁποίων αἱ πλεῖσται φέρουν τὰ ὀνόματα τῶν ἐφευρετῶν, ἡ ἐπέκτασις τῆς καλλιεργείας καὶ συνεπῶς ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς, ἀκολούθως δὲ καὶ ἡ τῆς καταναλώσεως. Μέγας Ἐμπορικὸς Ἑλληνικὸς Οἶκος, ὁ τῶν κκ. Χωρέμη-Μπενάκη, ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα ἐβελτίωσε τὰς ποιότητας διὰ τῆς προμηθείας καὶ διανομῆς σπόρων ἐκλεκτῶν, ἐπεξέτεινε τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν δι' ἰδίων μέσων, ἐδίδαξε τὸν τρόπον αὐτῆς εἰς τοὺς φελλάχους καὶ ἠῦρυνε πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς τὰς ἀγορὰς καταναλώσεως τοῦ Αἰγυπτιακοῦ βάμβακος. Ἀμείλικτος ἐξακολουθεῖ ἡ ἀπάντησις παρατάσσουσα ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα ἔναντι ὅλων τῶν ψευδῶν κατηγοριῶν τοῦ Λόρδου κατὰ τῶν Ἑλλήνων, εἰς τὸν ἐπίλογον δὲ αὐτῆς παρατίθεται ἓν τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον καὶ μόνον ἴσως εἶνε ἱκανὸν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὰ ὄμματα πάντων τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν ἀμεροληψίαν ! ! ! τῶν κρίσεων τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως.

Ὀλίγον πρὶν ἢ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔδαφος τῆς Αἰγύπτου ὁ Λόρδος Κρόμερ ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν κ. Ἐμ. Α. Μπενάκην, Πρόεδρον τοῦ Ἑλλ. Ἐμπορ. Ἐπιμελητηρίου, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς ἐπὶ λέξει :

« . . . *Ἀναγνωρίζων καὶ ἐκτιμῶν ἀπὸ μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας παρέσχον εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον καὶ ἡ Βιομηχανία ἀντεπεύχομαι εἰς αὐτὰ εὐτυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν.* »

Οἷον ἄρθαστον ὕψος ἀγγλικῆς εὐθύτητος καὶ εἰλικρινείας ! ! !

Μετὰ ἕνδεκα ὅλα ἔτη ἐνηργήθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τῆς Αἰγύπτου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων κατὰ προσέγγισιν ἀνῆλθεν εἰς 11,192,000, εἰς οὓς ὅμως δὲν συμπεριλαμβάνονται νομάδες κάτοικοι, ὑπολογιζόμενοι εἰς 80,000. Ὁ ἀριθμὸς τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς πρὸς τὸν τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1897 παρουσιάζει αὔξησιν 1.457, 595 κατοίκων.

Διερχόμεθα τοὺς μῆνας τοῦ θέρους καθ' οὓς τελεία ἀπραξία ἐπικρατεῖ πανταχοῦ. Ὡς ἐκ τῆς κρίσεως, ἥτις, παρὰ τὰς γενομένας ἐνέσεις διὰ τῶν συναφθέντων διαφόρων δανείων, ὑρίσταται ἀκόμη, αἱ τιμαὶ τοῦ βάμβακος εἶναι χαμηλαί. Εἰς τοῦτο συντείνει κατὰ πολὺ καὶ ἡ συνεχὴς πτῶσις τῶν τιμῶν ἐν Ἀμερικῇ, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ φοβερὰ μαστιζομένη ἀπὸ τὴν κρίσιν. Αἱ τιμαὶ τοῦ ἑτοίμου βάμβακος εἶναι τάλ. 14 13)16—14 23)32, τῆς δὲ νέας ἐσοδείας τάλ. 15 1)4. Αἱ φοβεραὶ διακυμάνσεις τῶν τιμῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐπιδρῶσι μεγάλως καὶ ἐπὶ τῶν ἐδῶ τιμῶν, ἕνεκα δὲ τούτου ἐλαχίστη κίνησις παρατηρεῖται μέσα εἰς τὴν Μπόρσαν μας. Ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ Ἐσωτερικοῦ ἔρχεται ἡ εἴδησις ὅτι ἐφέτος τὸ νερὸν τοῦ Νείλου δὲν εἶναι ἀρκετόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδράσῃ κάπως ἐπὶ τῆς ἐσοδείας, ἡ ὁποία ἐφέτος θὰ εἶναι ὄψιμος τῆς περισυνῆς κατὰ 20–25 ἡμέρας.

ΕΛΛΗΝ

Ἀλεξάνδρεια 14 Ἰουλίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ

Τὴν ἑσπέραν τῆς ἑβδόμης Ἰουλίου ἐξέπνευσεν ἐν Κηφισιᾷ ὁ Δημήριος Βικέλας. Ὁ ἀποθανὼν ἐξέχουσαν κατεῖχε θέσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ οὐ μόνον ὡς ἄνθρωπος τῶν γραμμάτων, ἀλλὰ κυρίως ὡς ἀνὴρ δράσεως κοινωφελοῦς καὶ χαρακτῆρος ἀδαμαντίνου.

Ὁ Δημήτριος Βικέλας ἐγεννήθη ἐν Σύρῳ τὴν 15 Φεβρουαρίου 1835. ἐκ γονέων εὐϋπολήπτων. Τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ παίδευσιν ἔλαβεν εἰς τὸ τότε ἀκμάζον ἐν Σύρῳ λύκειον τοῦ Εὐαγγελίδου. Εἰς ἡλικίαν 17 ἐτῶν ἐγκατεστάθη εἰς Λονδῖνον, ἐργαζόμενος πλησίον τῶν θείων του Μελᾶ, ἐκ τῶν πρώτων ἐκεῖ ἑλλήνων ἐμπόρων· τὸ 1867 ἐνυμφεύθη ἐκεῖ τὴν Καλλιόπην Γεραλοπούλου· ἐν Λονδίνῳ διέμεινε μέχρι τοῦ 1874. Ἔκτοτε μέχρι τοῦ 1896 ἔζη κυρίως ἐν Παρισίοις, ἀπὸ δὲ τοῦ 1896 ἐγκατεστάθη ὁριστικῶς ἐν Ἀθήναις.

Ὁ Βικέλας καίτοι δὲν ἦτο φιλόλογος ἐξ ἐπαγγέλματος, κατεγίνετο παιδιόθεν μετὰ ζήλου περὶ τὰ γράμματα. Ἐκτὸς τῆς μητρικῆς κατεῖχεν ἄριστα τὴν Γαλλικήν, καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν. ἐγνώριζε δ' ἔτι τὴν Γερμανικήν, Ἱσπανικὴν καὶ Ἰταλικήν,

Μαθητὴς ἦτο ἔτι ὁ Βικέλας καὶ μετέφρασεν, εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν, τὴν τραγῳδίαν τοῦ *Racine* Ἐσθήρ,

εἰς στίχους ρέοντας· ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Σύρῳ ἑλληνικοῦ λυκείου Χ. Εὐαγγελίδης δι' ἐπιστολῆς ἐζήτησε παρὰ τοῦ μαθητοῦ του τὴν ἄδειαν τῆς τυπώσεως καὶ τῆς Παραστάσεως τοῦ ἔργου ὑπὸ συμμαθητῶν τοῦ Βικέλα, ἥτις καὶ ἐδόθη· καὶ οὕτω τὸ 1851 ἐτυπώθη ἐν Ἑρμουπόλει τὸ πρῶτον ποιητικὸν ἔργον τοῦ Βικέλα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐσθήρ, τραγωδία τοῦ Ῥακίνα καὶ ἄλλα διάφορα ποιήματα» μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται « ὁ Ἐξόριστος». Διάφορα ἄλλα ποιήματά του ἐξέδοτο ὁ Βικέλας ὑπὸ τὸν τίτλον «Στίχοι» τὸ 1862 καὶ εἰς β'. ἔκδοσιν ἐπηυξημένην τὸ 1885 «Ὡς ἀποχαιρετισμὸν εἰς τὴν Νεότητα καὶ εἰς τὴν Ποίησιν». Τὰ ποιήματα τοῦ Βικέλα διακρίνει χάρις καὶ ἀφέλεια. Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του, ὅτε ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ εὑρίσκετο κατὰ τὴν ἔκφρασίν του «μεταξὺ δύο κόσμων» καὶ ὑπέφερεν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς βροτολοιγοῦ νόσου ἀνέγνωσα ἐν ποίημά του τὸ «Παράπονον»:

«τί μοῦ καίει φρικτὰ τὸ κεφάλι ;
«τί τὰ μάτια μου ἔτσι θολόνει ;
«ἡ καρδιά μου στὰ στήθη τί πάλλει ;
«τί ἀνάπτει καὶ πάλιν παγόνει;

. . . . . .

Ἐνόμισα πρὸς στιγμὴν ὅτι τὸ κατὰ τὸ 1861 γραφὲν ποίημά του τοῦτο, ἦτο οἱονεὶ ὅραμα τοῦ τέλους του κατὰ τὸ 1908.

Εἰς τὰ ποιητικὰ ἔργα τοῦ Βικέλα ἀνάγονται καὶ αἱ μεταφράσεις του τοῦ Ξ'. τῆς Ὀδυσσείας καὶ τῶν κλασσικῶν ἔργων ξένων φιλολογιῶν, δηλ. περικοπῶν τινων τοῦ *Faust* τοῦ *Goethe*, τοῦ δράματος τοῦ μεγάλου Ἱσπανοῦ δραματικοῦ *Echegaray* «ὁ Μέγας Γαλεώτος», καὶ κυρίως τῶν ἓξ Σαικσπειρείων δραμάτων, ἤτοι τοῦ Ῥωμαίου καὶ Ἰουλιέτας, Ὀθέλλου, Βασιλέως Λήρ, Μάκβεθ. Ἀμπλέτου καὶ Ἐμπόρου τῆς Βενετίας. Μόνον οἱ γνωρίζοντες τὰς δυσχερείας μεταφράσεως ποιητικοῦ ἔργου καὶ μαλιστα τοῦ ἐν πολλοῖς στρυφνοῦ τὸ ὕφος Σαισκπείρου, δύνανται δεόντως νὰ ἐκτιμήσωσι τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Βικέλα, ὅστις οὐ μόνον πάσας σχεδὸν τὰς δυσχερείας ὑπερπήδησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπλούτισε τὰς μεταφράσεις του διὰ χρησιμωτάτων τῷ ἀναγνώστῃ ἐπεξηγηματικῶν σημειώσεων.

✣

Ἱστορικὰ ἔργα τοῦ Βικέλα ἔχομεν δύο· τὸ πρῶτον εἶναι ἡ μελέτη του «Περὶ Βυζαντινῶν» (ἐν Λονδίνῳ 1874)· διὰ τῆς ἐργασίας του ταύτης ὁ Βικέλας, ὡς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῷ προλόγῳ, δὲν προετίθετο τὴν ἐπίδειξιν γνώσεων, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ συντελέσῃ κατά τι εἰς διάδοσιν ὀρθοτέρας καὶ δικαιοτέρας ἐκτιμήσεως τοῦ βυζαντινοῦ κόσμου· καὶ ὁμολογουμένως ὁ Βικέλας ἦτο ἐκ τῶν πρώτων, οἱ ὁποῖοι ἄνευ προκαταλήψεων ἀπέβλεψαν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας, ἐν ᾗ ἐποχῇ οἱ πλεῖστοι ἔτι μετὰ περιφρονήσεως ὠμίλουν περὶ αὐτῆς. Τὸ δ' ἕτερον ἱστορικόν του ἔργον, γαλλιστὶ γραφέν, «*La Grèce byzantine et moderne*» (1893) εἶναι συλλογὴ εἰς τόμον τῶν γαλλιστὶ γραφεισῶν ἱστορικῶν πραγματειῶν του, ἥτις τόσον ἐξετιμήθη ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, ὥστε μετεφράσθη καὶ εἰς τὴν ἀγγλικήν. Ἀλλὰ κυρίως ὁ Βικέλας διεκρίθη ὡς λογογράφος. Τὸ πρῶτόν του πεζὸν ἔργον, τὸ καὶ γνωστότερον εἰς τὸ πολὺ κοινόν, εἶναι ὁ **Λουκῆς Λάρας**, τὸ γνήσιον αὐτὸ ἑλληνικὸν διήγημα, ἐν ᾧ ἀντικατοπτρίζεται ὅλη ἡ θερμὴ τοῦ συγγραφέως ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα. Τὸ ἔργον τοῦτο δημοσιευθὲν τὸ πρῶτον το 1879, ἠρίθμησε πολλὰς ἐκδόσεις, ὧν διακρίνεται ἡ τετάρτη πεποικιλμένη δι' εἰκονογραφιῶν τοῦ Θεοδώρου Ῥάλλη. **Ὁ Λουκῆς Λάρας** δὲν κατέστη μόνον ἐθνικὸν ἀνάγωσμα, ἀλλὰ τόσον ἐξετιμήθη πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὥστε μετεφράσθη εἰς πλείονας τῶν 15 Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν καὶ οὕτω κατέστητο ἔργον τοῦτο τὸ πλέον γνωστὸν παντὸς ἄλλου νεοελληνικοῦ εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον. Τὸ σύγγραμμά του «*De Nicopolis à Olympia*» *(Paris1885)*, δημοσιευθὲν καὶ ἑλληνιστί, παρέχει εἰς ὕφος γλαφυρὸν ταξειδιωτικάς του ἀναμνήσεις. Τὰ «Διηγήματα» τοῦ Βικέλα (1887) ἐφάνησαν καὶ εἰς β'. ἔκδοσιν (1897) πεποικιλμένην δι' εἰκόνων τῶν σπουδαιοτέρων μας ζωγράφων Γιαλλινᾶ, Γύζη, Ἰακωβίδου, Λύτρα, Ῥάλλη, Ῥίζου καὶ Φωκᾶ. Τὰ διηγήματα ταῦτα, ἅτινα χαρακτηρίζει φυσικότης καὶ ἁπλότης μετεφράσθησαν γαλλιστὶ καὶ ἀγγλιστί, τινὰ δὲ καὶ γερμανιστί, ἱσπανιστί, σερβιστὶ καὶ ἰταλιστί. «Αἱ διαλέξεις καὶ ἀναμνήσεις» (1893) εἶναι συλλογὴ διαφόρων του διατριβῶν καὶ διαλέξεων, τὰ μάλιστα ἐνδιαφερουσῶν, ἐκ 506 σελίδων. Χάριν τῶν ἑλληνοπαίδων μετέφρασεν ὁ Βικέλας «Τὰ δανικὰ παραμύθια» τοῦ *Andersen* καὶ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ὠφελίμων βιβλίων ἔγραψε τὰ ἑξῆς : Ἡ Γῆ τοῦ πυρός, τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, ἡ Σουηδία, οἱ Τυφλοί. Τὰ συγγραφικὰ προσόντα τοῦ Βικέλα καὶ ἰδίᾳ ἡ ἔλλειψις ἐπιτηδεύσεως ὑπεβοηθοῦντο καὶ ὑπὸ τῆς γλαφυρᾶς του γλώσσης· ὡς πρὸς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ἀποφεύγων ὁ ἀοίδιμος τὰ ἄκρα, ἐβάδιζε τὴν μέσην ὁδὸν. τὴν καὶ βασιλικήν. Ἦτο ἐκ τῶν φρονούντων ὅτι ἡ γλῶσσα δέον νὰ ἀκολουθῇ τὴν φυσικήν της ἐξέλιξιν, καὶ ὅτι εἶναι ἐπιβλαβὴς πᾶσα βεβιασμένη ἀνάπτυξις αὐτῆς. Τὴν ἰδέαν του ταύτην ἄριστα διατυποῖ εἰς ἓν ἐπίγραμμα, τοῦ ἔτους 1859 :

«Ποῦ τὴν τραβᾶτε, ὦ γραμματισμένοι,
τὴν νέα γλῶσσα τὴν ἑλληνική ;
ἐμπρὸς ἐκείνη μόνη της πιγαίνει·
ἀφῆτέ την νὰ ἰδοῦμε ποῦ θὰ 'βγῇ.
Τὴν σέρνετε ὀπίσω τὴν καϋμένη,
Ἐνῷ αὐτὴ ἐμπρὸς γερὰ πατεῖ.
Θὰ σπάσῃ τὸ σχοινὶ ποῦ τὴν τραβᾶτε,
καὶ ὅλοι σας τάνάσκελα θὰ πᾶτε».

Ἐκτενῶς δὲ κηρύσσεται ὑπέρμαχος τῆς μέσης ὁδοῦ ἐν τῇ γλώσσῃ εἰς τὰ προλεγόμενα τῶν Διαλέξεων καὶ Ἀναμνήσεων.

Ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον ἐχειρίζετο ὁ Βικέλας μετὰ χάριτος σπανίας ἥτις ἀνεδείκνυεν αὐτὸν *Conférencier* ἐπαγωγόν.

Ἡ κοινωφελὴς δρᾶσις τοῦ Βικέλα εἶναι γνωστή· οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἑορτασμὸν τῶν πρώτων Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ ἐξελέγη τὸ 1894 Πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς ἐπιτροπῆς αὐτῶν· τὸ 1899 ἐγένετο ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Συλλόγου πρὸς Διάδοσιν τῶν Ὠφελίμων Βιβλίων, οὗ ἦτο ἡ ψυχὴ καὶ ὁ Πρόεδρος μέχρι τοῦ θανάτου, ἀφοσιωθεὶς εἰς τὸ ἔργον του μετὰ ζήλου ἐνθέου. Καὶ εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Οἴκου τῶν Τυφλῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Σκοπευτηρίου καὶ τῆς Σεβαστουπολείου Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον. Αὐτὸς δὲ ἔρριψε καὶ τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἡρώου τῆς Ἐ-

πανασταίσεως ἐπὶ τοῦ Λυκαβηττοῦ καὶ εἰργάσθη ἵνα τεθῶσιν αἱ πρῶται χρηματικαὶ βάσεις.

✣

Ὅταν ὁ Βικέλας ἔζη ἐν Παρισίοις ἡ οἰκία του ἦτο τὸ ἐντευκτήριον τῶν ἐκεῖ ἑλλήνων, οἱονεὶ ἀνεπίσημος Ἑλληνικὴ Πρεσβεία, ὅπου οἱ νεαροὶ σπουδασταὶ καὶ διὰ λόγων καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος πολὺ ὠφελοῦντο, ἐν Ἀθήναις τοὐναντίον ἡ οἰκία τοῦ Βικέλα ἦτο τὸ ἐντευκτήριον τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν πόλιν ξένων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδίδετο εὐκαιρία νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀνωτέραν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Διὰ τῶν σχέσεών του ὁ Βικέλας οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς ἀνάπτυξιν φιλελληνικῶν αἰσθημάτων μάλιστα ἐν Παρισίοις, τιμῶν τὴν πατρίδα του ἔν τῇ ξένῃ, ἔνθα πολὺ ἐτιμᾶτο.

Δείγματα τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως, ὧν ἀπήλαυεν ὁ Βικέλας πανταχοῦ, εἶναι οὐ μόνον ὅτι ἦτο ἐπίτιμον μέλος πλείστων σπουδαίων συλλόγων, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐτιμήθη—ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ταξιάρχου—δι' ἀνωτέρου γαλλικοῦ καὶ δανικοῦ παρασήμου, καὶ ὅτι ἐν Σκωτίᾳ τῷ ἀπενεμήθη ὁ σπανιώτατα ἀπονεμόμενος, τιμῆς ἕνεκα, τίτλος τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

✣

Ἡ Βικέλας ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν, καὶ ὅμως ἡ ψυχή του διετηρεῖτο νέα· πρὸς τὰ πάντα ἀπέβλεπε μὲ τὸ ὑγιὲς τῆς αἰσιοδοξίας ὄμμα· ἐκεῖ ἔνθα οἱ ἄλλοι ἔβλεπον τὰ πάντα μέλανα, αὐτὸς διέκρινε καὶ εὕρισκε τὰ φωτεινὰ σημεῖα. Ὁ Βικέλας βεβαίως ἔδρασεν ὡς λόγιος ἀλλὰ κυρίως ὡς τύπος ἀνθρώπου θὰ παραμένῃ, ἀθάνατος· ὁ τύπος τοῦ ἰδεώδους, εὐγενοῦς καὶ χρηστοῦ ἀνδρός, ὁ ἄνθρωπος τῶν πεποιθήσεων, αἱ ὁποῖαι καὶ μόναι ἐκανόνιζον πᾶσάν του πρᾶξιν καὶ πάντα λόγον του. Ὁ Βικέλας διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ χαρακτῆρός του ἐδίδαξε καὶ ἐπέδρασε πολὺ πλέον ἢ χιλιάδες βιβλίων, διότι τὸ ζῶν παράδειγμα εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ κατ' ἐξοχὴν ἐπιδρᾷ ἐπὶ μᾶς κοινωνίας. Ἡ κηδεία του ἐτελέσθη τὴν 8 Ἰουλίου δημοτελής, ἄνευ στεφάνων, λόγων καὶ στρατιωτικῶν τιμῶν, συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας του θελήσεις.

Διὰ τῆς διαθήκης του κατέστησε κληρονόμους τὰς ἀδελφάς του, ἀφῆκε δὲ διάφορα κληροδοτήματα γενναῖα εἰς συγγενεῖς καὶ κοινωφελῆ ἱδρύματα καὶ ἐξησφάλισε τὸν βίον εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Ὠφελίμων Βιβλίων διὰ κληροδοτήματος δραχμῶν ἐνεννήκοντα χιλιάδων. Προσεχῶς θὰ ἴδῃ τὴν δημοσιότητα τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Βικέλα «Τὰ ἀπομνημονεύματα», ἅτινα ἀναμφιβόλως μέγα θὰ προκαλέσωσι τὸ ἐνδιαφέρον.

Ἂς εἶναι ἡ μνήμη τοῦ Βικέλα αἰωνία καὶ ἀγήρως εἰς τοὺς ἐπιζῶντας, καὶ εἴθε καρποφόρως νὰ ἐπιδράσῃ τὸ παράδειγμά του ἐπ' αὐτῶν !

ΠΡΩΤΟ ΦΙΛΙ

Χαϊμένη μές τὸ φῶς τὸ ἀπόκοσμο
ὀνειρευόταν μιὰ μικρὴ ψυχή,
σὰν πεταλοῦδα ἄσπρη ἐπέταε
στοῦ Ἔρωτος τὴ χαραυγή.

Μιὰ ἀχτίδα τοῦ ἥλιου τῆς Ἀγάπης
— πρῶτο τοῦ Ἔρωτος φιλί —
ἀπάνου στ' ἄσπρα ἁγνὰ φτερά της
φίλησε τὴ μικρὴ ψυχή.

Λευκὴ ψυχὴ ποῦ ὀνειρευότανε
τοῦ οὐρανοῦ τὴν ἡδονή,
γλυκὸ φαρμάκι τὴν ἐπότισε
τὸ πρῶτο τοῦ Ἔρωτος φιλί.

[1903] **ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ**

Η ΕΛΠΙΔΑ

Μιὰ μέρα ποῦ ἡ σκοτεινιὰ
ἐπλάκωνε τὴ φύση
ποῦ ὁ ἄνεμος ἐπάλευε
τὸ πᾶν νὰ καταστήσῃ

Σωρό, ἐρείπια ἄμορφα,
χύνεται ξάφνω μπρός μου
μιὰ λάμψη ποῦ μετρίασε
τὴ σκοτεινιὰ τοῦ κόσμου.

Καὶ γέννημα τῆς σκοτεινιᾶς
βγαίνει κοπέλλα νέα
ποῦ ἦταν σὰν θάλασσας ἀφρὸς
σὰν φάντασμα ὡραία.

— Ποιὰ εἶσαι, τὄνομά σου ποιό ;
τῆς λέω μ' ἀπορία·
μὴν εἶσαι πλᾶσμ' οὐράνιο
μὴν εἶσαι ἡ Εὐτυχία ;

Εἶμαι μιὰ πλάνα δύναμις
φανταχτερὰ νυμένη·
βαστῶ τοῦ πόνου βάλσαμο
καὶ ἄγκυρα σπασμένη.

Τὸ ὄνομά μου μοναχὰ
— μὲ λέγουνε Ἐλπίδα —
στέλνει τὸ φῶς στὴ σκοτεινιὰ
σὰν νᾶνε ἥλιου ἀχτίδα.

Εἶπε αὐτὰ καὶ σώπασε.
Εὐθὺς τὴν πλησιάζω
καὶ μ' ὅλη μου τὴ δύναμη
σφιχτὰ τὴν ἀγκαλιάζω.

Μὰ ἐνῷ τὴ βάσταγα σφιχτὰ
ἀπὸ μπροστά μου ἐχάθη
καὶ βρέθηκα ὅπως πρότερα
στῆς σκοτεινιᾶς τὰ βάθη.

ΕΥΑΝΔΡΟΣ ΖΗΤ.

ΤΟ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ*

ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟ

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

Ἡ εἰσαγωγὴ Ἑλληνικῶν καπνῶν.

Ἡ εἰσαγωγὴ Ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς τὰς ἀγορὰς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔχει εὐρύτατον μέλλον, ἤρξατο δὲ αὕτη αὐξάνουσα ἐσχάτως μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, ἐφ' ὅσον δὲ γίνεται μᾶλλον γνωστὴ ἡ ποιότης καὶ τὸ ἄρωμα αὐτῶν ἐπὶ τοσοῦτον θὰ αὐξήσῃ ἡ κατανάλωσις. Κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας ἀναλυτικοὺς στατιστικοὺς πίνακας, οἵτινες περιλαμβάνουσι τὰ δωδεκάμηνα ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι 30 Ἰουνίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀνῆλθε τῷ 1903 εἰς λίτρας 27,625 ἀξίας Δολ. 8,460, τῷ 1904 εἰς λίτρας 21,469 ἀξίας Δολ. 6,765, τῷ 1905 ἐδιπλασιάσθη ἡ εἰσαγωγὴ ἀνελθοῦσα εἰς 45,362 ἀξίας Δολ. 11,577, ἤρξατο δὲ λαμβάνουσα μεγάλην αὔξησιν τῷ 1906 ὅτε ἀνῆλθεν εἰς 234,056 λίτρας ἀξίας Δολ. 66,646, καὶ ὑπερεδιπλασιάσθη τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τὸ ἔτος τὸ λῆξαν τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1907 ἀνελθὸν εἰς 586,150 λίτρας ἀξίας Δολ. 195,187. Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ καπνῶν ἐκ τῆς Εὐρωπαικῆς Τουρκίας ἀπὸ 2,375,718 λίτρας τῷ 1903 ἀξίας Δολ. 1,403,128 ἀνῆλθεν εἰς εἰσαγωγὴν 4,549,590 λιτρῶν διὰ τὸ ἔτος τὸ λῆξαν τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1907 ἀξίας Δολ. 1,594, 669, θὰ ἔλθῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι καπνὰ κατωτέρας ποιότητος εὑρίσκουσι καλὴν καὶ ὁλονὲν αὐξάνουσαν κατανάλωσιν ἐνταῦθα, ἀφοῦ, καίτοι ἐδιπλασιάσθη ἡ εἰσαγωγὴ τῶν Τουρκικῶν καπνῶν ἀπὸ τοῦ 1903, ἐν τούτοις ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθέντων παραμένει ἡ αὐτὴ περίπου.

Κονιάκ

Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν Ἑλληνικῶν κονιάκ δὲν παρουσιάζει μεγάλην αὔξησιν καταναλώσεως, τὸ τοιοῦτον δὲ ἀποδοτέον εἰς τὴν ἀμέλειαν τῶν εἰσαγωγέων ἢ τῶν βιομηχάνων ὅπως τὰ διαφημίσωσι καταλλήλως ὄχι μόνον παρὰ τοῖς Ἀμερικανοῖς ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀκόμη. Τῷ 1903 ἡ εἰσαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 5,808 γαλόνια ἀξίας Δολ. 10,242. τῷ 1904 εἰς 6,158 γαλόνια ἀξίας Δολ. 10,820, τῷ 1905 εἰς 8,611 γαλόνια ἀξίας Δολ. 13,697 τῷ 1906 εἰς 11,311 γαλόνια ἀξίας Δολ. 19,886, διὰ δὲ τὸ δωδεκάμηνον τὸ λῆξαν τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1907 ἀνῆλθεν ἡ εἰσαγωγὴ εἰς 17,768 γαλόνια ἀξίας Δολ. 29,960. Διαδίδονται πολλὰ παράτισι κύκλοις ὅτι γίνεται μεγαλειτέρα κατανάλωσις «Ἑλληνικῶν κονιάκ» ἐκείνης ἣν ἀντιπροσωπεύει ἡ εἰσαγωγή, ὅτι συσκευάζονται, γνωσταί τινες μάρκαι ἐν Ἀμερικῇ καὶ πολλὰ ἄλλα. Κατὰ πόσον ταῦτα ἔχουσιν ἀληθείας εἶναι ἄδηλον, τὸ βεβαιον εἶναι ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ δὲν παρουσιάζει τὴν αὔξησιν ἐκείνην, ἥτις δικαίως προσεδοκᾶτο. Ἄλλα οἰνοπνευματώδη ποτὰ ἐξ Ἑλλάδος ὡς μαστίχη κτλ. εἰσήχθησαν ἐλάχιστα ποσὰ πρὸ τοῦ 1906, ὅτε ἀνῆλθον εἰς 3,506 γαλόνια ἀξίας Δολ. 6,004, τῷ δὲ 1907 εἰς 4,284 γαλόνια ἀξίας Δολ. 7,608. Καὶ εἰς τὰ εἴδη ταῦτα ἐφαρμόζονται αἱ ἄνω παρατηρήσεις.

Οἶνοι

Ἡ εἰσαγωγὴ Ἑλληνικῶν οἴνων, οἵτινες θὰ ἠδύναντο ἐνταῦθα νὰ εὕρωσιν εὐρυτάτην κατανάλωσιν, ἰδίᾳ οἱ λευκοί, δὲν παρουσιάζει λίαν ἐνδιαφέροντα ποσά, καίτοι ἐδιπλασιάσθη τὸ εἰσαχθὲν ποσὸν ἀπὸ τοῦ 1903 μέχρι τοῦ 1907. Τῷ 1903 εἰσήχθησαν εἰς βαρέλια 13,736 γαλόνια ἀξίας, 5,320 Δολ. τῷ 1904 εἰσήχθησαν 21,010 γαλόνια ἀξίας Δολ. 7,409, τῷ 1905 21,483 γαλόνια ἀξίας Δολ. 7,6 5, τῷ 1906 23,570, γαλόνια ἀξίας Δολ. 7,923 καὶ μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1907 25,097 γαλόνια ἀξίας Δολ. 8,494. Οἶνοι εἰς φιάλας εἰσήχθησαν τῷ 1903 846 δωδεκάδες ἀξίας Δολ. 554, κατῆλθον δὲ εἰς μόνον 113 δωδεκάδες διὰ τὸ δωδεκάμηνον τὸ λῆξαν τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1907 ἀξίας Δολ. 445. Ἐλλείψει τῆς ἐπιχειρηματικότητος καὶ τῆς διαφημίσεως δὲν ἠδύναντο νὰ ἀναμένῃ τις ἄλλα ἀποτελέσματα ἐκτὸς τῆς τελείας ἐξαφανίσεως τῆς εἰς φιάλας εἰσαγωγῆς τῶν οἴνων μας, οἵτινες ὑπὸ ἄλλων θὰ εὕρισκον λίαν ἐπικερδῆ ἐνταῦθα κατανάλωσιν.

Σπόγγοι.

Οἱ Ἑλληνικοὶ σπόγγοι, οἵτινες διακρίνονται διὰ τὸ λεπτοφυὲς αὐτῶν καὶ τὴν ἐξαίρετον ποιότητα, ὑπέστησαν σημαντικὴν ἐλάττωσιν εἰς τὴν εἰσαγωγήν, ἕνεκα ἰδίᾳ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τὸν ὁποῖον συναντῶσιν πρὸς ἐκείνους τῶν ἀκτῶν τοῦ Μεξικοῦ ἢ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν. Ἡ εἰσαγωγὴ σπόγγων ἐξ Ἑλληνικῶν λιμένων τῷ 1903 ἀνῆλθεν εἰς ἀξίαν Δολ. 61, 559, τῷ 1904 εἰς Δολ. 35,101, τῷ 1905 εἰς Δολ. 26, 303, τῷ 1906 εἰς 32,153 καὶ διὰ τὸ δωδεκάμηνον τὸ λῆξαν τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1907 εἰς ἀξίαν Δολ. 47,209.

Ὄξος

Κατὰ τὸ δωδεκάμηνον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1906 μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1907 εἰσήχθη ἑλληνικὸν ὄξος 1,147 γαλονίων ἀξίας Δολ. 297.

* Ἐκ τῆς φίλης Ἀτλαντίδος ἀποσπῶμεν τὰς πολλῆς ἀξίας ταύτας στατιστικὰς πληροφορίας αἵτινες θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς σειρὰν φύλλων τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως».

Αἰγοδέρματα

Ἡ εἰσαγωγὴ αἰγοδερμάτων ἐξ Ἑλλάδος βαίνει ὁλονὲν αὐξάνουσα ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν ἐπισήμων ἀριθμῶν τῆς στατιστικῆς τοῦ οἰκείου ἐν Βασιγκτῶνι ὑπουργείου. Οὕτω τῷ 1903 εἰσήχθησαν αἰγοδέρματα ἐξ Ἑλληνικῶν λιμένων ζυγίζοντα 44,646 λίτρας ἀξίας Δολ. 10,378, τῷ 1904 ἡ εἰσαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 72,253 λίτρας ἀξίας Δολ. 16,759, τῷ 1905 εἰς 34, 354 λίτρας ἀξίας Δολ. 10,412, τῷ 1906 εἰς 33,229 λίτρας ἀξίας Δολ. 9,038, διὰ δὲ τὸ δωδεκάμηνον τὸ λῆξαν τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1907 ἡ εἰσαγωγὴ ἐπενταπλασιάσθη σχεδὸν ἀνελθοῦσα εἰς 149,247 λίτρας ἀξίας Δολ. 51,492.

Ἡ αὔξουσα αὕτη εἰσαγωγὴ ὀφείλεται εἰς τὴν βελτιωθεῖσαν κατὰ πολὺ συσκευασίαν τῶν αἰγοδερμάτων, καὶ εἰς τὰ κανονικὰ μεγέθη αὐτῶν, ἐὰν δὲ ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη βελτιουμένη ἡ συσκευὴ αὐτῶν, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θέλει λίαν ἐπαισθητῶς ἔτι αὐξηθῇ ἡ εἰσαγωγὴ τῶν δερμάτων τούτων, ἅτινα ἀποτελοῦσιν ἐν τῶν κυριωτέρων εἰδῶν εἰσαγωγῆς ἐνταῦθα, ἀνελθούσης τῆς ὁλικῆς ἀξίας τῶν εἰσαχθέντων πέρυσι πανταχόθεν τῆς ὑφηλίου εἰς Δολ. 31,715,298.

Τάπητες ἑλληνικῆς κατασκευῆς.

Οἱ τάπητες Ἑλληνικῆς κατασκευῆς θὰ ἠδύναντο νὰ εὕρωσι καλὰς ἀγορὰς ἐνταῦθα καὶ μεγαλειτέραν διάδοσιν, τοῦτο δὲ καθότι καὶ χρώματα ὡραῖα ἔχουσι καὶ στερεότητα. Τῷ 1903 εἰσήχθησαν τάπητες Ἑλληνικοὶ ἀξίας Δολ. 2,674, τῷ 1904 ἀξίας Δολ. 1875, τῷ 1905 ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθέντων ταπήτων ἀνῆλθεν εἰς Δολ. 5,358, τῷ 1906 εἰς Δολ. 1893 καὶ τῷ 1907 εἰς Δολ. 1988. Μία καλὴ ἐνέργεια, μία μεγαλειτέρα διαφήμισις καὶ θὰ εἰσήγοντο εὐρύτερον οἱ ὡραῖοι τάπητές μας εἰς πολλὰς Ἀμερικανικὰς οἰκίας. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων τὰς Ἀθήνας Ἀμερικανῶν περιηγητῶν ἀγοράζουσι τάπητας ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν, οἵτινες ἀμιλλῶνται κατὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὰ χρώματα πρὸς τοὺς καλλιτέρους Τουρκικούς. Ἡ ἐκ Τουρκίας εἰσαγωγὴ ταπήτων ἀνῆλθε πέρυσι εἰς τρία ἑκατομμύρια δολλαρίων τῷ δὲ 1906 εἰς Δολ. 3,170,034.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΖΩΑ

ΤΟΥ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΠΙΝΑΞ Ι.

Δύναμις τῶν ἐν τῷ Ζωολ. κήπῳ ζώων

Τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1907		*Τῇ 31ῃ Δ βρίου 1907*
Τετράχειρα	7	7
Ἡμιπίθηκοι	6	7
Σαρκοφάγα	34	37
Τρωκτικά	10	7
Ἀγριόχοιροι	1	1
Ἀρτιοδάκτυλα μυρικ.	11	14
Καμηλοπαρδάλεις	2	2
Μαρσιποφόρα	3	3
Σαρκοφάγα πτηνά	17	17
Ψιττακοειδῆ	14	14
Περιστεροειδῆ	39	39
Ἀλεκτοροειδῆ	39	26
Στρουθοκάμηλοι	3	2
Κλόβια πτηνὰ	4	4
Κανάρια	2	1
Στεγανόποδα πτηνά	49	41
Μικρὰ πτηνὰ ξέν. χωρ.	27	21
Ὀρυζοφάγοι	34	17
Σπίνοι	2	1
Ζέβρα		1
Ὄρνιθες	96	97
Ἰνδιάνοι	2	2
Περιστεραὶ ἐκλεκτ.	105	115
» ἀνάμικται	472	470
	979	956

Τῇ 31ῃ Ἰουλίου 1907 ὑπῆρχον

Πτηνὰ ἐν ὅλῳ	894—69	825 ἔμειναν
Τετράποδα »	74—14	60 »
Ἐν ὅλῳ	968—83	885

Τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1907

Πτηνὰ ἐν ὅλῳ	878
Τετράποδα	78
	800
	65 προσετέθησαν
Ἐν ὅλῳ	865

Θνησιμότης κατ' εἶδος

Ὄρνιθες	26
Περιστεραί	15
Στεγανόποδα	8
Περιστεροειδῆ	8
Ἀλεκτοροειδῆ	5
Τρωκτικά	6
Σαρκοφάγα	4
Τετράχειρα	4
Μικρὰ πτηνά	2
Ψιττακοειδῆ	2
Διάφορα πτηνά	1
Στρουθοκάμηλοι	1
Σαρκοφάγα πτηνά	1
	83

Κατὰ μῆνα

Σεπτέμβριος	20
Νοέμβριος	16
Αὔγουστος	15
Δεκέμβριος	12
Ἰούλιος	11
Ὀκτώβριος	9
	83

Ἡ μείζων θνησιμότης κατ' εἶδος καὶ ἐποχὰς

Ὄρνιθες Αὔγουστος, Σεπτεμ., Ὀκτώβριος
Περιστεραὶ » Νοέμβρ., Δεκέμβριος
Στεγανόποδα » »
Περιστεροειδῆ Νοέμβριος, Δεκέμβριος
Τρωκτικὰ Ὀκτώβριος
Ἀλεκτοροειδῆ Σεπτέμβρ. Νοέμβριος
Σαρκοφάγα Ὀκτώβριος
Τετράχειρα Αὔγουστος

ΠΙΝΑΞ ΙΙ

Θνησιμότης τῶν ἐν τῷ Ζωολογικῷ κήπῳ ἀπὸ Ἰης Ἰουλίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1907.

Μῆνες	Τετράχειρα	Σαρκοφάγα	Ἀλεκτοροειδῆ	Τρωκτικὰ	Περιστεροειδῆ	διάφορα πτηνὰ	Στεγανόποδα	Μικρὰ πτηνὰ χωρητ.	Ὄρνιθες	Περιστεραὶ	Ἑρπετὰ	Ἔν ὅλῳ
Ἰούλιος	1		1					1	2	2	2	11
Αὔγουστος	2		1		1		2		4	4		15
Σεπτέμβρ.		1	2				1		15			20
Ὀκτώβρ.	1				2		1		3	2		9
Νοέμβριος			1		5	1	4	1	1	4	1	16
Δεκέμβριος	1				1				1	3		12
Ἄθροισις	4	1	5	1	8	1	8	2	26	15	3	83

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς ὅστις χθὲς ἐληξεν, ἡ προσοχὴ ὅλου τοῦ κόσμου εἶχε στραφῆ πρὸς τὴν ἀχανῆ καὶ μεγάλην ἐκείνην Αὐτοκρατορίαν ἡ ὁποία ἔσχεν ὄχι ὀλίγας κατακτήσεις ἐπιβάλλουσα τὴν δύναμίν της. Καί ἀφοῦ καλῶς ἢ κακῶς ἐλήξαν τὰ Σαμιακὰ ἀπὸ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον, αἴφνης ἐπαναστατικὰ κρούσματα ἀνεφάνησαν εἰς ὅλους σχεδὸν τὰς ὑποδούλους ἐπαρχίας. Εἰς τὸ Μοναστήριον ἐπαναστατεῖ πρῶτος ὁ ὑποταγματάρχης Νιαζῆ καὶ φονεύται ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τούτου ὁ Σεμσῆ Πασᾶς, ἐνῷ εἰς τὸ Νευροκόπιον γίνονται αἱ πρῶται ἐκδηλώσεις ἀπειθαρχίας, τὰς ὁποίας ἀκολουθεῖ ὁ εὐπειθεὶς ἕως τότε Τουρκικὸς στρατὸς τῶν Σερρῶν. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἀναφαίνονται οἱ Νεότουρκοι μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐξαφανίσουν πάντα Παλαιότουρκον, ὅστις ἀνθίσταται εἰς τὰς νεωτεριστικὰς ἰδέας των, ἐνῷ ὁ Χίλμῆ πασᾶς καὶ ὁ στρατάρχης Ἰμπραὶμ μάτην προσπαθοῦν νὰ τοὺς καθησυχάσουν μάτην προσπαθοῦν νὰ τοὺς πείσουν ὅτι εἶναι σφαλερὰ ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν ἀπό τινος ἀκολουθοῦν. Ἠλὴν ἀντὶ τούτου, οἱ Νεότουρκοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐξεγείρουν ὅλον τὸ Ὀθωμανικὸν στοιχεῖον καὶ εἰς ὅλον τὸ βιλαέτιον Μοναστηρίου νὰ διαδίδουν τὰς προκηρύξεις των τὰς ἐπαναστατικὰς καὶ νὰ δημοσιεύουν εἰς τὴν Τάγμπλατ τὰ σωτήρια ὑπομνήματά των, διὰ τῶν ὁποίων ζητοῦν ἐλευθερίας ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ Σύνταγμα.

Ἰδία ὁ Νιαζῆ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Νεοτούρκων ἀπευθύνει εἰς τὸ Γιλδίζ, τὰ τηλεγραφήματα του, διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖ ἀπὸ τοῦ κυριάρχου του, ὅτι αἱ προκηρύξεις των ὑπεσχέθησαν εἰς τὸν λαόν. Καὶ ὁ Νεοτουρκισμὸς φαίνεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν αὐξάνει μὲ τὴν φοβερὰν δυναμιν τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὸν λαὸν ἡ ἰδέα τῆς ἀποκτήσεως δικαίων ἐλευθεριῶν καὶ ἀνεξαρτησίας. Τόση δὲ μεγάλη καὶ ἐπιβλητικὴ καθίσταται ἡ δύναμις αὐτὴ ὥστε ὁ Ὀθωμανὸς Ἐθνάρχης ἀρχίζει νὰ τὴν αἰσθάνεται νὰ τὴν ἐννοῇ, νὰ τὴν φοβεῖται καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν συναισθημάτων αὐτῶν, τὴν 12 Ἰουλίου καθαιρεῖ τὸν Μ. Βεζύρην ἀπὸ τὸ ἀξίωμά του καὶ παραχωρεῖ εἰς τὸν Ὀθωμανικὸν λαὸν τὸ Σύνταγμα.

Κύπτει πρὸ τῆς ἀκατασχέτου τῶν Νεοτούρκων ἰσχύος.

✥

Σύνταγμα. Εἶνε τόσον μεγάλη ἡ λέξις. Καὶ εἶνε τόσον δύσκολος ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς ἀπολύτου ἰσότητος ἐκεῖ ὅπου ἐκυριάρχει τοῦ ἰσχυροτέρου ἡ δύναμις καὶ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ὑποκρισίας τὸ κράτος. Τὴν στιγμὴν μάλιστα αὐτὴν καθ' ἣν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς μεγάλης συνταγματικῆς ἤδη Αὐτοκρατορίας κυριαρχεῖ ἡ **ἰσότης,** ἡ **ἀδελφότης** καὶ ἡ **ἐλευθερία** ἐνθυμοῦμαι ἓν ἐπεισόδιον ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸ ὁποῖον ὀλίγον ἔλλειψε νὰ ἔχῃ πολὺ λυπηρὰς δι' ἡμᾶς συπείας.

Πρὸ τριετίας ἐπεσκέφθην τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ὡς πρώτην ἐκπλήρωσιν μιᾶς ἐπιθυμίας ἐζήτησα νὰ παραστῶ εἰς τὸ κατὰ Παρασκευὴν Σουλτανικὸν προσκύνημα. Ὁ κ. Γρυπάρης, ὁ ἐκλεκτὸς πρέσβυς μας, εὐηρεστήθη νὰ τηλεγραφήσῃ εἰς τὸ Γιλδίζ ζητῶν τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν τελετάρχην νὰ παραστῶμεν εἰς αὐτό, τὴν ἄδειαν δὲ αὐτὴν τὴν ἐζήτησεν ὑπὲρ τεσσάρων ἀτόμων. Ἐμοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ ὑὸ συγγενῶν μας κυριῶν, οἱ ὁποῖαι, ἂν καὶ κάτοικοι τῆς Κων)πόλεως, δὲν εἶχον ποτὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ παραστῶσιν εἰς τὸ Σουλτανικὸν Προσκύνημα. Καὶ ἀφοῦ ἐζητήθησαν ἀπὸ τὸ Γιλδίζ τὰ ὀνόματά μας ἐστάλη ἡ ἄδεια τῆς παραστάσεώς μας εἰς αὐτό. Τὴν ἑπομένην ὅμως αἱ κυρίαι αἱ ὁποῖαι θὰ μᾶς συνώδευον ἠμπεδίσθησαν καὶ δύο ἄλλαι φίλαι

ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν. Ἅμα ὅμως ἐφθάσαμεν εἰς τὸ περίπτερον τοῦ Γιλδίζ Τοῦσκος ὑπάλληλος κρατῶν τὴν σημείωσιν τοῦ κ. Πρέσβεως ἦλθε νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς ταυτότητος μας. Εὐτυχῶς ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἔσχε τὴν ψυχραιμίαν νὰ ἀναφέρῃ καὶ πάλιν τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων κυριῶν, καὶ ὁ συνοδεύων ἡμᾶς Καβάσης νὰ ἐπιβεβαιώσῃ, ἄλλως τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἐὰν ἀπεδεικνύετο ὅτι μᾶς συνοδεύουν κυρίαι ἄλλαι καὶ ὄχι ἐκεῖναι τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδώσαμεν, ἡ θέσις μας θὰ ἦτο πολὺ δύσκολος καὶ ἴσως ὁ κ. Γρυπάρης θὰ ὑπεβάλετο εἰς τὸν κόπον νὰ μᾶς ἀπελευθερώσῃ.

Κατὰ δὲ τὴν ὥραν τοῦ Προσκυνήματος, τὴν μεθυστικὴν καὶ ὀνειρώδη αὐτὴν στιγμήν, καθ' ἣν ὁ Σουλτάνος ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς χρυσοστολίστους πασάδες του, πορεύεται εἰς τὸν ναὸν ὅπως προσκυνήσῃ τὸν Θεόν του, τὴν στιγμὴν ἐκείνην, τὸ περίπτερον τῶν ξένων πληροῦται Τούρκων κατασκόπων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἕτοιμοι νὰ ὁρμήσουν ἐπὶ σοῦ εἰς πᾶσαν ὑποπτον κίνησιν ἢ νὰ σὲ συλλάδουν εἰς πᾶσαν ὑποπτον λέξιν. Τόσον δὲ ἦσαν συχνὰ τὰ ἐπεισόδια αὐτὰ τῶν συλλήψεων τῶν ξένων, ὥστε αἱ κυρίαι αἱ ὁποῖαι μᾶς συνώδευον καὶ ἐγνώριζον τοῦτο μᾶς εἶχον ἐπιβάλη καὶ εἰς τὰς κινήσεις μας περιορισμοὺς καὶ εἰς τὰς ὁμιλίας μας προσοχὴν καὶ ἐπιφύλαξιν.

Ἀπέναντι ἑνὸς τοιούτου παρελθόντος τρομοκρατίας καὶ ἀγωνιῶν καὶ κινδύνων καὶ περιορισμῶν, τὸ σημερινὸν καθεστὼς δύναται νὰ θεωρεῖται παρ' ὑμῶν ἀπίστευτον, φανταστικόν, ὀνειρῶδες. Θὰ εἶνε δὲ βεβαίως ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ὅστις καλεῖται Ἀδδοὺλ Χαμὶτ, θὰ εἶνε ὄντως μεγαλοφυὴς ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ νικήσῃ τὸν κίνδυνον εἰς μίαν μόνον στιγμήν, ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ ἐξαφανίσῃ ἕνα τόσῳ μέγα παρελθὸν ἐξέων ἀκαταβλήτων καὶ προλήψεων μακροχρονίων καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸν λαόν του ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν τῆς φυλῆς του τὰ ἤθη ἀπέκρυον ἐνῷ τῆς θρησκείας ἀκόμη ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ἐξησφάλιζεν τὴν διατήρησιν τοῦ ἀγριωτέρου δεσποτισμοῦ του.

Καὶ ἐν τούτοις σφυγμομετρήσας τοῦ ἔθνους του τοὺς παλμοὺς εὗρεν ὅτι εἶχε καθῆκον νὰ κάμῃ τὰς παραχωρήσεις αὐτάς, ἐὰν δὲ εἷς τινας ἐγεννήθησαν οἱ φόβοι ὅτι πιθανὸν οἱ παλαιότουρκοι νὰ ἀντισταθῶσι καὶ νὰ φέρωσι ἐμπόδια εἰς τοῦ κυριάρχου των τὸ ἔργον, εὐτυχῶς τὰ τηλεγραφήματα ἀνήγγειλαν ὅτι πάντες ἐδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς τὸ νέον καθεστώς. Μόνον τῶν τελευταίων ἡμερῶν αἱ εἰδήσεις φέρουν κάποιους κλονισμοὺς εἰς τὰς πεποιθήσεις. Φαίνεται ὅτι οἱ Νεότουρκοι ἐνθαρρυνθέντες ἀπὸ τὰς ἐπιτυχίας των καθαιροῦν ὑπαοπιστὰς καὶ χρίουν ὑπουργούς.

Ἂς εὐχηθῶμεν ὅτι ἡ φρόνησις τοῦ Σουλτάνου νὰ ἐξομαλύνῃ καὶ τὴν νέαν αὐτὴν περιπέτειαν, διότι αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι θὰ εἶνε μία ἀνακούφισις εἰς τοὺς ὑποδούλους πληθυσμούς.

✥

Τὸ ζήτημα τῆς συνταγματουμένης ἤδη Τουρκίας μὲ παρέσυρε πλέον τοῦ δέοντος ἴσως. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν εἰς αὐτὴν τὴν μηνιαίαν ἐπιθεώρησιν τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ Λονδίνου. Ὑπάρχει ἡ ἰδέα ὅτι οἱ ἀγῶνες ἀπέτυχον ὅσον ἀφορᾷ τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχήν. Τοῦτο βεβαίως δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήξῃ οὐδένα. Διότι τὸ λαβυρινθῶδες Λονδῖνον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ αἰσθανθῇ ἕνα ἐνιαῖον πολμὸν ὅπως ἡ μικρὰ Ἑλλὰς αἰσθάνεται διὰ τοὺς ἀγωνιζομένους εἰς τὸ ἄλμα, ἢ τοὺς δισκοβόλους ἀγωνιστάς. Ἴσως τὸ μόνον ἀγώνισμα τὸ ὁποῖον εἵλκυσε περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον ἦτο ὁ Μαραθώνειος δρόμος. Ἀλλὰ τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματά του, καὶ αἱ συνεχεῖς πτώσεις τοῦ συρομένου λειποθύμου καὶ ἀγωνιῶντος ἰταλοῦ ὀφείλουν νὰ κινήσουν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀθλητικοῦ κόσμου διότι φυσικά, ἀγωνίσματα τὰ ὁποῖα ἐπιφέρουν τόσον τραγικὰ ἀποτελέσματα δύνανται καὶ νὰ λείψουν χωρὶς βλάβην ἢ μᾶλον μὲ ὠφέλειαν τοῦ ἀθλητισμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἕλληνας ἀθλητάς μας, δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν παράπονα. Τὰ Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἀντιπροσώπευσαν ἀρκετὰ καλὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Τσικληπήρα καὶ τοῦ Δώριζα ἔδειξαν ὅτι ὁ ἀθλητισμὸς δὲν ἐσβυσε καὶ ἴσως θὰ ἀκμάσῃ καὶ πάλιν μίαν ἡμέραν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πατρίδα του.

✥

Ἐὰν δὲ οἱ ἀγῶνες τοῦ Λονδίνου δὲν μᾶς ἱκανοποίησαν πλήρως, τόν μῆνα αὐτὸν ἔχομεν ἄλλην ἐθνικὴν ἱκανοποίησιν. Οἱ ξένοι στρατοὶ φεύγουν ἀπὸ τὴν Κρήτην μας. Τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἕνα μεγάλο ἐθνικὸν γεγονός. Κατόπιν τόσων θυσιῶν αἱμάτων κατόπιν τόσων ἀγώνων, καὶ κλονισμῶν, ἡ Κρήτη ἐκκενοῦται, ἡ Κρήτη ἐλευθεροῦται, ἁπαλά, σιγά, ἤρεμα καὶ ἁπαλά, σιγά, ἤρεμα, ἀναζεῖ καὶ βαίνει πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προαιωνίου της πόθου.

Εὐτυχεῖς ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι θὰ ἴδωμεν πραγματοποιούμενον ἕνα τόσον ὡραῖον πατριωτικὸν ὄνειρον, καὶ εὐτυχὴς ἡ Κυβέρνησις Θεοτόκη εἰς τῆς ὁποίας τὴν σύνεσιν τὴν ἐπιδεξιότητα καὶ τὴν προσοχήν, τῇ συμπράξει τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος, ὀφείλεται τὸ ἐθνικὸν εὐχάριστον τοῦτο γεγονός.

ΕΥ· Ζ·

ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Καὶ τὰ τρία Θέατρα τῆς πολεώς μας τὰ ὁποῖα εὐπρόσωπα καὶ μετρημένα δύναται νὰ τὰ παρακολουθήσῃ ἀφόβως τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν, τὰ θέατρα **Νέας Σκηνῆς**, τῆς **Κυβέλης** καὶ τοῦ **Συντάγματος**, καὶ τὰ τρία αὐτὰ ἐφιλοτιμήθησαν νὰ διδάξωσι τὸν μῆνα τοῦτον καὶ νέα πρωτότυπα ἔργα πλὴν τῶν ἐν μεταφράσει.

Εἰς τὸ θέατρον τῆς Κυβέλης ἐδόθη τὸ πρῶτον τὸ **Χελιδόνι** πρωτότυπον ἔργον τοῦ κ. Παύλου Νιβάρνα. Εἰς τὴν Νέαν Σκηνὴν τὰ **Νέα Παναθήναια** Ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Τσοκοπούλου καὶ Ἀνίννου, καὶ ἡ **Ξανθὴ Περροῦκα** κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ξενοπούλου, καὶ εἰς τοῦ Συντάγματος ὁ **Κινηματογράφος** τοῦ κ. Πολ. Δημητρακοπούλου, Οἱ **Πετροχάρηδες** τοῦ κ. Χόρ—ν καὶ ἡ Πρωθυπουργίνα τοῦ κ. Τιμ. Μωραϊτίνη.

✝

Τὸ **Χελιδόνι**, τὸ ἔργον τοῦ κ. Παῦλου Νιβάρνα ἐπαίχθη μόλις τρεῖς ἑσπέρας εἰς τῆς Κυβέλης τὸ θέατρον, καὶ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἴδῃ ἄλλην ἑσπέραν τὴν λάμψιν τῶν φώτων, οὐδ' θ' ἀκούσῃ τῶν χειροκροτημάτων —ὅπως δήποτε—τὸν θόρυβον. Τὸ ἔργον κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐφημερίδων εἶνε πολὺ ἀναιμικὸν καὶ πολὺ ἄτονον τόσον ὥστε μόλις νὰ δίδῃ τὴν ἰδέαν εἰς τοὺς θεατὰς ὅτι ἐκεῖ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκτιλύσσεται ἕνα δρᾶμα, δρᾶμα τὸ ὁποῖον συντρίβει ὑπάρξεις καὶ καταστρέφει ψυχάς.

Αὐτὴ ὑπῆρξε—λέγουν πάντοτε αἱ ἐφημερίδες—τοῦ κοινοῦ ἡ ἐντυπωσις καὶ τὴν ἐντύπωσιν αὐτὴν τὴν ἀνέγραψαν ὅλαι σχεδὸν ἐκ συμφώνου. Ὁ κ. Νιρβάνας ὅμως κατὰ τὴν πέρυσι καθιερωθεῖσαν ἀρχὴν, ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ διὰ τῆς «Ἑστίας» πρὸς τοὺς διαφόρους ἐπικριτάς του. Βεβαίως ἡ ἀπάντησίς του δὲν ἔφερε κανὲν ἀποστέλεσμα, ἴσως δὲ ὁ συγγραφεὺς τοῦ **Χελιδονιοῦ** νὰ μὴν ἐπεζήτη τοιοῦτόν τι. Μοῦ φαίνεται μόνον παράδοξον πῶς συγγραφεὺς αὐτὸς ἐργαζόμενος καὶ παρακολουθῶν ἀπὸ ἐτῶν τώρα τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον δὲν ἠννόησε τὴν ἐπιπολαιότητα τῆς κριτικῆς τῶν θεατρικῶν ἔργων. Ὅλαι σχεδὸν αἱ κρίσεις γράφοντα ἀπὸ συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας ἐμπνεόμεναι, καὶ πολλάκις ὁ κριτικὸς ὁ κρίνων ἕνα ἔργον ἔτυχε νὰ μὴ τὸ παρακολουθήσῃ κἂν ἢ καὶ ἂν τὸ παρηκολούθησεν, ὑπῆρξε τόσον ἐπιπολαία ἡ προσοχή του ὥστε νὰ μὴ ἀντιληφθῇ οὔτε τὴν ἀρχὴν, οὔτε τὸ τέλος του.

Ἐδῶ συμφωνῶ πλήρως μὲ ὅσα ἔγραψεν ὁ κ. Π. Νιρβάνας εἰς τὴν «Ἑστίαν» περὶ τοῦ ἥρωος τοῦ σπανίου, τοῦ ἀτομικοῦ, τοῦ ἐξαιρετικοῦ, τὸ ὁποῖον πολλάκις δὲν γεννᾷ ἡ φαντασία καὶ δὲν ἐμπνέει ἡ σκέψις, ἀλλὰ τὸν ἀνευρίσκει τις ὡς ἕνα τύπον σπάνιον εἰς τὴν καθημερινὴν πάλην τῆς ζωῆς. Καὶ ὅταν τὸν ἥρωα αὐτὸν ζητήσῃ ὁ συγγραφεὺς, ὁ ποιητὴς, ὁ δραματογράφος νὰ τὸν ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ νὰ τοῦ δώσῃ τὸν παλμὸν, τὴν ζωὴν καὶ τὴν σκέψιν, τὴν ἑπομένην ἔρχεται ὁ πρῶτος ψευτοκριτικὸς νὰ σᾶς καταρρίψῃ τὸ εἰδωλόν σας καὶ νὰ σᾶς καταστρέψῃ μὲ τὰς ὀλίγας γραμμὰς του τὴν ἔμπνευσίν σας καὶ τὴν ἐργασίαν σας, μόνον καὶ μόνον, διότι ὁ κριτικὸς αὐτὸς δὲν ἔτυχε νὰ συναντήσῃ εἰς τὸν βίον του παρόμοιον τύπον καὶ νὰ συγκινηθῇ ἀπὸ παρόμοια γεγονότα καὶ πράξεις.

Ἀδιάφορον βεβαίως ἐὰν ὁ σπάνιος αὐτὸς τύπος δὲν γεννᾷ εἰς τὸ θέατρον τὸ προσδοκώμενον ἐνδιαφέρον. Αὐτὸ εἶνε ἄλλο ζήτημα. Αὐτὸ εἶνε ἴσως σφάλμα. Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνω ὅτι πολὺ δικαίως ἐξηγέρθη ὁ κ. Νιρβάνας ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ζητοῦν εἰς τὸ θέατρον ν' ἀποδίδωμεν μόνον τὰς καθημερινάς, τὰς συνήθεις πράξεις τῆς ζωῆς.

Εἰς τὸ **Χελιδόνι** ἡ κ. Κυβέλη ἔπαιξεν πολὺ καλὰ Διεμόρφωσεν ὅσον ἠμποροῦσε καλλίτερα τὸν τύπον τῆς ἡρωΐδος πολὺ δὲ τὴν βοηθεῖ εἰς τὸ νὰ διαμορφώνῃ τοιούτους ρόλους τὸ εὐγενὲς τῆς μορφῆς της καὶ τὸ μετρημένον τῶν στάσεων της. Τελείως παίζει ἡ Κυβέλη εἰς τὴν **Νύφη μου** καὶ τὸ Ξυνὸ Φροῦτο.

★

Εἰς τὸ Σύνταγμα ἐδιδάχθησαν οἱ Πετροχάρηδες τοῦ κ. Χόρν. Τὸ ἔργον ἐκρίθη ὡς πρώτη ἐπιτυχία. Διότι εἶνε ἔργον τὸ ὁποῖον ἐγκλείει μέσα του ζωὴν καὶ συνεπῶς μίαν πνοὴν ἀληθείας. Ὑπάρχουν σκηναὶ ὡραιώταται, μία ἰδία μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ, καθ' ἣν ὁ πρῶτος φονεύει τὸν δεύτερον εἶνε σκηνὴ ἡ ὁποία προκαλεῖ μὲ τὸ πάθος καὶ τὴν δύναμίν της ῥῖγος εἰς τοὺς θεατάς.

Ἐν τούτοις καὶ οἱ **Πετροχάρηδες** μεθ' ὅλην τὴν ἐπιτυχίαν των, καὶ τὸ δραματικόν των δὲν θὰ ἴδουν καὶ αὐτοὶ μετὰ τὴν τρίτην παράστασιν τὴν λάμψιν ἄλλης φωτοβόλου ἑσπέρας, καὶ δὲν θὰ τοὺς ἐξυπνήσῃ ὁ θόρυβος τῶν χειροκροτημάτων τῶν θεατῶν. Καὶ οἱ Πετροχάρηδες ὅπως καὶ τὸ **Χελιδόνι** δὲν θὰ παρασταθῶσι ἴσως πλέον. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ κοινὸν δὲν ἀρέσκεται εἰς τὰ δραματικὰ ἔργα. Δὲν παρακολουθεῖ μὲ εὐχαρίστησιν οὔτε τὴν πάλην τὴν ἐσωτερικὴν μιᾶς ψυχῆς, καὶ τὴν ἀνάλυσιν ἑνὸς χαρακτῆρος οὔτε τὴν δραματικὴν καὶ γοργὴν ἐκτύλιξιν τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα ὁδηγοῦν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου τὴν οἰκογένειαν. Γεννᾶται ὅμως τὸ ζήτημα : Ἐὰν τὸ γοῦστο τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν αὐτὴν τῆς εὐθυμίας καὶ τῶν γελώτων εἰς τοῦτο συνετέλεσαν αὐτοὶ οὗτοι οἱ σύγγραφεῖς οἱ ὁποῖοι τοῦ παρέσχον ὡς τὸ δροσιστικώτερον ἔδεσμα τὰς Ἐπιθεωρήσεις καὶ τὰς χονδροκομένας φάρσας. Ἀπόδειξας δὲ ὅτι ὁ Κινηματογράφος, τὰ Νέα Παναθήναια, καὶ ἡ Πρωθυπουργίνα, ἔχουν μέχρι σήμερον τὰς μεγαλειτέρας θεατρικὰς ἐπιτυχίας ὑπὸ ἔποψιν συρροῆς κόσμου καὶ συνεπῶς εἰσπράξεων.

Εἰς τὰ Νέα Παναθήναια ἡ Δεσποινὶς Κοτοπούλη διέπλασεν ἕξοχα τὸν ρόλον τῆς Νέας γυναικός, καὶ διὰ νὰ εἶμεθα εἰλικρινεῖς ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν αὐτὴ, μὲ τὴν ἀπαράμιλλον γοητείαν της τὴν ὄντως συναρπάζουσαν, καὶ ὁ κ. Σαγιὼρ ὁ ἀμίμητος, εἶνε ζήτημα ἐὰν τὰ Νέα Παναθήναια θὰ εἶχον τὴν ἐπιτυχίαν τὴν ὁποίαν ἐκέρδισαν. Διότι εἶνε ὄντως παράξενον πῶς ὁ κομψογράφος κ. Τσοκόπουλος καὶ ὁ εὐθυμογράφος κ. Ἄννινος δὲν κατώρθωσε νὰ σημειώσῃ οὐδὲ μίαν εὐφυίαν ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας ἁρπάζει ὁ κόσμος καὶ τὰς μεταφέρει ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, καὶ τὰς ἐπαναλαμβάνουν ὅλων τὰ στόματα.

Εἰς τὸν **Κινηματογράφον** καὶ τὴν **Πρωθυπουργίναν** τὰ ὁποῖα ἐπαίχθησαν εἰς τὸ Σύνταγμα, κυριαρχεῖ ἡ χαριτωμένη κυρία Νίκα. Εἶνε δὲ ὄντως μία δροσερὰ ἀπόλαυσις ἡ θέα της καὶ πρέπει ὅλοι νὰ τὴν παρακολουθήσουν εἰς τῆς Πρωθυπουργίνας τὰ καθήκοντα. Ὡς πρὸς τὴν Ξανθὴ Περροῦκα τὴν διασκευασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Ξενοπούλου, εἶνε μία φάρσα πολὺ χονδροκομμένη, ἡ ὁποία ὅμως ἠδύνατο νὰ εἶνε πολὺ ἐξυπνοτέρα. διότι ἀπορεῖ ὁ θεατὴς ὁ παρακολουθῶν αὐτὴν, καὶ δυσανασχετεῖ ὅτι βλέπει τὸν ἀξιωματικὸν ἀποκαλυπτόμενον ἐνῶ ἠδύνατο μύρια ἐπεισόδια τερπνὰ νὰ διαμορφώσῃ ἐὰν ἀπέκρυπτε τὴν ἰδιότητά του καὶ ἀπὸ τὸν ταγματάρχην καὶ ἀπὸ τὸν θεῖόν της. Ὁ κ. Γαβριηλίδης εἰς τὴν Ξανθὴ Περροῦκα παίζει φυσικώτατα καὶ ὡραιότατα.

Ἐπίσης εἰς τὸ Σύνταγμα ἐπαίχθη καὶ ὁ **Μαρμαρωμένος Βασιλιᾶς** τοῦ κ. Νικολοπούλου. Ἐὰν τὸ ἔργον ἔφερε τὸν τίτλον τῆς Ἀνθῆς τῆς ἀγάμου κόρης τοῦ Δομεστίκου θὰ ἦτο περισσότερον ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἀφ' οὗ τὸ μόνον δραματικὸν τοῦ ἔργου τούτου ἐκπροσωπεῖ ὁ ἄφωνος καὶ κρύφιος ἔρως τῆς κόρης ταύτης πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ ἔργον οὐδὲ ζωὴν οὔτε δρᾶσιν παρουσιάζει, περικλείει ὅμως ἄφθονον ἐμπνευσιν ἱκανὴν νὰ συγκινήσῃ τοὺς ὑπερρωμαντικούς.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ὁμόθυμος ὁ Ἑλληνικὸς τύπος ἐπεκρότησε τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Γ. Δροσίνη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν σχολείων τοῦ Κράτους. Καὶ ἐνθουσίασε δικαίως ὁ διορισμὸς οὗτος, πρῶτον διότι κατέλαβε τὴν θέσιν ταύτην ἀνὴρ δυνάμενος καὶ θέλων νὰ δράσῃ ὑπὲρ τοῦ κλάδου του καὶ νὰ παράσχῃ πραγματικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν καὶ δεύτερον διότι εὑρέθη Ὑπουργὸς ὁ ὁποῖος ἀπετίναξε πρὸς στιγμὴν τὸν ζυγὸν τῆς ρουτίνας καὶ ἐστράφη ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν γνωστῶν προσώπων ἅτινα ἐκαλοῦντο εἰς τὰς ὑψηλὰς αὐτὰς θέσεις. Ἡ μέχρι τοῦδε ἀποτελεσματικὴ ἐργασία τοῦ κ. Δροσίνη, ὁ ζῆλός του, ἡ ἀφοσιωσίς του εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, ὁ ἀναλλοίωτος ἐνθουσιασμός του, ὁ πόθος του πρὸς δημιουργίαν ἐδάφους ἱκανοῦ πρὸς καλλιέργειαν τοῦ νεωτέρου ἐκπαιδευτικοῦ πνεύματος ἐγγυῶνται περὶ τῆς εὐτυχοῦς σταδιοδρομίας του καὶ ἐν τῇ Δημοσίῳ ὑπηρεσίᾳ. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν ναρκοῦται, βλέπει τὰς δυνάμεις του ἀμβλυνομένας, τὸν ζῆλόν του μαραινόμενον καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν του καταπίπτοντα, εἴτεἐκ τῆς ἀδρανείας, εἴτε ἐκ τῆς ἀντιπράξεως εἴτε ἐκ τῆς ἐκ τῆς στενοκεφαλιᾶς τῶν περὶ αὐτόν, ἃς ἐλπίσωμεν ὅμως ὅτι τοιοῦτοι φόβοι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξωσι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Δροσίνη ἀφ' οὗ ἀντιλήπτορα καὶ ὑποστηρικτὴν τοῦ ἔργου του θὰ ἔχῃ τὸν προϊστάμενον του, τὸν κ. Στάϊν, ὅστις τὸν ἐκάλεσε συνεργάτην του διὰ νὰ τοῦ παράσχῃ τὰ μέσα νὰ δράσῃ ἐπωφελῶς εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀρτίας καὶ πρακτικῆς μορφώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἑλληνόπαιδος προγράμματός του.

Γ. Δροσίνης

✝

Λίαν ἐπιτυχῶς συνεπληρώθη τὸ συμβούλιον τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας διὰ τοῦ κ. Ἐμμ. Μπενάκη, Ι. Θεοτόκη καὶ Π. Α. Καμπᾶ. Ὁ πρῶτος τούτων ὅστις εὐγενῶς προσεφέρθη νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἐν τῷ μέλλοντι δρᾶσιν τῆς ἑταιρίας ἐδώρησεν αὐτῇ ἵππους καὶ φορβάδας πρὸς παραγωγὴν ἐγχωρίων ἵππων τόσον ἐλάσεως ὅσον καὶ ἱππασίας. Ὁ Κος Μπενάκης ὄχι μόνον ἐν Αἰγύπτῳ ἐπαρκῶς συνεισφέρει ὑπὲρ παντὸς ἐθνικοῦ σκοποῦ, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ παραθερίζων παρακολουθεῖ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀναλόγου πρὸς τὰ πατριωτικά του αἰσθήματα πᾶσαν πρόοδον.

Γεωργικὴ Ἑταιρία

Οἱ τὴν Γεωργικὴν ἑταιρίαν διευθύνοντες ὀφείλουσι ἀνεπιφυλάκτως ν' ἀποδέχωνται τὰς πολυτίμους συμβουλὰς τοιούτου ἀνδρός.

Κ.

✝

Καταχωροῦσα ἐξακολουθητικῶς ἡ Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις τὴν περὶ τῆς Ἀστυνομίας μας ἐμβριθῆ μελέτην πολυτίμου συνεργάτου αὐτῆς θεωρεῖ ὑποχρέωσιν νὰ μὴ παραλείψῃ δίκαιον ἔπαινον δι' ὅλους τοὺς Ἀστυνόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς γείτονος διὰ τὴν ὑπεράνθρωπον ἐργασίαν αὐτῶν πρὸς παγίωσιν τῆς δημοσίας τάξεως, ἥτις εἰς τὰς παρελθούσας ἀστυνομίας εἶχεν ἀνατεθῇ εἰς τετραπλάσιον ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν.

Ἡ Χωροφυλακὴ

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἀόκνου δράσεως τῶν βαθμοφόρων τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐπιβάλλεται ἡ ἀναγνώρισις τοῦ κοινοῦ, διὰ τὴν παρατηρουμένην ὀσημέραι βελτίωσιν, τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας.

Κ.

✝

Ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἐκλείπουσι οἱ ἐξοχότεροι τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος πολιτικοὶ ἄνδρες. Ἡ ἀπώλεια ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Ἀναργύρου Σιμοπούλου εἶνε ἐπαισθητὴ ἐκ τοῦ δυσκόλου ἰδίως τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ.

Ἀνάργυρος Σιμόπουλος

Τὰ περὶ τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς δράσεώς του δὲν ἐπιτρέπει ὁ στενὸς τῆς Ἑλλην. Ἐπιθεωρήσεως χόρος ν' ἀναπτύξῃ ὅσον ἐπιβάλλεται αὐτῇ.

Ἡ ἱστορία θὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον. Ἡμεῖς ἔχοντες ἰδιαιτέρους λόγους εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ διὰ τὰς μεγάλας τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς ἐθνικὰς ὑπηρεσίας περιοριζόμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθείαν θλῖψιν μας ἐπὶ τῇ ἀνεπανορθώτῳ ταύτῃ ἀπωλείᾳ.

Κ.

✝

Ἐξεδόθη καὶ διενεμήθη ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου γραφείου τῆς μεταναστεύσεως ὁ πίναξ ὁ ἐμφαίνων τὴν μεταναστευτικὴν κίνησιν κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον τοῦ 1908. Τὸ γε-

Ἡ Μετανάστευσις

νικὸν συμπέρασμα τοῦ πίνακος τούτου εἶνε ἡ κολοσσιαία ἐλάττωσις τῆς μεταναστεύσεως ἥτις ἀπὸ 184, 886 ξένους τοῦ Μαΐου τοῦ 1907, κατῆλθεν εἰς 36,317 τὸν Μάϊον 1908, παρουσιάσασα μίαν ἐλάττωσιν κατὰ 148.659 ἄτομα! Ἡ ἀναλογία εἶνε καταπληκτική. Ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος ἥτις ἔδωκε τὸν Μάϊον τοῦ παρελθόντος ἔτους 176,265 μετανάστας, τὸν Μάϊον τοῦ 1908 ἔδωκε μόλις 30,091, ἤτοι 146.174 ὀλιγωτέρους. Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ 5,451 τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸν Μάϊον 1907, κατῆλθεν εἰς 552 τὸν Μάϊον 1908, ὑπολειφθεῖσα κατὰ 4,899.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία ἥτις τὸν Μάϊον τοῦ 1907 ἔδωκε 3,917 μετανάστας ἔπεσε τὸν Μάϊον τοῦ 1908 εἰς 87 μόνους, ἤτοι ὑπελείφθη κατὰ 3,830. Ἡ Ἀσιατικὴ Τουρκία ἀπὸ 1,516 τοῦ Μαΐου τοῦ 1907, κατῆλθεν εἰς 212 μὲ μίαν ἐλάττωσιν ἐκ 1.304.

Ἀνάλογος εἶνε ἡ κίνησις καὶ ἐκ τῶν ἄλλων κρατῶν. Ἡ Αὐστρουγγαρία ἥτις πέρυσι τὸν Μάϊον ἔδωκε 49,865 μετανάστας, ἐφέτος κατῆλθεν εἰς 4,841, ὑπολειφθεῖσα κατὰ 45,024 τοῦ Μαΐου 1907. Ἡ Ἰταλία ἀπὸ 37,973 διὰ τὸν Μάϊον 1907 κατῆλθεν εἰς 5,382, ἤτοι ὑπέστη ἐλάττωσιν 32, 591. Ἡ Ρωσσία ἀπὸ 35,503 κατῆλθεν εἰς 3,880 ὑπολειφθεῖσα κατὰ 31,623 τῆς περυσινῆς εἰσροῆς. Ἡ Βουλγαρία, Σερβία καὶ Μαυροβούνιον μαζὶ ἔδωκαν τὸν Μάϊον 1907 ἀριθμὸν 2,617 μεταναστῶν, ἐνῷ ἐφέτος κατῆλθον εἰς 64 ὑπολειφθεῖσα κατὰ 2,553 τοῦ περυσινοῦ μηνός. Ἡ Ρουμανία ἥτις ἔδωκε 566 μετανάστας τὸν Μάϊον τοῦ 1907 ἐφέτος ἔδωκεν 155, ὑπολειφθεῖσα κατὰ 411.

Ἀνάλογος εἶνε ἡ ἐλάττωσις ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν, ἐνῷ σχετικῶς σοβαρὰ αὐξησις παρατηρεῖται ἐκ τοῦ Καναδᾶ, ὅστις ἐν ᾧ πέρυσι τὸν Μάϊον ἔδωκε 1,529, ἐφέτος τὸν αὐτὸν μῆνα ἔδωκε 2,799, ἤτοι πλεόνασμα ἐκ 1270. Ἐπίσης ἦλθον 147 Κινέζοι ἀπέναντι 98 τοῦ Μαΐου 1907. Ἡ αὐξησις ἐκ 49 δὲν ἔχει καὶ σπουδαίαν σημασίαν.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

— Ἐν σειρᾷ ἄρθρων δημοσιευθέντων εἰς τὰς "Ἀθήνας,, ἐδημοσίευσε μελέτην ἐμβριθῆ ὁ κ. Μιχ. Λαμπρινίδης περὶ τῆς Λειτουργίας τῆς Δικαιοσύνης ἀπὸ τοῦ 1821 - 1835.

— Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος παρέμεινεν ἄγνωστον εἰς τίνα ἀνῆκεν.

— Ὁ "Διαβάτης,, τοῦ Ἐμπρὸς ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ πρῶτος συλλαβὼν καὶ ἐφαρμόσας τὴν ἰδέαν τοῦ ἀεροπλάνου εἶνε Ἕλλην. Ὀνομάζεται Σπυρίδων Ψαρουδάκης καὶ κατάγεται ἐκ Κρήτης.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα δύο παμμέγιστοι πυρκαϊαὶ ἔλαβον χώραν. Ἡ μία κατέστρεψεν ἀπεράντους ἐκτάσεις ἐν Ἀττικῇ καὶ ἡ ἄλλη ἐξηφάνισε ἀτελευτήτους ἐκτάσεις δασικῆς ἐπιφανείας ἐν Ἀταλάντῃ.

— Ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς ἐκ Βρυξελλῶν νέος Πρεσβευτὴς τοῦ Βελγίου ἐν Ἀθήναις Βαρῶνος δὲ Βορεγκάρ.

— Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας διαβιβασθείσας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὁ ἐν Κεφαλοδρύσῳ ἐνεργῶν ἀνασκαφὰς ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Σωτηριάδης ἀνεκάλυψεν ἐκεῖ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης μεγίστης Ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

— Ἀπέθανεν ὁ Βουλευτὴς Καλαβρύτων Λεωνίδας Πετμεζᾶς.

— Διέτριψεν ἐν Ἀθήναις ἐπί τι χρονικὸν διάστημα πρὸς ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ἐντολῆς τῆς Κυβερνησέως του ὁ ἐν Παρισίοις Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Μουνὶρ Πασσᾶς. Οἱ ἐπίσημοι παρ' ἡμῖν κύκλοι παρέσχον πλαστὰς περιποιήσεις.

— Προσῆλθον ὅπως ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ τηλεφωνικῷ κέντρῳ 24 ἀπόφοιτοι τοῦ Ἀρσακείου ἐκ τῶν 47 αἱ ὁποῖαι ἀρχικῶς ἐδήλωσαν. Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐξησκήθησαν εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν τηλεφωνικῶν μηχανημάτων, καθ' ἡμέραν δὲ ὁρισθησομένην ἐντὸς τοῦ μηνὸς τούτου θὰ ὑποστῶσιν τὴν ἐκ τοῦ νόμου δοκιμασίαν, ὅσαι δὲ κατὰ ταύτην ἐπιτύχωσι, θὰ διορισθῶσι μὲ προσωρινὸν μισθὸν δρ. 50 μηνιαίως.

— Ἐν τῇ Ἑστίᾳ ἐδημοσιεύθησαν τρεῖς ἐπιστολαὶ τοῦ κ. Ἐμ. Ρέπουλη σχετιζόμεναι μὲ τὴν διάσπασιν τῶν Ἰαπώνων. Συμπέρασμα οὐδὲν ἐξήχθη καὶ πάλιν. Θὰ ἠθέλομεν ἀπὸ τοὺς πολιτικούς μας, **ἔργα, δράσιν** καὶ θὰ ἠθέλομεν αὐτοὺς ἐρίζοντας καὶ ἀμιλλωμένους περὶ τοῦ τίς εἰργάσθη συστηματικώτερον καὶ ἐνθουσιωδέστερον καὶ μετὰ μεγαλειτέρας ἀφοσιώσεως διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἔργου ἐθνωφελοῦς. Ἰδοὺ διὰ τὸν κ. Ρέπουλην παρουσιάζεται μία εὐκαιρία διὰ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν Γεωργικὴν Ἔκθεσιν. Ἂς ἐργασθῇ ν' ἀναδειχθῇ αὗτη καὶ νὰ καταστῇ ἀνταξία τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκει. Τὸ Ἔθνος θὰ τὸν ἐπικροτήσῃ.

— Δι' ἐπιστολῆς του δημοσιευθείσης εἰς τὰς «Ἀθήνας» ὁ κ. Λυμπρίτης ἀντιτίθεται κατὰ τοῦ προβιβασμοῦ τῶν Συνταγματαρχῶν εἰς Ὑποστρατήγους. Καὶ ὁ κ. Λυμπρίτης καταλέγεται μεταξὺ τῶν προβιβαστέων. ! !

—Ὁ ἔρανος πρὸς κατασκευὴν πολεμικοῦ ἐν Ἀμερικῇ, περὶ οὗ εἰς σειρὰν φύλλων ἐγένετο ἤδη λόγος, ἀνῆλθε μέχρι τῆ 22 Ἰουλίου εἰς Δολ. 13,860.

— Τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς τραπέζης Κρήτης ὡρίσθη διὰ τὴν Α'. ἑξαμηνίαν τοῦ 1908 εἰς φρ. 2.75. Ἐπίσης τῆς Τραπέζης τῶν Ἀθηνῶν εἰς δρ. 4.

— Δύο Δήμαρχοι τοῦ Κράτους οἱ Δήμαρχοι Λιθακιωτῶν καὶ Μεσογαίων δικασθέντες διὰ ἐκλογικὰς παραβάσεις **κατεδικάσθησαν** εἰς τριετῆ φυλάκισιν καὶ στέρησιν τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

—Ἡ Ἰταλικὴ κινίνη θὰ πωλεῖται ὡς ἐξῆς. Χόνδρικῶς μὲν ἡ διθειϊκὴ κινίνη 65 λεπτὰ τὰ 50 γραμμάρια ἡ δὲ ὑδροχλωρικὴ 80 λ. τὰ 50 γραμ. λιανικῶς δὲ 1 δραχ. ἡ διθειϊκὴ καὶ 1.25 ἡ ὑδροχλωρική. Ἡ Χονδρικὴ πώλησις θὰ γίνεται ἐν Ἀθήναις μὲν διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς δὲ τὰς Ἐπαρχίας διὰ τῶν ταμείων.

—Ὁ κ. Στάης ἐν τῇ μερίμνῃ του ὑπὲρ τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐκάλεσε πρὸς συνεργασίαν τὸν κατ' ἐξοχὴν σημαιοφόρον τῶν πρακτικῶν ἰδεῶν κ. Ὀθ. Ρουσσόπουλον.

—Ἡ ὀδοποιΐα τῆς Ἀττικῆς εὑρίσκεται εἰς ὄχι καλὴν κατάστασιν. Δεῖγμα τελείας ἀδιαφορίας τῶν ἐκάστοτε ἰσχυρῶν. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐσχάτως λόγῳ τῆς ἐξαπλώσεως ἀνὰ τὰς ἐξοχὰς τῶν Ἀθηνῶν, τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, κατέστη αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη τῆς εὐκόλου συγκοινωνίας. Ἀπόρροια τούτου δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὅστις ἐκάλεσε τὸν ἁρμόδιον τμηματάρχην πρὸς συνεργασίαν διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν σχετικῶν νομοσχεδίων.

—Ἐν Χαλανδρίῳ ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς Μελισσοκομικῆς Σχολῆς τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας. Αἱ ἐξετάσεις αὗται ἔλαβον ἐφέτος πανηγυρικώτερον χαρακτῆρα ὡς ἐκ τῆς παρουσίας τῶν κ.κ. Στρέϊτ, Μπενάκη, Ἀλεξ. Καμπᾶ κτλ.

— Τὰ τῆς Ἑρμιόνης Μεταλλεῖα ἔλαβον τροπὴν εὐχάριστον διὰ τὴν Ἑταιρείαν. Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου καὶ συνεπείᾳ ἀποφάσεως, ἐπετράπη ἡ φόρτωσις μεταλλεύματος.

—Ἐώρτασεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κορινθίας κ. Βαρθολομαῖος πανηγυρικῶς τὴν πεντηκονταετηρίδα τῶν πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑπηρεσιῶν του. Οἱ Κορίνθιοι ἐπιδαψίλευσαν αὐτῷ μυρίας ἐνδείξεις ἀγάπης, σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως

—Ἐν τῷ ἐνταῦθα Ναῷ τῶν Καθολικῶν ἱερούργησεν ἐπανειλημμένως ἑλληνιστὶ ὁ Λόγιος Μελχίτης Πατὴρ Πολύκαρπος Καττάν. Αἱ ἱερουργίαι τοῦ μορφωμένου κληρικοῦ ἐγένοντο συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, αἱ δὲ ὁμιλίαι του διεκρίνοντο διὰ τὸ καλλιεπὲς ὕφος των εἰς γλῶσσαν καθαρεύουσαν.

— Αἱ προκαταρκτικαὶ μελέται διὰ τὴν ὑδρευσιν τῶν Ἀθηνῶν μετ' οὐ πολὺ φθάνουν εἰς ὁριστικὸν τέρμα. Κατόπιν τούτου ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ἀτενίζωμεν μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ μέλλον τῶν Ἀθηνῶν.

— Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀσχολοῦνται εἰς τὴν κατάρτισιν νομοσχεδίου διαρρυθμίζοντος τὸν περὶ ἀγροφυλακῆς νόμον. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔχει ἑτοίμην ἐργασίαν πολλῆς ἀξίας ὁ εὐπαίδευτος Ὑπομοίραρχος κ. Σπανίδης ὅστις μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ἐπεδόθη εἰς τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ ζητήματος.

— Δημοσιεύονται εἰς τὰς Ἐφημερίδας τοιαῦται ἀποκαλύψεις περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυτικοῦ ὥστε νὰ γεννᾶται ἀγανάκτησις καὶ φρίκη εἰς τὴν ψυχὴν παντὸς Ἕλληνος. Καὶ τὸ δέκατον τῶν γραφέντων ἐὰν ἀληθεύῃ δέον νὰ πεισθῶμεν πάντες ὅτι δὲν ἔχομεν πλέον ναυτικὸν καὶ, ἢ πρέπει νὰ θεωρήσωμεν ἑαυτοὺς καταδικασμένους ὑπὸ ἔποψιν ναυτικῆς δυνάμεως καὶ νὰ σιγήσωμεν, ἢ νὰ ἐξαναστῶμεν πάντες ζητοῦντες ἀνόρθωσιν τοῦ καταπεσόντος ναυτικοῦ γοήτρου τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τούτοις πολλὰ προσδοκῶμεν ἀπὸ τὸν νέον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν Κον Ἐμπειρίκον οὗτινος γνωσταὶ εἰσὶ αἱ πολλαὶ περὶ ναυτικοῦ γνώσεις καὶ μελέται αὐτοῦ.

—Ἐτελέσθησαν ἐν Ν. Φαλήρῳ Ναυτικοὶ ἀγῶνες ἐπιτυχόντες ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις.

— Τὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς ἐξικολούθησαν ἀνώμαλα καὶ κατὰ τὸν π. μῆνα. Παράδειγμα δημοτικῶν συμβούλων πρὸς μίμησιν.

—Ἡ Σταφιδοπαραγωγὴ ἐν Αἰγίῳ προμηνύεται κατὰ 10 0/0 ὀλιγωτέρα τῆς περισυνῆς.

— Βουλευτὴς Φθιώτιδος ἐξελέγη ὁ κ. Τσιριμῶκος.

—Ἐξόχους περιγραφὰς τῶν ἐν Λονδίνῳ τελεσθέντων Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων δημοσιεύει εἰς σειρὰν φύλλων ἐν τῷ Ἐμπρὸς ὁ ἐκ τῶν συντακτῶν του κ. Σ. Παππαντωνίου.

—Ὁ κ. Κ. Μητσόπουλος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων πολυτίμων συνεργατῶν κρίνων τὰ ἀποτελέσματα τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς συνάγει τὸ πόρισμα ὅτι ἡ ἀπογραφὴ τοῦ 1907 καταδεικνύει νοσηρὰν τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τὴν κατάστασιν.

— Βουλευτὴς Κραναίας ἐξελέγη ὁ κ. Δ. Βενιεράτος Ἰατρός.

— Σωρεία παρασήμων ἀπενεμήθη εἰς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους στρατιωτικούς.

—Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησε δι' Εὐρώπην τὴν 12 Ἰουλίου.

— Διέτριψεν ἐπί τινας ἡμέρας ἐνταῦθα μετὰ τῆς κυρίας του ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας κ. Καγιώ. Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι ἐπιδαψίλευσαν αὐτοῖς πᾶσαν περιποίησιν.

— Ἀπὸ τὰ ἀκατανόητα. Εἰς ὅλην τὴν Τουρκίαν πλήρης καὶ ἄκρατος Ἐλευθερία καὶ εἰς τὴν ἠμιελευθέραν Σάμον τρομοκρατία καὶ δεσποτισμός. Δὲν ἀπευθύνονται οἱ Σάμιοι εἰς τὴν διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῶν Νεοτούρκων τῶν διαπνεομένων ἀπὸ τὰ πλέον εὐγενῆ καὶ φιλελεύθερα αἰσθήματα καὶ τόσον ἐξ ἄλου ἰσχύουσαν ;

— Κάποια μέριμνα ὑπὲρ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν πτωχῶν γεωργῶν τῆς Ἑλλάδος ἠκούσθη ὡς ἀσθενὴς, ἀπήχησις ἐξερχομένη ἀπὸ τοὺς θόλους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τὸ ροδέλαιον διωρίσθη εἰδικὸς καὶ διά τινας καλλιεργείας παρημελημένας ἐπέμφθησαν ἐγκύκλιοι εἰς τοὺς Γεωργικοὺς σταθμοὺς τῆς Ἑλλάδος

—Ἡ Γεωργικὴ Ἑταιρία προέβη εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Συμβουλίου ἐκλέξασα σωρείαν ἀξιοτίμων κυρίων, ἀλλ' ἀκαταλλήλων τῶν πλείστων, διὰ τὰ ἔργα δι' ὃ ἐκλήθησαν. Πάντες δ' οὗτοι μετὰ τῶν παλαιῶν ἐξέφρασαν κατὰ τὴν Γ'. Συνέλευσιν τὰ συγχαρητήριά των εἰς τὸν Διευθύνοντα Γραμματέα διὰ τὰς γεωργικὰς προόδους τοῦ τόπου καὶ διὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν γεωργικὴν ἀναγέννησιν κατόπιν τῶν κολοσσιαίων προσπαθειῶν καὶ ἀγώνων τῆς Ἑταιρίας.

—Ἂν ἀληθεύῃ ἡ εἴδησις ὅτι ἡ **Γεωργικὴ Ἑταιρία τῆς Ἑλλάδος** ἦλθεν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ κ. **Ραϊνόλδου Δημητριάδου** διὰ τὴν πρόσληκιν αὐτοῦ ὡς Διευθυντοῦ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, δυνάμεθα ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ θεωρῶμεν τὸ σωματεῖον

αὐτὸ ἄξιον τοῦ προωρισμοῦ του καὶ τῶν ἐλπίδων μας. Ἴδωμεν.

— Εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Σμύρνην μετέβησαν ἐπιστρέφοντες ἐκ Ρωσσίας οἱ Βασιλόπαιδες Ἀνδρέας, Χριστόφορος καὶ Ἀλίκης. Οἱ ἐκεῖ ὁμογενεῖς ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς πανηγυρικῶς καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

—Ἐὰν ἡ Γεωργικὴ Ἑταιρία σκέπτεται σοβαρῶς νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς 3 ἵππους οὓς ἐδώρησεν αὐτῇ ἡ φιλοπατρία καὶ τὸ εὐγενὲς ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Μπενάκη, οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ σκεφθῇ ἢ νὰ πράξῃ, ἢ νὰ καλέσῃ τὸν Λοχαγὸν τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Ι. Βλάσην, γνωστότατον διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν ἵππων ἐξαιρέτους ἐργασίας του καὶ τὸν ἀκαταπόνητον ζῆλόν του καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ αὐτοὺς εἰς αὐτόν. Πᾶν ἄλλο διάβημά της θέτει ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πολυτίμου αὐτῆς δωρεᾶς.

— Διὰ τὴν Διεθνῆ Γεωργικὴν ἔκθεσιν συνῆλθεν ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Λεβίδη ἡ ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγεῖσα Ἐπιτροπὴ καὶ ἔλαβε διαφόρους ἀποφάσεις.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ ἐνασχοληθῶμεν ἐκτενέστερον περὶ αὐτῆς καὶ τῶν λόγων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

—Ὑπασπισταὶ τοῦ Βασιλέως ἀντὶ τῶν ἀνακληθέντων εἰς τὰ σώματά των κ. Μπλιώτου, Βακάλογλου καὶ Πίσσα, ἐξελέγησαν οἱ κ. Τζαβέλλας συνταγματάρχης καὶ Μεσσαλᾶς Ταγματάρχης ἀμφότεροι τοῦ Μηχανικοῦ.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ὁ κ. Λεωνίδας Χ. Ζώης ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν ἔργου του ὑπὸ τὸν τίτλον Αἱ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ **ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως.**

Στιχουργήματα ἢ Συλλογὴ Ποιημάτων. Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ κ. Ἄγγελος Σαλούστης, ὁ γνωστὸς καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως Ζακύνθιος ποιητὴς ἐξέδοτο εἰς ἴδιον τόμον πλεῖστα ἐκ τῶν ἐγκατεσπαρμένων εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ ποιήματά του. Ἀντὶ ἄλλης κρίσεως παραθέτομεν τὸν πρόλογον τοῦ ἐκδόσαντος αὐτὰ κ. Δ. Κοκκίνη, ἀρκοῦσαν ἔνδειξιν τῆς ἀξίας αὐτῶν θεωροῦντες τὸ ὅτι εὑρέθη ἐκδότης δι' ἔργα τοῦ Νεοελληνικοῦ Παρνασσοῦ.

Ὁ κ. Δ. Α. Κοκκίνης γράφει :

«Ἡ θερμὴ καὶ ἐνθουσιώδης δεξίωσις, τῆς ὁποίας ἐκ μέρους τοῦ ἐγγραμμάτου καὶ φιλομούσου κόσμου ἀείποτε ἔτυχον τὰ δροσοστάλακτα καὶ περιπαθῆ ποιήματα τοῦ ἐν ὥραις σχολῆς τὰς Μούσας θεραπεύοντος συμπαθεστάτου συμπολίτου μας κ. Ἀγγέλου Σαλούτση ἀνωτέρου ὑπαλ. τοῦ Ἀγγλικοῦ Τηλεγραφείου, ἤγαγεν ἡμᾶς νὰ παρακαλέσωμεν τὸν ποιητήν, ὅπως ἐπιτρέψῃ νὰ περισυλλέξωμεν ἐκ τῶν ἐν διαφόροις περιοδικοῖς καὶ ἐφημερίσι, δίκην γλάστραις, πεφυτευμένων ἀνθυλλίων εὐώδη τινὰ τούτων καὶ ἐξ αὐτῶν σχηματίσωμεν μυρίπνουν ποιητικὴν ἀνθοδέσμην, τὴν ὁποίαν καὶ ἐκθέτοντες ἤδη διὰ τῆς δημοσιότητος πεποίθαμεν, ὅτι θὰ τύχῃ τῆς δεούσης ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους παντὸς λατρεύοντος τὸ καλόν.

Ἡ Κεντρικὴ Σηροτροφικὴ Ἑταιρία ἡ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ Βασιλέως διατελοῦσα καὶ μὲ πρόεδρον τὴν ἀκαταπόνητον κ. Αἰκ. Ζλατάνου ἐξέδοτο εἰς ἴδιον τεῦχος **τὴν Λογοδοσίαν τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1906.**

Ἐμπορικὴ Ἐπιθεώρησις τῆς Ἀμερικῆς. Περιεχόμενα τοῦ τεύχους τοῦ μηνὸς Ἰουλίου :

Ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία *Cunard*.—Τρόπος ἀναπτύξεως βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου.—Δυσχέρειαι ἐν τοῖς Ταμιευτηρίοις —Πρόβλεψις καλῆς συγκομιδῆς σίτου ἐν Καναδᾷ.—Βιομηχανία Γραφομηχανῶν.—Ἄεργοι ἐν Ἀμερικῇ.—Παγκόσμιος οἰνοπαραγωγή.—Ὁ στόλος τῆς *Standard Oil Co.* Παραγγελία χάλυβος.—Παγκόσμιος παραγωγὴ σιδήρου.—Ὁ ὑπουργὸς *Straus* περὶ μεταναστεύσεως.—Νέον Ρωσσικὸν ἀτμπλοῖον μὲ διπλοῦς ἕλικας.—Ναυάγιον Ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου «Κυκλάδες».—Ἀραβόσιτος Ἀργεντινῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.—Τὸ μέγιστον Γερμανικὸν ἱστιοφόρον.—Τὸ μέλλον τοῦ Καναδᾶ.—Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Καναδᾶ.—Ἐπανάληψις ἐργασιῶν.—Νέον Ἰταλικὸν ὑπερωκεάνειον μὲ διπλοῦς ἕλικας.—Νέος ἐμπορικὸς παράγων ἐν Ἀμερικῇ.—Ἐλάττωσις ταχυδρομικῶν τελῶν μεταξὺ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Ἀγγλίας.—Τὸ νέον Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον *Chigaro*ν —Ἡ μετανάστευσις τῶν πέντε τελευταίων μηνῶν.—Διάφορα.—Προξενεῖα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.—Κατάστασις βαμβακελαίων.—Ἀγορὰ προϊόντων Ἀνατολῆς.—Ἀγορὰ Ἀμερικανικῶν προϊόντων. — Προϊόντα εἰσαχθέντα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κατὰ τὸν Ἰούνιον.

Τὸ Ἐμπόριον. Τὰ τεύχη τοῦ μηνὸς Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου ἐξεδόθησαν ὁμοῦ. Περιεχόμενα :

Ἀνάγκη ἱδρύσεως Ὑπουργείου Γεωργίας, Βιομηχανίας Ἐμπορίου καὶ Συγκοινωνίας.—Ὁ Ἔλεγχος τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς.—Λόγοι καὶ ἔργα τοῦ νέου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.=Αἱ Τράπεζαι καὶ ἡ χρησιμότης αὐτῶν. —Περὶ ἐξελέγξεως Ἐμπορικῶν Βιβλίων.—Τὸ Λονδῖνον.—Περὶ Βουτύρου καὶ τῶν νοθειῶν αὐτοῦ.—Μαθηματικά.—Λογιστικά.—Λύσεις διαγωνισμῶν. —Νέοι διαγωνισμοί.=Ἀλληλογραφία.—Βιβλιογραφία κτλ.

★

Ὑπὸ τῆς κ. Βέρθας Σ. Λέκα ἐξεδόθη πραγματεία ὑπὸ τὸν τίτλον **ἡ Τροφὴ τοῦ Ἀεροώτου**. Ἡ μελέτη αὕτη λίαν χρήσιμος εἰς πάντας συνιστᾶται ὑπὸ τῆς «Ἕλλην. Ἐπιθεωρήσεως» ἐνθέρμως ὡς ἀποτελοῦσα βοήθημα ἐξόχως χρήσιμον διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν. Ἡ ἐν αὐτῷ περιεχομένη ὕλη εἶνε διατεταγμένη μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, πᾶν δὲ θέμα, πᾶν ζήτημα, πᾶσα πληροφορία καὶ πᾶσα ὁδηγία ἐξ ὧν βρίθει τὸ ἔργον εἶνε ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι πολύτιμον σύντροφον διὰ τὴν μητέρα, διὰ τὸ παιδίον, διὰ τὸν ἀσθενῆ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ.κ. Ι. Μιχαλοπετράκον, Ἀπείρους εὐχαριστίας διὰ πρόθυμον καὶ γενναίαν ὑποστήριξιν, Ἰ. Παπαδόπουλον, Ἀντ. Φιλιππίδην, Λ. Φασογιάννην, Δ. Μπιτσικῶκον, Ν. Νικολάου, Δ. Ἰγγλέσην, Ν. Χατζῆν, Δ. Καλατζῆν, Κ. Ζωϊτάκην, Δ. Ξιγκάκην, Μιχ. Κριάλην, Γ. Ἀργύρην, Κ. Κωστόπουλον, Ζ. Ζαχαριάδην, Ἠλ. Παππαϊωάννου εἰς *Πάτρας*. κ. κ. Ν. Γάσπαρην. Ἀθ. Φραγκούλην, Γ. Ἀποστολόπουλον, Κ. Καρώνην, *Καλάβρυτα* Ι. Λυμπέρην *Μαζείϊκα* Δημ. Ρεμπούτζικαν *Φίλια* Ε. Τσακαμπούκαν *Στρέσοβα* Σ. Σ. Παπαδήμαν *Σοπωτὸν* Δημ. Ράντον *Λειβάρτζι* Δ. Καρκούλιαν *Μάνεσι* Χρ. Σταθόπουλον *Πλάτανον* Β. Κανελλόπουλον *Σελλιάνον* Ι. Βουράκην *Πάτρας* κ. κ. Β. Πετίνην Π. Ἀθανασόπουλον Γ. Καραγεωργόπουλον, Α. Σωτηρόπουλον, Δ. Καμπούρην Κ. Παπαδημητρίου, Λ. Παππαλιβερίου, Σ. Μόσχον, Ι. Ἀναγνωστόπουλον *Αἴγιον*, κ. κ. Κ. Βαρβέρην, Ἐμ. Ἰσμαῆλον, Β. Κορδώνην, Χρ. Καπράλον *Πάτρας*, Β. Κόντον *Προστοβίτσα*, Γ. Φιλιώτην *Χαλανδρίτσα*, Καν Δημητρίου *Τεργέστην*. Συνδρομή σας ἐλήφθη θερμοτάτας εὐχαριστίας. Κον Χαρ. Μαστ. *Λειψίαν*. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. Ἀναμένεται μελέτη σας. Γ. Σ. Γρ. *Κέρκυραν* Ἔργον σας ἐλήφθη. Εὐχαριστῶ. Δημοσιευθήσεται. Κον Κ. Θανέμην Πάτρας. Ἐλήφθη. Δημοσιευθήσεται.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΞΖ'.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Α'. ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1908

Κατάστασις τῆς 30 Ἰουνίου 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον εἰς μεταλλικόν	Κεν. Καταστ. Δρ.	1,421,685.90	
	Ὑποκαστημ. »	1,485,587.05	2,907,272.95
» τραπεζικὰ γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπέζης	»		263,945.—
» κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα	»		1,545,446.—
Ἐξωτ. λ/σμοί Ἀντίτιμον μεταλ. Τραπεζ. εἰς τὸ ἐξωτερικόν	»		42,995,660.34
Προϊὸν ἐκδοθέντος Ἐθνικοῦ δανείου εἰς χρυσὸν Ἑλληνικ. Σιδηροδρόμ. 4 ο/ο τοῦ 1902	»		3,163,714.28
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβ. ἐπ' ἀναγκ. κυκλοφ. τραπεζ. γραμματ.	»		62,778,575.42
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβ. διδράχμων καὶ μονοδράχμων	»		10,500,000.—
Ὁμολογίαι Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	»	24,709,175.—	
» τρ. γραμ.	»	34,304,700.—	59,013,875.—
Ἔντοκα γραμμάτια Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τραπ. γραμμάτια	»		2,893,500.—
Ἀξία συναλλαγμάτων πρὸς εἰσπραξιν εἰς χρυσόν	»	176,785.68	
» τ. γραμμ.	»	244,452.78	421,238.46
Συναλλάγματα καὶ γραμμάτια χαρτοφυλακίου Κεν. Καταστ.	»	9,036,433.98	
Ὑποκαταστ.	»	15,028,503.60	24,064,937.58
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων Κεν. Καταστ.	»	543,007.66	
Ὑποκαταστ.	»	2,170,099.85	2,713,107.51
Ἀνοικτοὶ λ/σμοὶ ἐπ' ἀνεχύρῳ χρηματογράφων Κεν. Καταστ.	»	8,922,122.05	
Ὑποκαταστ.	»	1,038,247.75	9,960,369.80
Δάνεια ἐπὶ ἀνεχύρῳ χρηματογράφων Κεν. Καταστ.	»	6,203,966.70	
Ὑποκαταστ.	»	1,795,290.10	7,999,256.80
Δάνεια ἐπ' ἀνεχύρῳ ἐμπορευμάτων	»		3,907,930.45
Ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ Κεν. Καταστ.	»	2,818,853.65	
Ὑποκαταστ.	»	2,803,448.12	5,622,301.77
Διαν. χρεωλυτ. ἐπὶ ὑποθήκῃ Κεν. Καταστήματος	»	21,007,957.91	
Ὑποκαταστημάτων	»	18,148,409.39	
Ἐν Ἄρτῃ ἐπ' ἐγγυήσει τοῦ Κράτους	»	1,073,414.06	40,229,781.36
Καθυστερήσεις δανείων χρεωλυτικῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ Κεν. Καταστ.	»	366,642.52	
Ὑποκαταστ.	»	427,322.15	793,964.67
Δάνεια ἁπλᾶ ἐπὶ ὑποθήκῃ Κεν. Καταστ.	»	7,928,593.55	
Ὑποκαταστ.	»	13,429,497.02	21,358,090.57
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομ. πρόσωπα Κεν. Καταστ.	»	11,961,340.59	
Ὑποκαταστ.	»	32,780,007.23	44,741,347.82
Καθυστερήσεις δανείων πρὸς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα Κεν. Καταστ.	»	23,618.94	
Ὑποκαταστ.	»	203,901.61	227,520.55
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας Κεν. Καταστ.	»	1,480,439.10	
Ὑποκαταστ.	»	14,514,770.15	15,995,209.25
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργοκτηματίας Κεν. Καταστ.	»	473,505.50	
Ὑποκαταστ.	»	4,232,680.26	4,706,185.76
Μετοχαὶ εἰς ἀγχωρίους ἑταιρείας	»		4,639,662.—
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης	»		1,250,000.—
Ὁμολογίαι λαχειοφόρου δανείου Τραπ. 2 1)2 ο/ο εἰς τρ. γραμ.	»		786,700.—
Τοκομερίδια ἐν γένει	»		964,770.37
Καταστήματα Τραπέζης	»		4,884,838.89
Κτήμ. ἐξ ἀναγκ. ἐκποιήσεων κατακυρωθέντα εἰς τὴν Τράπεζαν	»		3,995,403.32
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς Κεν. Καταστ.	»	141,995.72	
Ὑποκαταστ.	»	2,873,316.98	3,015,312.70
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπ. γραμματίων) Κεν. Καταστ.	»	1,060,000.—	
Ὑποκαταστ.	»	303,156.17	1,363,156.17
Διάφοροι λογαριασμοί	»		3,220,378.50
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»		2,466,450.65
Ἔξοδα δικαστικά	»		10,163.75
Λ)σμὸς ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβ. εἰς κέρδη ἐκ τραπ. γραμμ.	»		1,218,560.—
Ἐξαγορὰ προνομίου Προν. Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας	»		720,000.—
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου εἰς τραπ. γραμμάτια	»		150,000.—
	Δρ.		397,488,627.69

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον μετοχικὸν διῃρημένον εἰς 20,000 μετοχάς	Δρ.		20,000,000.—
Κεφάλαια ἀποθεματικὰ τακτικὸν	»	4,000,000.—	
ἔκτακτον	»	9,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ:			
I. διὰ λ]σμῶν τῆς Κυβερνήσεως	»	62,778,575.42	
II. » » » Τραπέζης:			
α) τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Δρ. 51,517,807.12			
β) » Προνομιούχου Τραπ. Ἠπειροθεσσαλίας » 134,370.—	»	51,652,179.12	114,430,754.54
Κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα	»		10,500,000.—
Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικόν Κεν. Καταστ.	»	6,882,241.90	
Ὑποκαταστ.	»	184,725.36	7,066,967.26
Καταθέσεις ἄνευ τόκου Κεν. Καταστ.	»	10,552,355.57	
Ὑποκαταστ.	»	9,962,032.71	20,514,388.28
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι Κεν. Καταστ.	»	179,267.85	
Ὑποκαταστ.	»	660,748.92	840,016.77
Μερίσματα παραλθόντα	»		189,185.—
Μέρισμα Α' ἐξαμην. 1908 πρὸς δρ. 100.—ἀφ' ἑκάστης μετοχῆς	»		2,000,000.—
Διεθνὴς Οἰκον. Ἐπιτροπεία λ]σμὸς καταθέσεων ἐκ δημοσ. ὑπεγγ. προσόδ. Εἰς χρυσόν	»	199,544.42	
» τραπ. γραμ.	»	6,164,761.74	6,364,306.16
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	»		335,365.55
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζ. γραμμάτια	»		2,267,686.56
Ὑπηρεσία δανείου 2,600,000 ἑταιρείας Σιδ. Π. Α. Π.	»		4,475.—
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν	»		515,498.73
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	»		1,019,791.43
Ἔντοκος κατάθ. Δημοσ. εἰς χρυσὸν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Σιδηροδρ. Πειραιῶς—Λεμερλῆ—Συνόρων	»		3,163,714.28
Ἔντοκος κατάθ. Δημοσ. εἰς τραπ. γραμ. διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Σιδηρ.— Πειραιῶς—Λεμερλῆ—Συνόρων	»		31,715.01
Κατάθεσις Δημοσίου (κληροδότημα Συγγροῦ) εἰς τραπ. γραμμάτ.	»	1,272,652.99	
Καταθ. ἔντοκοι Κεφάλ. εἰς χρυσὸν Δρ. χρ. 38,400,856.31			
Τόκοι » » » » 961,298.81	Δρ. Χρ	39,362,155.12	
Κεφάλ. εἰς τρ. γραμ. » 74,507,167.53			
Τόκοι » » » » 2,055,946.74	Δρ	76,563,114.27	117,197,922.38
Δαχειοχόρον δάνειον Τραπέζης 3 ο/ο εἰς χρυσόν	»		41,871,390.—
» » » 2 1)2 ο/ο εἰς τραπ. γραμμάτια	»		20,472,800.—
Ὑπηρεσία λαχειοφ. δαν. Τραπέζης 3 ο/ο εἰς χρυσόν	»		2,556,308.—
» » » » 2 1)2 ο/ο εἰς τραπ. γραμμάτ.	»		233,487.50
Καταθέσεις ταμιευτηρίου Κεν. Καταστ.	»	6,280,140.25	
Ὑποκαταστ.	»	4,725,013.01	11,005,153.26
Κομισταὶ συναλλαγμάτων Εἰς χρυσόν	»	343,285.81	
» τρ. γραμ.	»	426,042.11	769,327.92
Τόκοι χρεωλυτικῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων	»		520,749.02
Κέρδη καὶ ζημίαι (ὑπόλ. ἀφιέμενον διὰ τὴν ἑπομένην ἑξαμηνίαν)	»		58,616.04
Ἐκκρεμεῖς δοσοληψίαι Κεντρ. Κ)τος μετὰ τῶν Ὑποκ)των	»		59,009.01
	Δρ.		397,488,627.69

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ Α'. ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1908

ΧΡΕΩΣΙΣ

Εἰς ἔξοδα διαχειρίσεως Κεν. Καταστ. Δρ.	416,766.83		
Ὑποκαταστ. »	375,494.14	792,260.97	
» » ἐγκαταστάσεως, ἰδίως ἀπόσβεσις ὑλικοῦ τραπ. γραμ.	»	126,262.65	
» καταστήματα Τραπέζης, ἀπόσβεσις ἐκ τῆς ἀξίας αὐτῶν	»	30,039.47	
» ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς, τὰ ἀποσβεννύμενα Κεν. Καταστ. »	166,241.70		
Ὑποκαταστ. »	233,926.82	400,168.52	
» ἀμοιβὰς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑποκαταστημάτων	»	69,882.90	
» προμηθείας καταθέσεων ἄνευ τόκου Κεν. Καταστ. »	47,450.50		
Ὑποκαταστ. »	9,931,.05	57,381.55	
» τόκους καταθέσεων ἐπὶ τόκῳ Κεντ. Καταστ »	2,259,155.97		
Ὑποκαταστ. »	25,387.54	2,284,543.51	
» » καὶ λαχνοὺς λαχειοφ. δανείου 3 ο/ο εἰς χρυσόν	»	1,086,808.—	
» » » » » » 2 1)2 ο/ο εἰς τρ. γρ.	»	402,870.—	
» » ταμιευτηρίου Κεν. Καταστ. »	120,507.85		
Ὑποκαταστ. »	88,058.95	208,566.80	
» ἐξωτερικοὺς λογαριασμούς, ἀπόσβεσις συναλλαγμ. διαφορᾶς	»	300,000.—	
» λ)σμὸν ἐξαγορᾶς συμμ. Κυβερνήσ. εἰς κέρδη ἐκ τραπεζικῶν γραμ. τὰ ἀποσβεννύμενα	»	71,680.—	
» » » προνομίου Πρ.Τρ.Ἠπειρ. τὰ ἀποσβεννύμενα	»	80,000.—	
» προμήθειαν τροπῆς λαχειοφόρου δανείου, τὰ ἀποσβεννύμενα	»	50,000.—	
» διαφόρους λογαριασμούς, τὰ ἀποσβεννύμενα	»	99,265.57	
ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΔΗ Διατιθέμενα διὰ τὴν παροῦσαν ἑξαμηνίαν	»	2,155,236.02	
Ἀφιέμενα διὰ τὴν ἑπομένην	»	58,616.04	2,213,852.06
Δραχ.			8,273,582.—

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ἀπὸ προεξοφλήματα Κεν. Καταστ. Δρ.	314,204.35		
Ὑποκαταστ. »	581,328.09	895,532.44	
» ὁμοια χορηγήσεων εἰς γεωργοκτηματίας Κεν. Καταστ. »	39,151.30		
Ὑποκαταστ. »	527,152.82	566,304.12	
» τόκ. χορηγ. δι' ἀνοικτῶν λ]σμῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ Κεν. Καταστ. »	110,035.95		
Ὑποκαταστ. »	98,813.17	208,849.12	
» » » » » ἐπὶ ἀνεχύρῳ Κεν. Καταστ. »	205,903.44		
Ὑποκαταστ. »	28,706.55	234,609.99	
» » δανείων ἐπ' ἀνεχύρῳ χρηματογράφων Κεν. Καταστ. »	159,490.20		
Ὑποκαταστ. »	48,955.16	208,445.36	
» » » » » ἐμπορευμάτων	»	190,702.85	
» » ἁπλῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων Κεν. Καταστ. »	233,000.—		
Ὑποκαταστ. »	431,549.30	664,549.30	
» » χρεολυτικῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων Κεν. Καταστ. »	546,000.—		
Ὑποκαταστ. »	561,158.06	1,107,158.06	
» » δανείων πρὸς δήμους, λιμένας κλπ. νομικὰ πρόσωπα Κεν. Καταστ. »	387,326.37		
Ὑποκαταστ. »	929,450.98	1,316,777.35	
» » ὁμολογιῶν ἐθνικῶν δανείων	»	1,014,594.45	
» » ἐντόκων γραμματίων Ἑλληνικοῦ Δημοσίου	»	28,000.—	
» » δανείου πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβ. ἐπ' ἀναγκ. κυκλοφορίᾳ	»	317,629.37	
» » » πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβ. διδράχμ. καὶ μονοδράχμ.	»	52,500.—	
» » καὶ ὠφελείας ἐξωτερ. λογαριασμῶν Κεν. Καταστ. »	686,084.—		
Ὑποκαταστ. »	95,068.49	781,152.49	
» ὠφελείας ἐκ προσόδων κτημάτ. Τραπέζης Κεν. Καταστ. »	4,613.30		
Ὑποκαταστ. »	35,724.87	40,338.17	
» μέρισμα μετοχῶν ἐγχωρίων ἑταιρειῶν	»	342,030.10	
» φύλακτρα χρηματογράφων	»	11,610.35	
» ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς Κεν. Καταστ. »	1,874.30		
Ὑποκαταστ. »	2,217.95	4,092.25	
» Διάφορα κέρδη	»	228,723.67	
» κέρδη καὶ ζημίας τὸ ἐκ τῆς παρελθ. ἑξαμην. περισσεῦσαν	»	59,982.06	
Δραχ.			8,273,582.—

Διανομὴ τῶν καθαρῶν κερδῶν Α'. ἑξαμηνίας 1908 ἐπὶ δραχμῶν 2,155,236.02 ὡς ἀνωτέρω.

Εἰς τακτικὸν μέρισμα πρὸς 3 1)2 ταῖς 0)0 ἐπὶ κεφαλαίου δραχμῶν 20,000,000 Δραχ. 700,000.—
» πρόσθετον » 1,382,474.22 } ... Ὁμοῦ Δραχ. 2,082,474.22
» ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος 5 ταῖς 0)0 κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Καταστατικοῦ » 72,761.80
Δραχ. 2,155,236.02

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω μερίσματος τῶν Δραχ. 2,082,474.22
Ἐκπίπτονται α') διὰ φόρον Δημοσίου 3 ταῖς 0)0 Δραχ. 62,474.22
β') διὰ χαρτόσημον ἐπὶ τοῦ μερίσματος 20,000 μετοχῶν » 10,000.—
γ') διὰ φόρον ἐπιτηδεύματος » 10,000.— } ... » 82,474.22

Μέρισμα καθαρόν, ἤτοι ἐλεύθερον φόρου καὶ χαρτοσήμου, πρὸς Δρ. 100.—ἀφ' ἑκάστης μετοχῆς Δραχ. 2,000,000.—

Τὸ μέρισμα πληρώνεται:

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι, ἐν Ἀγρινίῳ, Αἰγίῳ, Ἀλμυρῷ, Ἀμφίσσῃ, Ἄρτῃ, Ἀταλάντῃ, Βόλῳ, Γυθείῳ, Δημητσάνῃ, Ζακύνθῳ, Θήβαις, Θήρᾳ, Ἰθάκῃ, Καλαβρύτοις, Καλάμαις, Καρδίτσῃ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Κορίνθῳ, Κυθήροις, Κύμῃ, Κυπαρισσίᾳ, Λαμίᾳ, Λαρίσῃ, Λεβαδείᾳ, Λευκάδι, Μεγαλοπόλει, Μασσήνῃ, Μεσολογγίῳ, Ναυπάκτῳ, Ναυπλίῳ, Πάξοις, Πάτραις, Πειραιεῖ, Πύργῳ, Πύλῳ, Πύργῳ, Σπάρτῃ, Σύρᾳ, Τρικκάλοις, Τριπόλει καὶ Χαλκίδι παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης ἀπὸ τῆς 15)28 προσεχοῦς Ἰουλίου
» *Βερολίνῳ*, παρὰ τῇ *Nationalbank für Deutschland*
» *Βιέννῃ*, παρὰ τῇ *Wiener Bank-Verein*
» *Κωνσταντινουπόλει*, παρὰ τῷ Κυρίῳ *Λεωνίδᾳ Ζαρίφῃ*
» *Ἀλεξανδρείᾳ*, παρὰ τῇ *Τραπέζῃ Ἀνατολῆς*
» *Καΐρῳ*, » » » » } *ἀπὸ τῆς 6)19 προσεχοῦς Αὐγούστου*
» *Σμύρνῃ*, » » » »
» *Θεσσαλονίκῃ*, » » » »
» *Κρήτῃ*, παρὰ τοῖς *Καταστήμασι τῆς Τραπέζης Κρήτης*

Ἐν μὲ δὲ ἀπηλλαγμένων τὸ μέρισμα τοῦ φόρου καὶ τοῦ διπλώματος τοῦ χαρτοσήμου, ὡς προκαταβληθέντος ὑπὸ τῆς Τραπέζης εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἰουνίου 1908.

Ὁ Διοικητὴς
Σ. ΣΤΡΕΪΤ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

ΑΙ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ

ΕΚΚΟΛΑΠΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

CYPHRES

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
60 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 150

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
220 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 250

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
120 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 200

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
360 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 325

τῶν ὁποίων ἡ φήμη εἶνε παγκόσμιος διὰ τὰ ἔξοχα ἀποτελέσματά των, καὶ διὰ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν των, εἰς τὰς μεγάλας ἐκθέσεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» ἐπιθυμοῦντα νὰ διαδώσωσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ, τὰς μοναδικὰς αὐτὰς Ἀμερικανικὰς ἐκκολαπτικὰς μηχανάς, ἀναλαμβάνουσι νὰ προμηθεύσωσιν αὐτὰς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους μὲ τιμὰς Παρισίων παραδοτέας εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς ἐλευθέρας παντὸς βάρους.

Παραγγελίαι γίνονται δεκταί, προκαταβαλλομένου τοῦ τιμήματος, εἴτε εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν, εἴτε εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ὑ]μάτων καὶ Ἀνταποκριτῶν αὐτῆς.

Ἐπίσης τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» προμηθεύουσι :

ΞΗΡΑΝΤΗΡΙΑ **ΑΝΑΘΡΕΠΤΗΡΙΑ**
ΟΡΝΙΘΩΝΑΣ ΠΟΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΤΑΓΙΣΤΡΑΣ ΜΠΙΓΙΩ

καὶ λοιπὰ εἴδη πτηνοτροφίας ἀπὸ τὰς ἀρίστας μάρκας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Λεπτομέρειαι πλειότεραι ὡς καὶ πᾶσα πληροφορία δι' ἐπιστολῶν.

RUE MENANDROS 83
Athènes (Grèce)

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83
Ἀθήνας

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Α΄. ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1908

Παθητικόν

Κεφάλαιον Ἑταιρικόν.		Δρ.	40,000,000.—
Κεφάλαιον ταχτικὸν Ἀποθεματικόν.		»	8,915,000.—
Ἀποθεματικὸν Ἔκτακτον		»	500,000.—
Ὁμολογίαι φρ. 2,500,000 ἐξοφλητέαι τῷ 1924		»	2,725,000.—
Καταθέσεις.	Δρ. 78,321,843,09	»	84,224,838.65
Ταμιευτήριον	» 5,902,995.56		
Ταμεῖον συντάξεων καὶ ἀσφαλείας ζωῆς ὑπαλλ.		»	416,178,15
Ἐξωτερικοὶ λογαριασμοί		»	26,007,132.08
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι.		»	1,140,258,01
Γραμμάτια εἰσπρακτὰ καὶ μήπω ἐκκαθαρισθέντα		»	616,862.11
Μερίσματα παρελθούσων ἐξαμήνων μὴ ζητηθέντα.		»	73,480.—
Μέρισμα Α΄. ἐξαμήνου 1908.		»	1,600,000.—
Ὑπηρεσία τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμολογιῶν μας		»	37,262.65
Ὑπόλοιπον νέον.		»	549,788.81
	Δρ.		166,875,800.46

Ἐνεργητικόν

Ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρὰ Τραπέζαις.	Δρ. 14,365,147,51		
διαθέσιμα Παρὰ ταῖς ἐν Εὐρώπῃ Τραπέζαις.	» 3,240,182.58	Δρ. 19,954,537.38	
Συ)ματα ἐν χαρτοφυλακίῳ καὶ χρυσός.	» 2,349,207.29		
Προεξοφλήσεις.		»	44,134,308,54
ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων		»	56,632,699,12
Τρέχοντες λ)σμοὶ » ἐμπ.καὶ ἄλλων ἐγγυήσ.		»	23,092,116,12
» ὑποθήκῃ ἀκινήτων.		»	10,005,546,15
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων		»	2,905,931,23
Προσωρινοὶ λ)σμοί.(Ὑποκαταστ.καὶ Ἀνταποκριταὶ)		»	16,733,204,93
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια.		»	43,597,425,15
Ὁμολογίαι Ἐθνικῶν Δανείων καὶ Δάνεια εἰς Δήμους,			
λιμένας καὶ λοιπὰ Νομικὰ Πρόσωπα		»	6,096,774,80
Κτήματα Τραπέζης		»	2,996,799,30
Ἐγκαταστάσεις καὶ ἔπιπλα Κεντρικοῦ καὶ Ὑποκαταστημάτων.	Δρ. 953,842,44		
Τὰ μέχρι σήμερον ἀποσβεσθέντα	» 227,384.70	»	726,457,74
		Δρ.	166,875,800.46

Σημ.—Πάντες οἱ εἰς χρυσὸν λ)μοὶ τοῦτε Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ διετιμήθησαν πρὸς Δρ. 1,09 τὸ φράγκον.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΩΝ ΤΗΣ Α΄. ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1908

Χρεώσεις

Ὑπόλοιπον χερδῶν 1907.		Δρ.	133,437,66
Κέρδη παρούσης ἐξαμήν. μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν γενικῶν ἐξόδων, τῶν ὀφειλομ. τόκων καὶ τοῦ μερίσματος τῶν ἐν κυκλοφ. ὁμολογιῶν μας.		»	2,176,873.80
		Δρ.	2,310,311,46

Πίστωσις

Ὑπόλοιπον χερδῶν 1907.		Δρ.	160,522,65
Κέρδη παρούσης ἐξαμήν. μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν γενικῶν ἐξόδων, τῶν ὀφειλομ. τόκων καὶ τοῦ μερίσματος τῶν ἐν κυκλοφ. ὁμολογιῶν μας.		»	1,600,000.—
		»	549,788,81
		Δρ.	2,310,311,46

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1908.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Η ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΩΝ ΠΟΣΙΜΩΝ ΙΑΜΑΤ. ΥΔΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

θεωρεῖ καθῆκόν της νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι *μόνον* αὐτὴ *γεμίζει τὰς φιάλας τῶν ὑδάτων Σαρίζης* ἐντὸς τῆς πηγῆς Σαρίζης διὰ μηχανήματος ἀγγλικοῦ, ἄλλαι δὲ φιάλαι, πωλούμεναι ὡς Σαρίζης ὑπὸ ἄλλων ἐμπόρων, πληροῦνται ἐν Ἀθήναις.

Ἐπίσης μόνον ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία ἔχει *τὴν ἀποκλειστικὴν ἐκμετάλλευαιν* τῶν ὑδάτων Λουτρακίου, Κυλλήνης, Ὄσσης δι' ἐπισήμων συμβολαίων, πληροῖ τὰς φιάλας εἰς τὰς πηγὰς αὐτὰς καὶ συνιστᾶται διὰ πιστοποιητικῶν τῶν Δημάρχων Ἄνδρου καὶ Λουτρακίου καὶ διὰ δύο ἐγκυκλίων τοῦ Β. Ἰατροσυνεδρίου.

Ἀποφεύγετε ἄλλα ὕδατα μεταφερόμενα διὰ δαμιζανῶν καὶ χάνοντα τὰς ἰδιότητας καὶ τὰ θεραπευτικά των συστατικά. Δοκιμάσατε τὲ ὕδωρ Τσάγεσι μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ Ρομπὲν κατὰ τῆς ἀναιμίας, χλωρώσεως καὶ ἐξασθενήσεως θαυμάσιον δὲ εἰς τὴν γεῦσιν.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

51 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 51

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλάκις δὲ σώζετε καὶ τὴν ζωήν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοϊατρὸν κ. **ΙΓΓΛΕΣΗΝ** *τοῦ ὁποίου αἱ τρεῖς σκευασίαι* **'Ελιξήρια, 'Οδοντόκονις** *καὶ* **'Αδαμαντίνη** *εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδός των.*

Διὰ τοῦ **'Ελιξηρίου** *παύει ἡ* **ὀδονταλγία** *καὶ ἡ* **νευραλγία**. *Εἶναι σκευασία ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματική.*

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φιαλίδιον

51 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ *51*

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ ΑΠΟ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1907 ΕΩΣ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1908

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	*Λίτραι Ἐνετικαὶ*
1907)8	259,113,822
1906)7	226,727,407
1905)6	227,911,491

ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΠΟΘΗΚΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Παρακρατήσεως

Ἔτη	*Εἰσαγωγὴ*	*Συμψηφισμὸς*	*Ὑπόλοιπον*
1907)8	51,466,400	45,224,100	6.242,300
1906)7	71,157,600	71,060,700	96,900
1905)6	82,852,400	81,084,800	1.767,600

Προκαταβολῶν

Ἔτη	*Εἰσαγωγὴ*	*Ἐξαγωγὴ*	*Ὑπόλοιπον*
1907)8	12,125,220	11,500,509	624,711
1906)7	10,456,435	10,456,435	————
1905)6	70,402,460	48,896,726	21,505,734

Σημ.—Εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Ἑταιρίας εἰσήχθησαν ἐπὶ πλέον καὶ λίτραι ἑνετ. 4.511,091 ἀγορασθείσης καὶ παραληφθείσης σταφίδος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ποσοῦ τῶν ἐγγυήσεων κατὰ τὴν ἀπὸ 20ῆς Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. σχετικὴν Σύμβασιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1908

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἤτοι φρ. καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρόνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρόνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι καταθέσεων

1 1/2	τοῖς	*0/0*	κατ' ἔτ. διὰ κατ.	*6*	*μηνῶν*
2	»	*0/0*	» » »	*1*	*ἔτους*
2 1/2	»	*0/0*	» » »	*2*	*ἐτῶν*
3	»	*0/0*	» » »	*4*	*ἐτῶν*
4	»	*0/0*	» » »	*5*	*ἐτῶν*

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΓΚΑΤ & ΓΑΒΑΛΑΚΗΣ
ΡΑΠΤΑΙ

Διαστ. τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Νομισματοκοπείου

Τὸ ραφεῖον τοῦτο χαρακτηρίζει, ἄκρα προσοχὴ καὶ ἀπαράμιλλος κομψότης, ἐξ οὗ καὶ ἡ καλλιτέρα πελατεία τῶν Ἀθηνῶν, τιμαὶ λογικαί προθυμία καὶ πολλὴ εὐσυνειδησία ἐξ οὗ καὶ ἡ κατάκτησις ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων τῶν Ἀθηνῶν.

☞ **ΜΙΑ ΔΟΚΙΜΗ ΑΡΚΕΙ**

Διαστ. ὁδῶν Σταδίου καὶ Νομισματοκοπείου ἀρ. 1

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΩΝ ΔΟΚΩΝ

ΠΕΤΡ. ΚΑΙ ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΟΣΜΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — **Πλατεῖα Δημαρχείου**

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ — **Σταθ. Σιδηρ. Π.Π.Σ.**

Ἀριθμὸς Τηλεφώνου Ἀθηνῶν 250.— Πειραιῶς 143.

ΤΙΜΑΙ ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΟΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Μεγάλη ἀποθήκη σιδηρῶν δοκῶν, τσιμέντων, πλακῶν Μελίτης, σωλήνων ἐν γένει, λεκανῶν ἀποχωρητηρίων, τούβλων, πλακῶν ἐκ τσιμέντου Μωσαϊκῶν, Θηραϊκῆς γῆς κτλ.

Ἐκτελοῦνται ταχέως παραγγελίαι οἱουδήποτε ποσοῦ σιδηρῶν δοκῶν, Σιδηροδρόμων (Rails) *Στηλῶν-Γεφυρῶν, Στεγῶν, χαλυβδίνων θυρῶν (ρολῶν) Σωλήνων ὑδραγωγῶν 5 καὶ 15 ἀτμοσφαιρῶν καὶ σιμέντων.*

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Κ. ΣΟΥΚΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1880

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 10

Ἐκτελεῖ ἀγοραπωλησίας χρεωγράφων καὶ ἐν γένει χρηματιστικὰς ἐντολάς.

Ἐκτελεῖ ἀγοραπωλησίας λαχειοφόρων ὁμολογιῶν παντὸς Κράτους.

Παρέχει δάνεια, ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων καὶ λαχειοφόρων ὁμολογιῶν.

Προεξοφλεῖ, τὰς κληρωθείσας ὁμολογίας διὰ λαχνῶν ἢ εἰς τὸ ἄρτιον.

Προεξοφλεῖ τοκομερίδια ὁμολογιῶν.

Ἀσφαλίζει λαχειοφόρους ὁμολογίας κατὰ τῆς κληρώσεως τοῦ ἀρτίου.

Παρέχει ἀκριβεῖς πληροφορίας ἐπὶ τῶν κληρωθέντων ἀριθμῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν παντὸς Κράτους.

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ

Ἵδρυμα ἀνωτέρας τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πλατεῖα Κάνιγγος

ΣΧΟΛΑΙ

Ἀνωτέρα Ἐμπορική.—Βιομηχανική.

Γεωργική.—Μηχανουργική.

Τὰ μαθήματα ἤρξαντο τῇ

15 Σεπτεμβρίου ἀκριβῶς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΑΙΤΟΥΝΤΙ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ἀσχολούμενον εἰς τὰς νεωτάτας προόδους πάντων μὲν τῶν κλάδων τῆς Ἱπποκρατείου τέχνης ἰδίᾳ δὲ

ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ

Τῇ εὐγενεῖ συνεργασίᾳ πλείστων ἡμετέρων καὶ ξένων ἐπιστημόνων.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Δ^ρ. ΡΑΦΑΗΛ Ν. ΒΟΥΡΟΣ

Revue moderne de Médecine
(Paris—Athènes Médical)

ΕΝΝΑΤΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ

Γρηγόρ. Ν. Γρηγοριάδης	*Καβάλλα*	*Τάκης Ἀρκουδάρης*	*Αἴγυπτος*	*Ἰωάννης Θαλασσινὸς*	*Λαύρειον*
Κωνστ. Ἰωάννου	»	*Ἰωάν. Βατιάδης*	»	*Ν. Τσάμπουλας*	*ἀνθυπομοίραρχος*
Εὐγένιος Ἰορδάνου	»	*Πολυχρ. Κότσικας*	»		*Νάξος*
Γρηγ. Ἐλ. Γρηγοριάδης	»	*Κ. Κωνσταντινίδης*	»	*Ἀνδ. Ἀμβράζης*	*Μύκονος*
Δημ. Γρηγοριάδης	*Πράκτωρ*	*Κ. Αὐτσικας*	»	*Ἀλέξ. Κωνσταντινίδης*	*Χῖος*
Ἰωάν. Α. Δημητρακόπουλος	*ἔμπορος*	*Κ. Χέλμης*	*Δήμαρχος Ἄρτα*	*Ἰωάννης Γεννήσαρλης*	*Ἀθῆναι*
Σταῦρος Σταύρου		*Εὐστ. Παπασιάλης*	*Θεσσαλονίκη*	*Οὐρανία Ζαβιτσιάνου*	*Κέρκυρα*
Ἰωάν. Παπαϊωάννου		*Ν. Δρακίδας*	*Ἀλεξάνδρεια*		
Κ. Κοντὸς	*ἰατρὸς*	*Κος Γεωργακόπουλος*	*Ἀθῆναι*		
Ἀν. Παπαϊωάννου	*ἰατρὸς*	*Π. Παπασπυρίδης*	*ἀντιμοίραρχος*		
Στέφ. Παυλίδης	*ἰατρὸς*		*Σύρος*		
Κωνστ. Τριανταφύλλου		*Παλαιὰ Φιλαρμονικὴ*	*Κέρκυρα*		

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20.000.000

διηρημένον εἰς 80,000 μετοχὰς πρὸς φρ. χρ. 250 ἑκάστην

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: *Ζαφείριος Κ. Μάτσας* (Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν)

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: *Ἰωάννης Εὐταξίας* (Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος)

ΜΕΛΗ: *Στέφ. Φραγκιάδης, Διον. Στεφάνου, Δ. Γεωργιάδης, Δ. Ἠλιόπουλος, Ν. Μισυρλῆς*, E. Bowron, E. D' Erlanger, *Δ. Ζαρίφης*, Ch. Wehrung.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ζαφείριος Κ. Μάτσας, Στέφανος Φραγκιάδης, Δημήτριος Ἠλιόπουλος Γεν. Γραμματεὺς
Δημ. Γαλανόπουλος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Γ. Κυριακός

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα: Εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Πύργον, Καλάμας, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, Λευκάδα, Μεσσήνην, Μελιγαλᾶ, Κυπαρισσίαν, Πύλον, Κορώνην, Φιλιατρά, Μάραθον, Λεχαινά, Ἀγουλινίτσα, Κριεκοῦκι, Ζαχάρων, Ξυλόκαστρον καὶ Γύθειον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Προστασία ἐν γένει τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς Ἐμπορίας τῆς Σταφίδος.

Παροχὴ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ σταφιδοκάρπου ἀποταμιευομένου εἰς τὰς ἀποθήκας της μέχρι τῶν 4/5 τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 6 ο/ο ἐτησίως.

Ἀγορὰ προσφερομένου αὐτῇ σταφιδοκάρπου εἰς τὰς ὡρισμένας ἐν τῇ συμβάσει τιμάς, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ κατωτάτου ἐφίου τιμῆς.

Διαφήμισις τοῦ προϊόντος εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς πρὸς ἐπαύξησιν τῆς σημερινῆς καταναλώσεώς του κτλ. κτλ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 6,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ τῆς Ἑταιρίας *ἐν Μύλοις Ἀθηνῶν, Ἐλευσῖνι, Νέῳ Φαλήρῳ, Πάτραις, Καλάμαις, Πύργῳ, Κύμῃ, Πύρῳ, καὶ τοῖς κυριωτέροις οἰνοφόροις κέντροις τῆς Ἑλλάδος.*

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΖΑΝΟΣ
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΩΣ

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ — ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διαρκὴς ἔκθεσις εἰδῶν φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ κινήσεως ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου καὶ Κολοκοτρώνη.

Πρατήρια, ἐν οἷς πωλοῦνται εἴδη φωτισμοῦ, καὶ θερμάνσεως, ὡς καὶ οἰνόπνευμα μετουσιωμένον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, εὑρίσκονται ἐν Ἀθήναις μὲν, παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ἀποθήκῃ, ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου ἀριθμὸς 2, Κυδαθηναίων ἀριθμὸς 17, Τριπόδων καὶ Θέσπιδος, Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Χαλκοκονδύλη 30, διασταύρωσις Σόλωνος καὶ Ἱπποκράτους, Πειραιῶς 17, Ἑρμοῦ 86, Πλατεῖα Ἐξαρχείων, Πατήσια, Ἅγιον Λουκᾶν. Ἐν Πειραιεῖ ὁδὸς Παρθεναγωγείου 3.

ΠΩΛΗΣΙΣ

Ἡ τιμὴ τοῦ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος ὡρίσθη εἰς λεπτὰ 80 κατὰ σταθμικὴν ὀκᾶν (ὀκᾶν βάρους) ἐπιβαρυνομένη εἰς τὰς ἐπαρχίας (ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἡμέτερα ἐργοστάσια) διὰ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ διαπυλίων τελῶν. Καθίσταται δὲ ἐνταῦθα γνωστὸν, ὅτι μεγάλη διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ μετρικῆς καὶ σταθμικῆς ὀκᾶς οἰνοπνεύματος, λόγῳ τοῦ μικροῦ εἰδικοῦ βάρους αὐτοῦ (0,83). Οὕτως ἡ συνήθης ὀκᾶ τοῦ οἴνου δύναται νὰ περιλάβῃ μόνον 332 δράμια οἰνοπνεύματος.

ΧΡΗΣΙΣ ΜΕΤΟΥΣΙΩΜΕΝΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ Ἑταιρία ἡμῶν παράγει τὸ μετουσιωμένον οἰνόπνευμα, ἀποβλέπουσα εἰς τρεῖς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἤτοι τὸν φ ω τ ι σ μ ὸ ν, τὴν θ έ ρ μ α ν σ ι ν καὶ τὴν κ ί ν η σ ι ν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ χρῆσις τοῦ οἰνοπνεύματος εἶνε βεβαίως ἐντελῶς ἀκίνδυνος, ἀρκεῖ νὰ λαμβάνωνται στοιχιώδεις τινὲς προφυλάξεις, αἱ ὁποῖαι συνοψίζονται εἰς τὸ θεμελιῶδες παράγγελμα : Μὴ πλησιάζετε οἰνόπνευμα εἰς φωτιάν

1ον Δὲν πρέπει νὰ ἀφίνωμεν τὰ δοχεῖα τοῦ οἰνοπνεύματος ἀβούλωτα, διότ. καὶ ἐξατιμίζεται τοῦτο καὶ ἀπορροφᾷ ὑγρασίαν, ὁπόταν καὶ κατέρχεται κατὰ βαθμόν.

2ον Διὰ κανένα λόγον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτεται οἰνόπνευμα εἰς ἀναμμένην λάμπαν, μαγειρεῖον, καμινέτο κτλ., διότι ἄλλως διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ ἀναψῃ τὸ οἰνόπνευμα τοῦ δοχείου, νὰ σπάσῃ τὸ δοχεῖον καὶ νὰ χυθῇ ἐπάνω σας ἀναμμένον. Τὸν αὐτὸν κίνδυνον διατρέχετε καὶ μὲ τὸ πετρέλαιον, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι τὸ οἰνόπνευμα σβύνει εὐκολώτατα μὲ ν ε ρ ὸ καὶ μάλιστα μετ' ὀλίγον. Μόλις τὸ νερώσετε παύει νὰ καίῃ.

3ον Πρέπει νὰ φροντίζητε νὰ γεμίζητε τὴν λάμπαν, καμινέτο, μαγειρεῖον κτλ. πρὶν τὰ ἀνάψητε. Ἂν δὲ παρουσιασθῇ, ἀνάγκη νὰ ρίψητε καὶ ἄλλο οἰνόπνευμα, σβύσατέ το πρῶτον καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῆτε, ὅτι ἔσβυσε, τότε ρίψατε καὶ ἄλλο.

4ον Μὴ ἐπιτρέπετε νὰ μεταχειρίζωνται οἰνόπνευμα διὰ προσάναμα καρβούνων, διότι πολλοὶ πολλάκις δὲν προσέχουν καὶ ρίπτουν τοιοῦτον σὲ μισοαναμμένα κάρβουνα, ὁπόταν διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ ἀνάψῃ τὸ δοχεῖον καὶ νὰ γίνῃ δυστύχημα.

5ον Μὴ γεμίζετε ξυχειλιστὰ οὔτε λάμπαν, οὔτε μαγειρεῖον, οὔτε κανὲν ἐν γένει εἶδος. Τὸ οἰνόπνευμα πρέπει νὰ μένῃ ἕνα τουλάχιστον δάκτυλον κάτω τοῦ στομίου, διότι μὲ τὴν θερμότητα διαστέλλεται (φουσκώνει) καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ τόπον, ἄλλως θὰ χυθῇ ἀπέξω καὶ θὰ ἀνάψῃ.

6ον Ἐὰν γεμίσαντες ἓν εἶδος οἱονδήποτε τὸ περιβρέξητε μὲ οἰνόπνευμα, κατὰ λάθος, σκουπίσατέ το ἀμέσως πρὶν τὸ ἀνάψετε, μὲ ὅ,τι δήποτε ὕφασμα. Τὸ οἰνόπνευμα οὔτε λερώνει, οὔτε βρωμᾷ.

7ον Ἂν κατὰ λάθος εἰς τὸ ἄναμμα τῆς λάμπας ἐτρομπάρατε περισσοτέρας, ἀπὸ ὅ,τι πρέπει φορὰς καὶ βγάζει ἡ λάμπα ἐπάνω ἀπὸ τὸ γυαλὶ μεγάλαις φλόγαις, μὴ ἀνησυχήσετε. Θὰ κατεβοῦν μόναι τους καὶ ἡ λάμπα σας θὰ ἀνάψῃ κανονικά.

Τὰ εἴδη μας εἶνε τελειότατα, ἐὰν δὲ ἀκολουθήσητε τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας οὐδέποτε δύναται νὰ συμβῇ τὸ παραμικρόν.